

ČTVRTEK, 21. LEDNA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: PÁL SCHMITT

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 10:00 hodin)

2. Vztahy EU/Tunisko (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o vztazích EU/Tunisko.

Neelie Kroes, členka Komise. – Pane předsedající, ráda bych poděkovala Parlamentu za pozvání k účasti na diskusi o Tunisku.

Vztahy EU/Tunisko se řídí dohodou o přidružení podepsanou v roce 1995. Mimochodem Tunisko bylo první středomořskou zemí, která takovou dohodu podepsala, a od té doby prošlo významným rozvojem.

V mezinárodních vztazích je Tunisko pro EU blízkým a spolehlivým partnerem. Jeho názory a postoje, které zastává v rámci mezinárodních organizací a jiných fór, jsou umírněné a vyvážené. Rovněž ochotně spolupracuje v oblastech, jako je bezpečnost a migrace, a má dobré vztahy se sousedními státy ze středomořského regionu. Navíc vždy hrálo konstruktivní úlohu ve snahách o regionální integraci v Maghrebu.

Tunisko se aktivně podílí na evropské politice sousedství a pravidelné zprávy Komise o provádění akčního plánu evropské politiky sousedství v Tunisku hodnotí situaci jednoznačně: Tunisko dosáhlo pokroku v mnoha oblastech spolupráce včetně akčního plánu.

Hospodářské reformy pokročily a umožňují trvalý růst tuniského hospodářství stejně jako objemu obchodu s EU. Důležitých výsledků dosáhlo Tunisko na poli sociálních reforem, v oblastech, jako je zdravotnická péče, vzdělávání, boj proti chudobě a ochrana práv žen.

Na druhou stranu zprávy zdůrazňují i některé nedostatky, zejména v oblastech justice a svobody projevu a shromažďování.

Pokračuje politický dialog s Tuniskem o tématech obsažených v akčním plánu, jimiž se zabývá deset podvýborů a pracovní skupiny. Rada přidružení EU-Tunisko již několikrát zasedala a příští zasedání má proběhnout za několik měsíců.

Dne 1. ledna 2008 se Tunisko stalo první zemí jižního Středomoří, která má zónu volného obchodu s EU pro průmyslové výrobky, což bylo dva roky před plánovaným datem. EU je prvním obchodním partnerem Tuniska: 72,5 % jeho dovozu pochází z EU a EU je cílovou oblastí 75 % jeho vývozu. Finanční spolupráce s EU činí kolem 75–80 milionů EUR ročně, které Tunisko dokáže dobře využít.

Byla rovněž zahájena jednání o postupné liberalizaci obchodu se službami, svobodě usazování a o zemědělských a rybolovných produktech. Závěry těchto jednání, spolu s rámcovým dojednáním příslušných právních předpisů, budou představovat novou etapu ve vztazích mezi EU a Tuniskem a pokrok směrem k začlenění tuniského hospodářství do jednotného trhu EU.

Tunisko požádalo, aby jeho vztahy s EU dostaly nový impuls prostřednictvím udělení rozšířeného statutu. Jsme přesvědčeni, že tato snaha je v zájmu EU. Také očekáváme, že Tunisko prokáže skutečnou motivaci k většímu počtu demokratických reforem a k uplatňování svobody vyjadřování. Bez pokroku v důležité oblasti lidských práv by se na zmíněné úspěchy země, navzdory jejich významnosti, obzvláště v regionálním měřítku, pohlíželo jako na neúplné.

Závěrem bych chtěla říci, že vztahy mezi EU a Tuniskem považujeme za pevné a přátelské a že jsme přesvědčeni, že tyto vztahy budeme moci dále posilovat.

Předsedající. Dalším bodem jsou projevy politických skupin.

Ioannis Kasoulides, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedající, Tunisko v roli partnera v Unii pro Středomoří, země, která jako první podepsala dohodu o přidružení a která jako první přijala akční plán pro provádění politiky sousedství, přispívá ke stabilitě tohoto regionu. Tunisko má oproti ostatním zemím v regionu náskok v otázkách rovnosti pohlaví a ochrany dětí a rodiny a nyní očekává vyjednávání o udělení rozšířeného statutu partnerství.

Zmíněné dohody obsahují klauzule o demokracii, právním řádu a lidských právech. Plánují se hovory o tom, jak nám pomoci dosáhnout pokroku v otázkách, které jsou pro nás v Evropském parlamentu velmi citlivé a významné. Pokud stojíme o hmatatelné výsledky a pokud jich nechceme nutně dosáhnout prostřednictvím sporů a kritiky, musíme postupovat obezřetně a vyhnout se povýšenému chování, abychom dokázali, že jednáme jako rovnocenní partneři, a nikoli jako nadřízení nebo inspektoři, a musíme ukázat, že jsme také připraveni vyslechnout, čeho se naši partneři obávají a co je jejich citlivým místem.

Jsem si jist, že v této souvislosti tuniská vláda v diskutovaných oblastech podnikne konkrétní kroky.

Pier Antonio Panzeri, jménem skupiny S&D. – (IT) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, máme-li se vyjádřit ke stávajícím vztahům mezi Evropskou unií a Tuniskem, můžeme hovořit jediné pozitivně, i pokud jde o stabilizaci regionu.

Je pravda, že došlo k významnému pokroku v oblasti hospodářství, a povzbudivé signály se objevují i z hlediska sociální situace. Ovšem pokud jde o politiku, po prezidentských volbách konaných dne 25. října čelíme problému větší a konkrétnější podpory cesty k demokratičtější reformám. Jak víme, cílem zahraniční politiky Evropské unie je rozvíjet a upevňovat demokracii, právní řád a dodržování lidských práv a základních svobod.

Tunisko přijalo v souvislosti s akčním plánem politiky sousedství některé významné závazky v oblasti demokracie, správy a lidských práv. Akční plán stanoví řadu priorit, z nichž je třeba věnovat zvláštní pozornost provádění a podpoře reformy a posilování politického dialogu a spolupráce, zejména ve vztahu k demokracii a lidským právům, zahraniční politice a bezpečnosti.

Právě v tomto rámci musí být posíleny instituce. Ty umožňují širší zapojení různých členů tuniské společnosti do politického života, větší rozvoj úlohy občanské společnosti, stálou podporu širšího zapojení politických stran do demokratického procesu a větší respekt ke svobodě shromažďování, svobodě vyjadřování a pluralismu médií.

Jsme přesvědčeni, že těchto cílů lze dosáhnout a že je na místě očekávat hmatatelný pokrok v jejich uskutečňování. Náš závazek je chránit přátelství, které Evropskou unií a Tunisko spojuje, a upevňovat stávající vztahy i přes možný konflikt, který může nastat ohledně rozšířeného statutu pro tuto zemi. Konkrétní kroky však musí podniknout samotné Tunisko.

Louis Michel, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, rád bych nejdříve poděkoval i poblahopřál paní komisařce za to, jaký postoj k této záležitosti zaujala Komise. Naprosto s tímto postojem souhlasím, protože se jeví jako mnohem rozumnější než stanovisko těch, kteří si vyžádali dnešní rozpravu, a já si nejsem zcela jist, čím návrh to byl.

Jak bylo řečeno, Tunisko bylo první evropsko-středomořskou zemí, která podepsala dohodu o přidružení, a je aktivním partnerem v evropské politice sousedství. Je vhodné, jak to již učinil Ioannis Kasoulides, poznamenat, že dne 1. ledna 2008 se Tunisko stalo jedinou středomořskou zemí, která má s Evropskou unií vztah založený na volném obchodu. Tato spolupráce funguje velmi dobře a Tunisko získaných fondů výborně využívá. Tunisko dosáhlo významného pokroku, který přinesl velmi vysokou míru rozvoje a socio-ekonomické výsledky uznané mezinárodními institucemi. Pokud jde o hospodářství, Tunisko v letech 2002 až 2008 dosáhlo 4,6 % průměrné úrovně růstu. Navíc dokázalo snížit své zadlužení.

Bylo by nespravedlivé přehlížet pokrok v sociální oblasti, zejména pokud jde o práva žen. Ukazatele hovoří samy za sebe: 59 % studentů vyšších škol tvoří ženy. Vzdělávání je povinné pro všechny ženy ve věku od 6 do 16 let a ženy v Tunisku tvoří téměř čtvrtinu pracujících.

Uznávám, že tyto výsledky samozřejmě nesmějí zastínit naléhavou potřebu přimět tuniské úřady k dalším opatřením v oblasti lidských práv a správy; jsme si dobře vědomi, že je zde ještě co dohánět. Stejně jako mé předřečníky mě tato otázka, v zájmu demokratických hodnot, které prosazujeme, znepokojuje. Je však také třeba mít na paměti, že nejsme jediní, kdo tyto hodnoty prosazuje. Jsou také v srdci tuniské společnosti, která je dynamická a proevropská.

Z těchto důvodů musíme tuniskou žádost o udělení rozšířeného statutu v partnerství s Evropskou unií podpořit. Rovněž jsem přesvědčen, že právě prostřednictvím tohoto dialogu nalezneme vhodný rámec pro způsob, jak přimět naše partnery k dalšímu rozvoji na poli správy.

Dialog s partnery musíme samozřejmě vést bez pocitů samolibosti, ale rovněž se nesmíme uchýlovat k pokryteckému dogmatismu, na nějž se Evropa často specializuje a který je navíc většinou kontraproduktivní.

Samozřejmě mi nejsou lhostejné konkrétní případy, na něž někteří poukázali. Jistě máme právo tázat se svých partnerů na okolnosti, které považujeme za nepřijatelné, ale rád bych svou řeč zakončil zdůrazněním toho, jak Tunisko uspělo v budování politického systému založeného na zásadě oddělení církve a státu.

Veřejné orgány v Tunisku jsou schopny poskytnout lidem balíček základních služeb, které ostatní země v regionu dosud nedokázaly zavést, a já jsem přesvědčen o tom, že na to je také třeba poukázat. Proto vidím budoucnost vztahů mezi Tuniskem a EU nesmírně optimisticky, protože jsou vytvořeny na pozadí vzájemného respektu mezi partnery, kteří se v zásadních otázkách shodnou.

Hélène Flautre, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, jsem projev paní komisařky a svých kolegů, které jsem si právě vyslechla, znepokojena. Domnívám se, že jsme se málo snažili správně a objektivně pochopit současnou situaci v Tunisku.

Upřímně řečeno, když vás slyším, připadá mi, že poslouchám, jak západní intelektuálové před řadou desetiletí bezstarostně debatovali o hospodářském a sociálním úspěchu v zemích Sovětského svazu, aniž by se jeli podívat, co znamenají naše sdílené hodnoty v praxi. Co jsou naše sdílené hodnoty, pane Micheli? Jsou to lidská práva, demokracie a právní řád.

Správně jste poukázali na to, že Tunisko bylo naším prvním partnerem, který podepsal dohodu o přidružení. To je pravda, a proto je to vše tak znepokojivé, protože zde nehovoříme o nedostacích, paní komisařko, nebo o drobných krůčcích. Ne. V Tunisku dochází k velkému, trvalému úpadku v oblasti lidských práv a demokracie. Dokážete jmenovat jediné noviny, stranu nebo svaz, který byl v posledních dvaceti letech povolen? Ne.

Pravdou je, že základní svobody jsou systematicky a důkladně přehlíženy a spolu s nimi i naše vlastní závazky. Nejde o moralizování; jde tu o respektování hodnot Evropské unie a respektování závazků, které jsme učinili podpisem této dohody o přidružení.

Proto vyžaduji, aby byla alespoň provedena sdílená analýza této záležitosti. Věřím, že jsme vyvinuli značné úsilí o konání této rozpravy, ale bylo by nepochybně lepší, kdybychom přímo zřídili delegaci, která se skutečně setká s občanskou společností v Tunisku a různými členy této společnosti, abychom zhodnotili pokračující pronásledování, s nímž se setkávají ochránci lidských práv, studenti, odboráři, pracovníci a advokáti. Téměř ve všech asociacích, které vykazovaly jistý stupeň nezávislosti na orgánech, nastal převrat. Proto jsem přesvědčena, že jste v této věci velmi naivní.

Když jsem si vyslechla vaše projevy, pochopila jsem, proč nechcete vidět Tunisko v reálných barvách. Věříte totiž, že v sázce jsou ekonomické zájmy a zájmy týkající se boje proti terorismu a ilegální imigrace. Vyjádřili jste to velmi jasně a nadále zmiňujete pokrok v otázkách rovnosti mezi muži a ženami a rodiny, což jsou výdobytky, které pocházejí z doby prezidenta Bourguiby. Opakuji, vznikly již za Bourguiby. Od té doby nedošlo k žádnému dalšímu pokroku.

Proto věřím, že, máme-li respekt k sobě samým, k dohodám, které podepisujeme, k politice sousedství a k hodnotám EU, rozhodně nemůžeme navrhopvat udělení rozšířeného statusu Tunisku. Říkám vám tedy na rovinu: pokud to navrhnete, zaručeným výsledkem bude, že se vzdáte všech požadavků a závazků ve vztahu k lidským právům a demokracii ve všech zemích Středomoří.

Charles Tannock, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, Tunisko je přítel a spojenec Evropské unie, prosperující, pokroková, moderní a meritokratická sekulární společnost, která je v arabském světě jedinečná. Tunisko také oprávněně zaujímá nekompromisní postoj k islamistickému džihádistickému extremismu.

Pluralitní politický systém se v Tunisku rychle tvaruje a je to země, v jejíž společnosti jsou ženy plně rovnocenné mužům. Proč se tedy snažíme Tunisku a jeho 10 milionům obyvatel odcizit? Možná mu závidíme jeho úspěch, možná proto, že je malá a nedisponuje žádnými zásobami ropy, takže nemá žádný ekonomický vliv na EU, na rozdíl od Libye nebo Saúdské Arábie.

Podle mého názoru ti, kdo svolali tuto rozpravu, se úmyslně snaží sabotovat rozvoj vztahů EU/Tunisko v posledních letech. Obzvláště nehorázné je, že tato rozprava se koná ve stejnou dobu jako návštěva tuniských poslanců parlamentu ve Štrasburku, kteří zde, domnívám se, sedí a tuto rozpravu pozorují.

Tunisko potřebuje naši podporu, povzbuzení a dialog, a nikoli neustálý příval nesmyslných urážek. Je ironické, že levice, která tak často tvrdí, že podporuje ženská práva, na Tunisko útočí, přestože tato země poskytuje ženám příležitosti a svobody, jaké v arabském světě nemají obdoby.

Skutečnost, že tuniské úřady zakazují nošení šátku na veřejných místech, ilustruje jejich odhodlání chránit tuniské hodnoty sekularity, tolerance a svobody. Měli bychom Tunisko respektovat jako našeho evropsko-středomořského partnera s rozšířeným statutem.

Předsedající. Nebyl jsem informován, že je zde přítomna tuniská delegace, ale když jste se o nich zmínil, zamávali. Rád bych vás přivítal v sále.

Marie-Christine Vergiat, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, velmi mne těší, že vedeme tuto rozpravu o situaci v oblasti lidských práv v Tunisku. Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice pomohla tuto rozpravu zorganizovat. Vždy jsem bránila lidská práva, ale lidská práva jsou na celém světě stejná.

Lituji, že tato rozprava nebude provázena hlasováním o usnesení. Slova se říkají, ale co je psáno, to je dáno. Jako nejstarší partner EU dostává Tunisko ze všech jižních zemí nejvyšší množství pomoci na jednoho obyvatele a horlivě se podílí na vytváření zóny volného obchodu na středomořském pobřeží. Ve skutečnosti tak horlivě, že jeho představitelé si začínají nárokovat své podíly a vyžadovat výhody rozšířeného statutu.

Plně podporuji postřehy Héléne Flautreové a sdílím její zděšení nad některými zde uvedenými komentáři. Dohody o partnerství s EU obsahují klauzule o demokracii a lidských právech. Ty je třeba prostudovat stejně podrobně jako klauzule týkající se hospodářství. Skutečností je, paní komisařko, že zpráva Komise o provádění politiky sousedství je v tomto ohledu neuspokojivá; jde o jasný případ dvojího metru.

Dne 25. října byl Zine el Abidine Ben Ali znovu, popáté, zvolen, přičemž dostal více než 89 % hlasů. Sám tento údaj odhaluje stav demokracie v zemi. Je to uzavřená demokracie, kde ochránci lidských práv, soudci, advokáti, novináři – zkrátka kdokoli, kdo se odváží kritizovat režim – jsou pronásledováni, vězněni, a v některých případech dokonce mučeni.

Od loňského září se Tunisko skutečně přiblížilo k autoritářskému policejnímu státu, jak dokazuje případ Taoufika Bena Brika, který bude příští sobotu projednávat soud. Také bychom však mohli zmínit Zouhaira Makhloufa a Fahema Boukadouse, z nichž jeden byl odsouzen za to, že hovořil o environmentálních podmínkách ve své zemi, a druhý za to, že se účastnil dělnických demonstrací ve své zemi.

Ano, taková je sociální situace v Tunisku. Ochránci lidských práv, jako jsou Kamel Jendoubi, Sihem Bensedrine, Sana Ben Achour a Kemais Chamari, jsou obětmi hanebné kampaně v tisku. Sadok Chourou sedí ve vězení posledních 16 let a Radhia Nasraoui, která vystupuje jako jeho obhájkyň, je vyláčena bahnem a její kariéra je navždy poškozena.

Studenti jsou zatýkáni a svévolně odsuzováni, stejně jako mnozí jiní. Jejich pasy jsou zadrženy nebo neobnoveny a někteří zastánci lidských práv nemohou opustit území, aby podali svědectví o místní situaci. Setkání asociací nezávislých na vládnoucí moci jsou zakázána a jejich účastníci jsou pronásledováni. Nemám dost času, abych vám poskytl pravdivý obraz reality tuniské sociální politiky.

Proč tuniské vládě trvá tak dlouho zareagovat na zprávu OSN? Proč odmítla pozvat pozorovatele z EU, pokud jsou volby tak demokratické, jak vláda tvrdí? Fakta jsou tam; stále častěji jsou odhalována v tisku našich zemí.

Komise a Rada musí tyto skutečnosti vzít v úvahu. Tunisko musí ctít své závazky týkající se demokracie a lidských práv. Ve skutečnosti je nepřijatelné udělit mu rozšířený statut. Ano, jsem pro rovnocenné partnerství! Ano, se všemi zeměmi světa se musí zacházet stejně, ale za podmínky, že ctí své závazky. Tím, pane předsedající, skončím.

Gerard Batten, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, zdá se, že situace v Tunisku je celkově pozitivní. Mají nejstabilnější společnost v severní Africe. Technicky mají demokracii, i když podle západních měřítek je to možná jen poloviční demokracie, ale za to bychom je neměli kritizovat vzhledem k tomu, jaký udělali pokrok. Existuje tu oficiální politika úsilí o úplnou demokracii a Tunisko je stabilní společnost s vysokou

úrovni osobní bezpečnosti. Toho dosáhlo potlačením islamistických extremistů a komunistů, což je cena, kterou se vyplácí investovat. Tuniskou oficiální politikou je snaha o kulturní jednotu – vytvoření jednotného národa. Z toho by si mnohé evropské země – včetně té naší, Spojeného království – mohly vzít ponaučení.

Z ekonomického hlediska dělají pokroky. Pouze 7 % obyvatel žije pod hranicí chudoby. Tunisko má jedny z nejlepších zdravotních norem mezi zeměmi severní Afriky a relativně vysokou průměrnou délku života. Politicky je počet křesel v poslanecké sněmovně, které může obsadit jedna strana, ústavně omezen, a 20 % křesel je vyhrazeno pro menšinové strany. Porovnáme-li to s volebním systémem ve Spojeném království „vítěz bere vše“, který je podle mého názoru trik na voliče, jak udržet konzervativce a labouristy ve hře a všechny ostatní mimo, jeví se to jako osvícený nápad. Takže bychom se možná od Tunisů měli něčemu přiučit.

Když hovoříme o Spojeném království, má strana, Strana za nezávislost Spojeného království, si vysloužila kritiku od některých islamistických a údajně liberálních stran, když jsme navrhli, že by lidé ve veřejných budovách, a pokud si to dotčení přejí, pak i v budovách soukromých, měli chodit s odhalenými obličejí. Ale podívejte, co udělalo Tunisko. Zákon číslo 108 zakazuje nošení šátků, což je mnohem přísnější než cokoli, co navrhli jiní. Ministr pro náboženské záležitosti, Boubaker El Akhzouri, skoncoval se šátkem s tím, že odporuje „kulturnímu dědictví“ země, a islamistický oděv považuje za „cizí prvek“ ve společnosti. Je velmi zajímavé něco takového slyšet z islamistické země. Čím více toho o Tunisku zjišťuji, tím pozitivnější dojem na mě dělá. Ale viděl jsem i některé údaje, které ukazují, že se má investovat 70 miliard EUR do hlavních projektů politiky sousedství EU. Mí voliči, z nichž někteří patří k nejchudším v Londýně, si nemohou dovolit takové výdaje. Chceme obchod, přátelství a spolupráci s Tuniskem, ale ne za cenu okrádání daňových poplatníků ve Spojeném království. Pomáhejme jim upevňovat demokracii a rozvíjet prosperitu a, budou-li chtít nějakou radu zdarma, ať se drží dál od Evropské unie a uchovávají si svou svobodu a nezávislost.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, obchodní vztahy mezi EU a Tuniskem jsou blízké a bohaté. Tunisko, které dostává 80 milionů EUR finanční podpory ročně, je zářným příkladem úspěšné rozvojové politiky. Jako nově vznikající ekonomika zaujala tato země vůdčí postavení mezi maghrebskými státy, byla to první středomořská země, která vytvořila zónu volného obchodu s EU, a díky tomu zažívá výrazný hospodářský růst. Očekává se tudíž, že Tuniská republika sehraje konstruktivní úlohu v úvahách o evropsko-středomořském plánu pro obchod po roce 2010 a o spolupráci se zeměmi Maghrebu.

Nyní by nám mohlo být odpuštěno, že se domníváme, že vše je skvělé, nebýt odstavce, který spojuje evropskou pomoc na základě partnerské dohody s dodržováním lidských práv. Právě tady nastává rozpor – peníze, které mají být použity na povzbuzení tuniského hospodářství, se používají také k financování a podpoře diktátorského a protidemokratického aparátu. To je častý problém spojený s naší podporou rozvoje a přidružení. Je třeba s tím něco udělat, protože EU nesmí podporovat porušování lidských práv, třebaže nepřímě, v Tunisku, Kongu a pochopitelně ani v Turecku, které je kandidátskou zemí.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Tunisko, stejně jako celý maghrebský region, je důležitá strategická oblast. Má ohromný růstový potenciál a je to atraktivní oblast s významnými zájmy, nejen ekonomickými, ale zejména evropskými.

Také zde byly zahájeny společné programy s Evropskou unií, které podporují přeshraniční spolupráci. Je tedy čas oživit, pokud to někdy hodláme udělat, vztahy, které Evropská unie navázala s africkými zeměmi u našich hranic, počínaje Tuniskem, pomocí celkového rozšíření potenciálu této oblasti a udržování jejího sociálního a hospodářského rozvoje, ale v rámci svobody a bezpečnosti.

Vztah mezi zeměmi Středomoří je klíčovým faktorem, který ambicióznímu hospodářskému a sociálnímu rozvojovému programu dodává soudržnost a sílu. V oblasti politiky se dá říci, že Tunisko je země, kde je demokracie stále relativně mladá. Nicméně zdá se, že příslušný akční plán je v souladu s očekáváním Evropské unie.

Vznikání nových stran a slušné zastoupení žen v parlamentu po volbách na konci října 2009 potvrzují, že v otázce demokratického přístupu došlo k výraznému pokroku. V každém případě je nezbytné, aby došlo k posílení a ochraně svobody tisku, rovnosti mužů a žen a základních lidských práv obecně.

V této oblasti můžeme Tunisku pomoci k završení vynaloženého úsilí tím, že odstraníme případné překážky bránící plnému rozvoji lidí v zemi, a to v kontextu rozšířeného statutu.

Ústřední role Tuniska ve Středomoří a probíhající proces modernizace v zemi vyžadují rozvážený a vyvážený přístup, který přinese bezpodmínečné potvrzení hodnot zastávaných Evropskou unií. Nyní si Evropský parlament nemůže na cestě k demokracii dovolit žádné chyby.

Konstruktivní dialog a obezřetná diplomacie může spíše dále upevnit a posílit vztah se zemí, již je třeba v některých oblastech – jako je spravedlnost a svoboda shromažďování – pomoci, ale která je, opakuji, naprosto klíčovou a ústřední zemí pro politiku stability ve Středomoří.

Carmen Romero López (S&D). – (ES) Respektování Tuniska znamená také respektování jeho demokratické opozice, která se snaží organizovat, ale je potlačována, a respektování jeho občanské společnosti, která bude v budoucnu také opozicí. Proto bych ráda přivítala poslance parlamentu, kteří jsou přítomni zde na zasedání, ale také chci poslat pozdrav těm, kteří se mohou stát poslanci parlamentu v budoucnu, ale jimž v současné době hrozí uvěznění. My se tudíž domníváme, že je velmi důležité, aby se občanská společnost mohla organizovat a aby byla respektována demokratická opozice, přestože v současnosti není organizovaná.

Ve Španělsku – jako španělská poslankyně EP to mohu říci – jsme zažili diktaturu, během níž byla demokratická opozice mučena a potlačována. Pokud opozice není teroristická, pokud je demokratická, pak má hodnotu pro budoucnost. Proto je třeba, abychom této opozici, která v současné době není organizovaná, ale je demokratická a bojuje za rozvoj Tuniska a za posílení rozvoje, pomáhali. Také je třeba, abychom jí pomohli se zorganizovat.

Také musíme pomoci opozici, aby z jejích řad mohli vzejít budoucí vůdci a hlavní představitelé, ať již v opozici nebo ve vládě, ale střídání vlád je v demokratické společnosti nezbytné.

Toto stoupající násilí, kterého jsme svědky a které může v budoucnu ještě zesílit, není nejlepší vizitkou pro udělení rozšířeného statutu.

Víme, že Tunisko je členem evropsko-středomořského partnerství a má středomořské a demokratické dispozice. Proto chceme, aby také v současnosti přispívalo k posilování demokracie a aby dokázalo být skutečně loajálním členem, který přispívá k tomu, aby se Středomoří stalo oblastí vyznávající demokratické hodnoty.

Tak bychom si představovali budoucnost a to bychom chtěli pro Tunisko.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Pane předsedající, není pochyb, že Tunisko je partnerem, s nímž by Evropská unie měla udržovat vztahy coby zástupcem regionu Středomoří, a to na dvoustranné úrovni. Nicméně kromě hospodářských záležitostí bychom jako Evropská unie měli trvat i na transparentnosti demokratických postupů a na právním řádu v této zemi.

Navzdory tomu, že Tunisko je stabilní zemí, bohužel není zemí, kde se dodržují všechny demokratické normy. Mezinárodní nevládní organizace tvrdí, že tamní bezpečnostní síly mučí vězně a jednají beztrestně, protože je chrání vysoce postavení úředníci. Svoboda tisku a svoboda projevu jsou drasticky omezovány a situace tuniských novinářů patří údajně k nejhorším ze všech arabských zemí. Represe má často náboženské pozadí. Pronásledování křesťanské menšiny je stále více znepokojivé. Tuniská vláda netoleruje projevy nesouhlasu ani existenci nezávislé opozice.

Vzhledem k tomu, že Tunisko bylo první středomořskou zemí, která s Evropskou unií podepsala dohodu o přidružení, musíme resolutně trvat na dodržování podmínek dohody. Respektování lidských práv a demokratických norem v Tunisku musí být podmínkou pro další spolupráci s touto zemí.

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, abych předešel případným dezinformacím – dnes už jsme tu jednu nebo dvě slyšeli – rád bych zmínil některé objektivní skutečnosti týkající se Tuniska, partnerské země Evropské unie.

Sociální situace se vyvíjí velmi příznivě, průměrný příjem na jednoho obyvatele ohromně vzrostl a velká většina Tunisánů nyní splňuje kritéria příslušnosti ke střední třídě. Více než 90 % Tunisánů se těší prosperitě a více než čtvrtina rozpočtu Tuniska je věnována na vzdělávání, díky čemuž je země jednou z prvních, které dosáhly Rozvojových cílů tisíciletí v oblasti základního vzdělávání.

Konečně, jak před chvílí zdůraznil pan Michel, práva žen jsou uznávána i zaručena. Na vysokoškolské úrovni je počet studentů ženského pohlaví vyšší než studentů mužského pohlaví a 40 % vyučujících tvoří ženy. Čtvrtina politiků, místních zastupitelů a novinářů jsou ženy. Mnohé země by Tunisku takovou statistiku mohly závidět.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Pane předsedající, osobně bych se ráda přidala k těm, kteří tu již odsoudili obzvláště znepokojivou situaci, v níž se v Tunisku nachází novinář a spisovatel Taoufik Ben Brik.

Poté, co bylo zatčeno několik novinářů a odborářů, kteří zakusili násilí a týrání, a po odmítnutí povolit vstup zahraničním novinářům během prezidentských voleb útlak politických oponentů a ochránců lidských práv pokračuje. Taoufik Ben Brik byl odsouzen ve vykonstruovaném procesu, uvezněn daleko od své rodiny, což téměř znemožňuje návštěvy, a nyní je ve zdravotním stavu, který pravděpodobně ohrožuje jeho život.

Jak by člověk tuto situaci mohl chápat jinak než jako krutý útok proti někomu, kdo dělá problémy? Z toho důvodu nesmíme prostě používat obchod jako odpověď na všechno. Právě naopak, jsem přesvědčena o tom, že je nezbytné, aby EU jednala rychle a přímo a vyžadovala propuštění Taoufika Bena Brika a ostatních vězňů svědomí.

Situace v oblasti lidských práv v Tunisku se děsivě zhoršila. To má vliv na spolupráci země s Evropou a hmatatelné zlepšení této situace je jednou z podmínek pro zahájení jednání o rozšířeném statutu pro partnerství EU/Tunisko.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Pane předsedající, máme pro spolupráci s Tuniskem dobrý základ. Dohoda o přidružení a dohoda o volném obchodu zde již byly zmíněny. Neelie Kroesová řekla, že hovoříme o integraci tuniského hospodářství do jednotného trhu. To je skutečně maximum, co můžeme udělat pro zemi mimo EU, takže je zde vytvořen pevný základ. Tunisko je řádný a přátelský partner s potenciálem k dalšímu upevňování našich vztahů, abych znovu citoval komisařku Kroesovou.

Právě proto, že máme takto blízké vztahy, také můžeme s našimi kolegy hovořit o všech otázkách, které by pro nás mohly být znepokojivé. Já osobně hovořím s kolegy, kteří jsou dnes zde, a mám pocit, že bychom měli mluvit o všem.

Nicméně v této souvislosti bychom si měli dát pozor, abychom nevyklili s vodou i dítě. Tunisko je, jako arabská země, která se chce rozvíjet sekulárně, ohrožováno extremisty. Já sympatizuji s každým, kdo podniká kroky proti islamistickým extremistům.

Pokud jde o ostatní záležitosti, domnívám se, že tam dojde k pokroku při dalších rozhovorech. S Tuniskem můžeme hovořit o čemkoli, protože je to spolehlivý partner. Proto se těším na pokračování našeho dialogu.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Pane předsedající, jak již bylo řečeno, Tunisko je pro EU důležitým partnerem. Také již zde zaznělo, jak nesmírně důležitou úlohu má v Tunisku sociální oblast. Rád bych k tomu dodal některá významná politická hlediska, protože, jak již bylo řečeno, Tunisko je společnost, která praktikuje pluralitní politiku, třebaže omezeným způsobem s kvótou pro opozici, přesto se jedná o pluralitní politiku. O otázce rovnosti pohlaví se zde rovněž mluvilo.

Ve všech našich zemích, v zemích Evropy, všechny tyto politické názory koexistují při svobodě tisku, a v tom ve skutečnosti spočívá rozdíl, protože v Tunisku tato svoboda existuje, ale je omezená a někteří tamní novináři mají potíže.

Vyvstává pak tato otázka: mohlo by *prohloubení vztahů* s Evropskou unií tuto svobodu posílit? Podle mého názoru by *prohloubení vztahů* s EU mohlo Tunisku pomoci doplnit pokrok v sociální oblasti některými nesmírně důležitými politickými zlepšeními.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, vy jste vyjádřila naději, že Tunisko udělá pokrok v oblastech demokratické reformy a svobody vyjadřování. A máte pravdu, protože to je prostě v souladu s dohodou o přidružení a se závazky, které Tunisko Evropské unii dalo.

Proto mě velmi překvapují poznámky Dominique Baudise i Louise Michela, které jako by vás nabádaly tento aspekt našeho vztahu a spolupráce s Tuniskem přehlížet a tím se zříci druhého článku dohody o přidružení.

Navíc, jak již zmínila paní kolegyně Guillaumová, soudě podle osudu nezávislého novináře Taoufika Bena Brika, který je od loňského října ve vězení na základě procesu, v němž jeho právníci a celý postup byli naprosto protiprávní, je před Tuniskem ještě dlouhá cesta, než budou tyto závazky splněny. Brikovi je upírána svoboda, což je nepřijatelné, a navíc se zhoršuje jeho zdravotní stav a jsou omezována jeho práva na návštěvy.

Proto se vás, paní komisařko, ptám: hodlá Komise zasáhnout v rámci Rady přidružení, vyžadovat okamžité propuštění pana Brika a zajistit, aby bylo přihlédnuto k jeho situaci a zdravotnímu stavu, alespoň z humanitárních důvodů?

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, dne 14. ledna jsem se setkala se členy tuniské delegace. Měli jsme upřímnou výměnu názorů a diskutovali jsme o našich konkrétních představách.

Původem jsem Francouzka i Alžíranka, mám tedy k Maghrebu vazbu a prosazuji sjednocený, pluralistický a demokratický Maghreb. Otázka lidských práv je pro mě nesmírně důležitá a je to také jedna ze základních hodnot Evropské unie. Diskuse o tom, jak se tento problém jeví v Tunisku, je rozhodující a důležitá.

Včera jsem se setkala s manželkou Taoufika Ben Brika, která drží hladovku, a s aktivisty z Evropsko-středomořské sítě lidských práv a jsem znepokojena. Zdá se, že život Taoufika Ben Brika je ohrožen kvůli jeho nemoci a podmínkám ve vězení. Jistě si uvědomujete, že pokud se tato obava stane skutečností, odpovědnost půjde na vrub tuniských úřadů.

Kromě obchodních vztahů musíme zohlednit také sociální otázky. Fenomén mladých Tunisů vrhajících se do Středoziemního moře je výsledkem uzavřené společnosti, která svým mladým lidem neskýtá žádné vyhlídky. Obrana proti fundamentalismu a hospodářské požadavky nesmí sloužit jako záminky k přehlížení lidských práv. Skutečný pokrok na poli lidských práv je nyní klíčový. Nehovoříme tu o licoměrném dogmatismu, ale o naléhavé situaci, s jejíž řešením musí Evropská unie pomoci.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Země severní Afriky se často hází do jednoho pytle, což podle mého názoru Tunisko velmi poškozuje.

Byla tu zmiňována otázka rovnosti. Ve srovnání mnoha jinými arabskými zeměmi je Tunisko výjimečné v tom, že má legislativu, která chrání děti a také ženy. Jak již bylo poukázáno, Tunisko má na univerzitách více studentů ženského pohlaví než mužského a také zde stoupá životní úroveň. Infrastruktura země je v dobrém stavu. Po volbách místní parlament zvolil – nebo dosadil – výbor pro lidská práva.

Ochota Tuniska spolupracovat s EU je příležitost, které se můžeme směle chytit. Nyní, když Brusel a Štrasburk navštívila tuniská delegace a žádá o podporu své snahy o prosazování lidských práv, a když rozvíjí a prohlubuje svá pouta s EU, bylo by podle mého názoru proti zásadám EU, kdybychom tyto požadavky nepřijali pozitivně a nerozvíjeli dále naše vztahy.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jako člověk, který od roku 1982 navštěvuje Tunisko dvakrát nebo třikrát za rok a který jako katolík navštívil 6. ledna mši, což dělám pravidelně, považuji za obtížné přemýšlet o Tunisku jako o zemi, která potlačuje svobodu vyznání.

Jsou tam problémy, ale proboha, nedívejme se na tyto země, které se snaží rozvíjet, prizmatem západních zemí, protože pokud bychom používali tento parametr, který tu dnes někteří v souvislosti s Tuniskem užíli, pak by některým evropským zemím nejspíš musel být odepřen vstup do Evropské unie, protože násilí a potlačování svobody, které se tam vyskytují, je rozsáhlejší než v Tunisku.

Takže tento problém vyplývá z jedné konkrétní skutečnosti: té, že máme před sebou zemi, která se zbavila islamistického fundamentalismu, snaží se rozvinout spolupráci a mírovou politiku s Evropou a usiluje o vývoj. Jsou zde i problémy. Jsem přesvědčen, že způsob jejich řešení spočívá v posílení dialogu a přátelství a v pomoci k tomu, aby tyto země dosáhly více.

Neelie Kroes, členka Komise. – Pane předsedající, jsem vděčná poslancům za jejich otevřenost a přímost a za to, že jejich poznámky se navzdory tomu, že některé skupiny mají různé přístupy, soustředily na to, jak nalézt vhodné řešení.

Nyní bych chtěla reagovat na prohlášení Harlema Désira. Reagoval na poznámku Louise Michela. Louis Michel jistě může hovořit za sebe, ale vzhledem k tomu, že jsme dříve bývali ve stejném týmu, vím, jak o této otázce smýšlí. Pokud Harlem Désir tvrdí, že návrh zní, abychom nedělali nic, já ten dojem nemám a upřímně doufám, že jste takový dojem nezískal ani z mých úvodních poznámek.

Je zde však rozdíl v přístupu. Někteří jen volají po dialogu o rovném postavení, který obhájí pan Ioannis Kasoulides. Zazněly zde i požadavky na přátelské vztahy. Všechny tyto přístupy vyžadují, abychom se posadili se ke stolu, diskutovali o problémech a snažili se dosáhnout vzájemného porozumění ohledně řešení několika otázek, v nichž se shodneme. O tom není pochyb, protože lidská práva a svoboda projevu jsou zajisté velmi důležitou a zásadní součástí každé dohody.

Nyní bych se ráda dotkla několika témat, která zde byla vyzdvihnuta. Zaprvé, posílení institucí. Na všech zasedáních, která se konají nebo plánují v následujících měsících, se snažíme prosazovat a podporovat

zavedení pravidelného dialogu jako prostředku k dosažení zásadního pokroku v oblasti lidských práv a demokracie.

Během několika následujících měsíců se uskuteční zasedání Podvýboru pro lidská práva a můžete si být jisti, že tam proběhne významný dialog, který se bude zabývat otázkami, jež nás všechny znepokojují, a tím, jak přistupovat k jejich řešení.

Ohledně otázky porušování lidských práv v Tunisku se řečníci často zmiňovali o skutečnosti, že Tunisko je kritizováno za svůj přístup k lidským právům. Od prezidentských a parlamentních voleb loni v říjnu zesílila represe vůči opozičním stranám, novinářům a zastáncům lidských práv. Mezinárodní společenství dalo jasně najevo, že takové chování úřadů je nepřijatelné a není v souladu s mezinárodními závazky Tuniska. Takže zopakuji to, co jsem již řekla: v rámci EU by nemělo dojít k nepochopení – závazky jsou závazky, tuto hranici musíme hájit.

Tunisko musí ukázat větší odhodlání k dodržování základních společných hodnot, jako je respekt k lidským právům, demokracie a právní řád. Zároveň by mělo také respektovat vlastní mezinárodní závazky v této oblasti. Komise bude provádět naši politiku setkání a dialogů na tato témata, zejména v rámci orgánů vytvořených na základě dohody o přidružení.

Zároveň EU poskytuje podporu v zájmu zlepšení správy a prosazení reformy na poli justice prostřednictvím spolupráce a technické pomoci. Naší prioritou je pokrok Tuniska v této oblasti, například pomocí aktivní podpory obhájců lidských práv a organizací občanské společnosti v rámci Evropského nástroje pro demokracii a lidská práva.

Probíhají také aktivity na poli justiční spolupráce. EU poskytuje 17,5 milionu EUR na financování projektu technické pomoci pro modernizaci soudnictví. To někteří poslanci tohoto Parlamentu kritizovali, protože tím dodáváme finance justičnímu systému tuniského prezidenta.

Projekt má mnoho složek. Mezi ně patří vzdělávání soudců a právníků, technická podpora soudů, infrastruktura a zlepšení informovanosti občanů. Až bude projekt dokončen, zhodnotíme výsledky. Rozhodně souhlasím s tím, že činnost v této oblasti nás vystavuje jistým politickým rizikům. Pokud však chceme povzbudit reformu, musíme jednat. Jinak se spolupráce EU s Tuniskem omezí pouze na ekonomický sektor. Všichni se shodneme, že to není ten správný přístup, který by nebyl v souladu s našimi politickými cíli, pokud jde o vztahy s Tuniskem.

Pokud jde o problém, kterého se dotkly Hélène Flautreová a Marie-Christine Vergiatová, rozšířený statut pro Tunisko, domnívám se, že prioritu by mělo mít pokračování a prohlubování dialogu s Tuniskem. Jsme si vědomi, že jde o důležitého spojence EU v regionu, který dosáhl značného pokroku v oblasti hospodářské a sociální modernizace. Možná záleží na tom, zda vnímáte sklenici jako napůl plnou, nebo napůl prázdnou. My jsme přesvědčeni, že je třeba pokračovat v politice podporování těch sil v Tunisku, které se snaží o politickou, hospodářskou a sociální modernizaci své země. Podporujeme návrhy Tuniska za účelem posílení vztahů mezi námi jako dvěma partnery. Rada a Komise velmi podrobně tyto otázky prozkoumají a já jsem připravena vás informovat o veškerém dalším vývoji.

Na druhou stranu vzhledem k tomu, že je v zájmu EU posilovat vztahy s Tuniskem, domnívám se, že udělení rozšířeného statutu by mělo znamenat významný závazek ze strany Tuniska v oblasti lidských práv a správy, takže rozšířený statut by rozhodně nebyl zadarmo.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Edward Scicluna (S&D), písemně. – Tato rozprava se mi ve chvíli, kdy dialog mezi Tuniskem a EU na úrovni Komise i Parlamentu znovu začíná, jeví jako předčasná. Dialog s Komisí zahrnuje program několika zasedání podvýborů v rámci dohody o přidružení mezi Tuniskem a EU (včetně Podvýboru pro lidská práva a demokracii), zatímco dialog na úrovni Evropského parlamentu proběhl formou nedávné důležité návštěvy tuniské parlamentní delegace v Bruselu, která zastupovala čtyři politické strany zastoupené v tuniské poslanecké sněmovně, a meziparlamentní schůze Tunisko/EP, která má proběhnout v březnu 2010 v Bruselu. V době, kdy se znovu zahajuje důležitý a konstruktivní dialog mezi Tuniskem a EU, je podle mého názoru nešťastné vést rozpravu, která by mohla zdržet pokrok. Ujistíme se, že Tunisko a ostatní státy mimo EU splňují normy EU v hospodářské, sociální nebo politické oblasti. Ale činnme tak v rámci dobře naplánovaného a strukturovaného dialogu.

3. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu

3.1. Nedávná napadení náboženských menšin v Egyptu a Malajsii

Předsedající. - Dalším bodem je rozprava o návrhu usnesení o nedávných napadeních náboženských menšin v Egyptu a Malajsii⁽¹⁾.

Marietje Schaake, autorka. – Pane předsedající, v týdnu, kdy probíhaly oslavy egyptských ortodoxních křesťanských Vánoc, došlo k napadení, při němž bylo zabito a zraněno 20 koptských Egypťanů. Přestože napadení lze vnímat jako čin jednotlivců, různé další znepokojující události si vyžadují neustálý dohled nad respektováním všech menšin v Egyptě.

Násilí a nenávisť nesmějí být přijímány ve jménu náboženství. Lidé mají univerzální právo na svobodu vyznání stejně jako na svobodu od vyznání. Etnická a náboženská rozmanitost vyžaduje pozornou společnost, která je schopna sladit své rozdílnosti v otevřené debatě, společnost, v níž lidé jakéhokoli původu nebo vyznání vědí, že jejich svobody jsou zaručené.

Otevřená společnost může existovat, jedině pokud je v ústavě a v celém vládním systému zakotveno oddělení církve a státu. Bezpečnostní opatření nesmí být jediným prostředkem řízení pluralistické společnosti. Přesto v Egyptě posledních 28 let platí výjimečné zákony. Volná diskuse je zřejmě nejsilnější lék proti extremismu a násilí. Proto je možné vidět svobodu projevu, jak online, tak offline, jako nejlepší nástroj, kterým může egyptská vláda rozptýlit napětí ve společnosti.

Je proto těžké pochopit nebo přijmout fakt, že asi 30 aktivistů, politiků a bloggerů bylo zatčeno vládními silami, když cestovali do jihoegyptského města Nag Hammádí, aby vyjádřili soustrast rodinám obětí zabitých při sektářském násilí. Ta zatčení jsou obzvláště udivujícím příkladem typického zasahování egyptské vlády do práv občanů na svobodu projevu.

Něco je zoufale špatné, když se s lidmi zachází jako se zločinci pouze proto, že chtějí vyjádřit soustrast a solidaritu se spoluobčany. Argument udržování veřejného pořádku je příliš často zneužíván. Od roku 2008 nemohou Egypťané získat neregistrovanou telefonní linku, ale to není veškerá kontrola. V současné době platí nová pravidla, podle nichž musí uživatelé bezdrátového připojení platit za připojení, k němuž musí poskytnout e-mailovou adresu, aby jim bylo zasláno heslo a uživatelské jméno. To umožňuje aktivní kontrolu uživatelů vládou. Navíc se v parlamentu diskutuje o návrhu zákona o regulaci sítě, který by stanovoval tresty odnětí svobody za „zveřejnění multimediálního obsahu bez vládního povolení“.

Přitom egyptská ústava říká: „Svoboda projevu nebo svoboda názoru je zaručena. Každý jednotlivec má právo vyjádřit svůj názor a zveřejnit ho verbálně, písemně, fotograficky nebo jinými prostředky v mezích zákona.“ Sebekritika a konstruktivní kritika jsou zárukou bezpečnosti národní struktury.

Vyzývám egyptskou vládu, aby ustoupila od zavádění výjimečných zákonů omezujících základní svobody na základě současných sektářských nepokojů. Příslušela by odpovídající reakce na zločiny spáchané ve jménu náboženství. Nemělo by toho však být využíváno jako záminky k utlačování obyvatelstva jako celku pomocí zákonů omezujících svobodu projevu. Otevřená společnost v Egyptě bude moci vzniknout, teprve když budou základní svobody chráněny ústavou a všechny úrovně zákonodárství budou svobodné. Egyptská vláda by měla vést své občany touto cestou ke svobodě a Evropa by jí při tom měla být nejsilnějším partnerem.

Fiorello Provera, autor. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, usnesení, které jsem předložil, je reakcí na některé tragické události, jež se nedávno odehrály v Egyptě a jiných zemích světa – právě včera v Nigerii – a jeho cílem je upozornit tuto sněmovnu na stále závažnější a nepřijatelnější situaci, kdy jsou pronásledováni a zabíjeni členové křesťanské komunity.

Toto usnesení není namířeno proti egyptské vládě, která se snažila zajistit, aby odpovědní lidé byli předvedeni před soud; jedná se spíše o to, že je čas na tento ohromný a znepokojivý problém reagovat. Každý rok jsou zabity tisíce křesťanů po celém světě – ve Vietnamu, Severní Koreji, Číně, Nigérii, Malajsii – a další miliony jsou pro svou víru nejrůznějšími způsoby denně pronásledováni. Útoky jsou stále častější a zákeřnější, obklopuje je ticho nebo lhostejnost a je třeba proti nim bezodkladně zakročit.

⁽¹⁾ Viz zápis

Předně se všichni musí odhodlat změnit šířící se atmosféru náboženské nenávisti a podporovat toleranci a přijímání rozmanitosti. Evropa dobře zná tragédii válek, v nichž proti sobě po celá staletí bojovali katolíci a protestanti, nemluvě o židovském holocaustu. Právě kvůli své historii musí Evropa v této oblasti zaujmout pevné stanovisko.

Další iniciativou by mohlo být prozkoumání vnitrostátních zákonů, v nichž nalezneme předpisy, které perzekuuji křesťany nebo jiné náboženské menšiny. V tomto projektu by mohla být velmi užitečná spolupráce s nevládními organizacemi, ale je třeba také dbát na to, zda tam, kde je právo na náboženskou svobodu zakotveno, je také skutečně ctěno.

Tato rozprava by mohla být příležitostí k předložení návrhu na vypracování zprávy Evropského parlamentu o náboženské svobodě ve světě.

Mario Mauro, autor. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, předmětem tohoto usnesení je ve skutečnosti náboženská svoboda. Nejde tedy o žádné hledání viníků nebo pokus způsobit problémy některé vládě, ale o odsouzení skutečnosti, že v dnešním světě lidé umírají proto, že věří v Krista, nebo jsou diskriminováni kvůli tomu, že jejich víra se liší od vyznání někoho jiného.

Všechny politické skupiny se tedy shodují, že zde existuje problém týkající se svobody vyznání a že je třeba se jím vážně a hluboce zabývat na úrovni mezinárodního společenství.

Žádáme proto Radu a Komisi a především vysokého představitele pro zahraniční věci, aby věnovali zvláštní pozornost situaci menšin, včetně křesťanské menšiny, aby bylo možné podporovat a provádět iniciativy zaměřené na posilování dialogu a respektu mezi jednotlivými komunitami, a aby nabádali všechny náboženské činitele k prosazování tolerance a k předcházení projevům nenávisti a násilí.

Véronique De Keyser, autorka. – (FR) Pane předsedající, událost, která se stala v Egyptě, se nepochybně mohla přihodit kdekoli jinde. Kolem vchodu do koptského kostela projíždí auto a někdo z něj začne střílet do lidí. Výsledek: sedm mrtvých (šest koptských křesťanů a jeden policista). Egyptské úřady reagují rychle. Státní zástupce rozhoduje, cituji, že tři obvinění z události v Nag Hammádí budou souzeni před výjimečnou bezpečnostní radou státu za spáchání úkladné vraždy.

V Malajsii se křesťanská a muslimská komunita prou o jméno Alláh, což má za následek plenění a rabování kostelů.

Tyto zprávy, které se dají nazvat běžnými, mají dopady i jinde po celém světě, včetně Evropy. Zesílení náboženské netolerance a fanatismu ohrožuje základní svobodu, svobodu vyznání pro všechny, ať jsou to věřící, nebo agnostici. Po celém světě se páchají zločiny vůči menšinám, bez ohledu na to, zda jde o křesťany, židy nebo muslimy. Po celém světě jsou také zabíjeni nebo vězněni muži a ženy bez vyznání, protože nerespektují ceremoniály, dogmata nebo náboženské praktiky, od kterých se osvobodili.

Jako osoba bez vyznání toto usnesení, které vyzývá k toleranci, nikoli stigmatizaci Egypta nebo Malajsie, plně podporuji. Nicméně, kromě zmíněných případů bych ráda upozornila na odpovědnost státu, který ctí práva svých občanů na svobodu projevu. Jsem přesvědčena, že sekulární stát je nejlepší zárukou prostoru pro rozmanitost vyznání. To je forma, kterou může stát nejlépe své občany chránit a podporovat dialog mezi komunitami.

PŘEDSEDAJÍCÍ: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

Ryszard Antoni Legutko, autor. – Pane předsedající, informace o násilí vůči křesťanům v Egyptě a Malajsii je jen špičkou ledovce. Chci vyzdvihnout tři hlavní body.

Zaprvé, křesťané se stali oběťmi brutálního násilí v mnoha zemích světa, ne jen ve dvou. Zadruhé, křesťané se stali nejpronásledovanější náboženskou skupinou na světě. Čísla jsou ohromující – nepohybují se v tisících nebo stovkách tisíc, ale v milionech. Zatřetí, reakce evropských společností, evropských vlád a EU byla dosud neuspokojivá: plachá, nesmělá, ustrašená, politicky korektní nebo vůbec žádná.

Musíme jednat rozhodně, jinak se ti, kdo křesťany pronásledují, budou domnívat, že mají naše tiché požehnání. Opravdu to tak chceme?

Heidi Hautala, autorka. – (FI) Pane předsedající, je politováníhodné, že ve světě se odehrává tolik různých konfliktů, které se schovávají pod maskou náboženství. V této souvislosti je třeba říci, že ve světě existuje

mnoho různých fundamentalistických trendů souvisejících s křesťanským, islámským nebo jiným náboženstvím. Osobně jsem nejméně těchto fundamentalistických snah našla ve spojitosti s buddhismem. Každopádně je důležité, aby v případě násilných událostí mezi náboženskými skupinami Evropský parlament zaujal stanovisko.

Ráda bych však řekla, že včera byl Parlament upozorněn na to, že 33 ochránců lidských práv bylo bezdůvodně zatčeno, když se snažili podpořit koptské křesťany, jimiž se zabývá toto usnesení, a bylo proti nim použito násilí. Nyní bych chtěla egyptským úřadům říci, že je třeba zajistit, aby lidem nebylo takto bráněno, chtějí-li se postavit na obranu druhých. Musíme trvat na tom, aby ochránci práv v podobných situacích nebyli uvěznováni nebo vystaveni nespravedlivému zacházení. V tomto případě je nepopíratelnou skutečností, že s těmito 33 ochránci koptských křesťanů se ve vězení zacházelo krutě. Byli drženi v nehumánních podmínkách.

Doufám, že v budoucnu Parlament bude vždy věnovat pozornost případům, v nichž se jedná o násilí vůči jakékoli náboženské skupině, a nebude se soustředit jen na případy pronásledování křesťanů.

(Potlesk)

Bernd Posselt, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, Tunisko, Egypt a Malajsie jsou tradičně velmi tolerantní. Dokazují to jména jako Tunku Abdul Rahman, zakladatel nezávislého státu Malajsie, nebo prezident Sadat, jehož řeč zde v Evropském parlamentu byla jako Magna charta křesťansko-islámského soužití.

Právě proto musíme podporovat vlády těchto zemí v jejich boji proti islamistickému extremismu a protikřesťanským útokům. My v Evropě jako převážně křesťanském kontinentu jsme samozřejmě obzvláště povinni zastat se křesťanů po celém světě, protože pokud to neuděláme my, kdo jiný?

Zde však zjevně jde o samotnou svobodu vyznání a já bych rád poděkoval například malajské vládě za skutečnost, že jeho výsost, yang di-pertuan gong a premiér dne 9. ledna dali jasně najevo svůj postoj k této záležitosti. Přejeme jim úspěch v boji za náboženskou toleranci, pro který tato země byla a stále je zářným příkladem. A právě ten musíme, jako partneři, kteří mohou otevřeně hovořit o záležitostech spjatých s lidskými právy, v Egyptě, Tunisku a Malajsiu udržovat.

Peter van Dalen, jménem skupiny ECR. – (NL) Pane předsedající, svoboda vyznání je základním prvkem lidských práv. Bohužel vidíme, že křesťané v mnoha zemích, kde převládá islámská víra, čelí obzvláště velkým problémům. Kromě jiných zemí je to také případ Egypta. Koptští ortodoxní křesťané, ale také katolíci, protestanti a židé jsou v Egyptě oficiálně znevýhodňováni. Utiskováni jsou například muslimové, kteří konvertují ke křesťanství. To je vidět například v jejich identifikačních dokladech, kde mají nadále uvedeno, že jsou muslimové, protože vystoupení z církve je zákonem zakázáno.

Zejména v posledních 10 až 20 letech násilí vůči koptským křesťanům enormně vzrostlo. Ohlášeno bylo již více než 100 útoků s tisíci obětí. Přístup egyptské vlády je podle mého názoru bezpáteční. Tři muži byli vzati do vazby, ale obecně je násilí vůči křesťanům tolerováno. Vyzývám Radu a Komisi, aby s Egyptem zahájily přímý dialog a přiměly tamní vládu ke změně postoje. Pokud to Káhira odmítne, domnívám se, že by to mělo ovlivnit naše dvoustranné vztahy s Egyptem.

Joe Higgins, jménem skupiny GUE/NGL. – Pane předsedající, každý, kdo vyznává demokratická práva a svobodu vyznání, musí otevřeně odsoudit vraždu křesťanů v Egyptě a také bombové útoky na křesťanské kostely v Malajsiu. Také bychom měli upozornit na rostoucí počet útoků na náboženské menšiny přímo v Evropě a odsoudit je.

Různé hospodářské a vládnoucí elity v Malajsiu již dlouho v otázkách rasové a náboženské příslušnosti využívají metodu rozděl a panuj. Současná vláda Národní fronty je v tomto ohledu pokrytecká: zatímco veřejně mluví o politice „Jednotné Malajsie“, která údajně přijímá všechna náboženství a menšiny, v zákulisí manévruje a využívá náboženské a rasové rozdíly, aby posílila vlastní pozici mezi muslimským malajským obyvatelstvem, jako tomu bylo v případě rozhodnutí o jménu Alláh.

V Malajsiu jsou také obrovské ekonomické rozdíly. Jedná se o nejvíce nevyváženou společnost v jihovýchodní Asii. Současná vláda vládne na základě zkorumpovaného kapitalismu. Toto je výsledek spolu s vykořisťováním na pracovištích a tvrdým omezováním práv odborů. Nejlepším prostředím pro náboženskou svobodu a demokracii v Egyptě a Malajsiu a kdekoli jinde je nepochybně ekonomická spravedlnost a demokracie, kde je bohatství a moc v rukou velké většiny pracujících a chudých lidí, a nikoli v rukou velkých společností a zkorumpovaných kapitalistů.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Pane předsedající, včera začal v Nizozemsku děsivý politický proces proti lídrovi naší strany, Geertu Wildersovi. Pan Wilders je, jako poslanec nizozemského parlamentu a předseda Strany pro svobodu v parlamentu, stíhán za vyjádření svého názoru. Je stíhán levicovými představiteli, protože varuje Nizozemsko, Evropu a svět před fašistickou ideologií, která si říká islám. Jaká hanba!

Pane předsedající, islamizace Nizozemska a Evropy ohrožuje evropskou judaisticko-křesťanskou a humanistickou kulturu, a zatímco mnozí lidé, včetně těch zde ve sněmovně, ustupují a nechávají se spláchnout tsunami islamizace, Strana pro svobodu za evropskou kulturu bojuje. Pane předsedající, barbarské skutky, k nimž došlo v Malajsii, Egyptě a mnoha jiných zemích po celém světě, jako zrovna minulý týden v Nigérii, jsou výsledkem netolerantní a fašistické ideologie známé jako islám. V islámských zemích jsou nemuslimové systematicky ponižováni a vražděni. Události v Malajsii a Egyptě nelze vnímat jako oddělené incidenty, protože mají původ v ideologii, která vyžaduje respekt, ale sama žádný nedává. Tento Parlament může zajistit, aby se takto strašné události v Evropě nikdy nestaly, tím, že se připojí ke Straně pro svobodu v boji proti islamizaci Evropy. Žádáme vás všechny, abyste tak učinili.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Pane předsedající, docela často v Parlamentu diskutujeme o různých fobiích a jejich škodlivých sociálních účincích. Napadá mě xenofobie a homofobie. Těmito dvěma případy však bohužel seznam fobií nekončí. Je zde také fenomén fobie z křesťanství. Stejně jako u ostatních fobií i zde jsou sociální účinky škodlivé a někdy tragické, a právě z toho důvodu bychom se měli věnovat případům porušování práv křesťanů na různých místech světa.

Věnujeme se případům týkajícím se přívrženců různých náboženství i lidí, kteří se k žádné víře nehlásí. Proto nesmíme o svou pozornost připravit ani křesťany. Děláme to proto, že svoboda vyznání je jednou ze základních hodnot Evropské unie. Právě z toho důvodu odsuzujeme a budeme odsuzovat každou formu násilí, diskriminace a netolerance vůči vůdcům nebo stoupencům jakékoli víry. Násilí spáchané kvůli vyznání oběti je odporné a nepochybně si zaslouží naši kritiku.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Pane předsedající, svoboda vyznání je právo, které je uznáváno v mezinárodních a evropských úmluvách o lidských právech již po více než 50 let. Zároveň již mnoho let čelíme rostoucí vlně náboženské nenávisti, která se nejčastěji obrací proti křesťanům po celém světě. Na místo protikřesťanského komunismu dnes nastoupil zejména militantní islám. Egypt a Malajsie mají v ústavách zakotvenou svobodu vyznání, ale pod tlakem radikálních islamistických kruhů tamní vlády dostatečně neochraňují náboženskou svobodu křesťanů.

Evropská unie, která má k dispozici nové nástroje zahraniční politiky, se musí začít více angažovat v boji proti fobii z křesťanství, která je příčinou bitek, rabování a vražd. Evropská unie dnes váhá jen kvůli ideologickým predsudkům. V sázce je naše věrohodnost.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Pane předsedající, rád bych podpořil myšlenku kolegy Provery, který řekl, že o náboženské svobodě by měla být vypracována zpráva. Rád bych všem připomněl, že v předchozím parlamentním volebním období jsme s panem Maurem předložili návrh na vypracování zprávy o situaci křesťanů v zemích, kde jsou menšinou, v zemích, kde dominantním náboženstvím je islám. Bohužel, kancelář Parlamentu návrh nepřijala, ale možná by přesto stála za sepsání. Takže nyní vznáším stejný návrh znovu.

Usnesení, které dnes přijímáme, by mělo vyslat jasný signál. Koptská menšina tvoří až 10 % obyvatelstva Egypta, ale i kdyby to bylo jen 0,5 %, úkolem Evropského parlamentu je reagovat, zejména v situaci, kdy jsou tak drasticky porušována lidská práva.

Pozorně jsem si přečetl dopis, který poslal ceremoniář lidového shromáždění Jerzemu Buzkovi. V dopise ujišťuje, že události, o nichž jsem hovořil, jsou ojedinělé incidenty. Těžko tomu mohu věřit. Koptští křesťané jsou v Egyptě pronásledováni mnoho let. Pokusme se tentokrát zajistit, aby naše pomoc této utlačované menšině neskončila u prázdných prohlášení.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane předsedající, nejedná se zde pouze o Egypt a Malajsii, ale také o Súdán, Nigérii a mnoho dalších zemí v Africe a Asii a o mnoho společností, které berou křesťany jako nutné zlo a někdy jako nepřítelé. Přiznejme si tato fakta a nestrekejme hlavu do písku jako pštros. Tohle je skutečný problém a Parlament křesťanské Evropy, křesťanských tradic a křesťanského dědictví o něm musí hovořit.

Musíme však také být sebekritičtí. Před chvílí poslanec, který hovořil přede mnou, správně zmínil hříchy Parlamentu, jež v minulém volebním období tento problém opomenul. Vzpomínám si na rozpravu, již jsme vedli před několika týdny, když jsme právem odsoudili útoky a útlak, které zažívá ujgurská muslimská menšina v Číně. Tenkrát ovšem jisté politické skupiny odmítly pozměňovací návrhy, které měly zdůraznit,

že křesťané také v Číně trpí a jsou obětmi diskriminace. Nesmíme dopustit, abychom některé náboženské menšiny bránili více a jiné méně nebo vůbec.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Pane předsedající, z několika zdrojů jsme slyšeli znepokojivé zprávy o zločinech spáchaných na křesťanech v Egyptě a Malajsii. Pokud jde o Malajsii, nejprve bych ráda řekla, že jsme hluboce znepokojeni útoky na kostely v zemi, která je tradičně tolerantní a umírněná.

Zadruhé chci zmínit příkladnou práci islámských nevládních organizací v zájmu náboženské tolerance. Prohlášení malajského premiéra o používání jména Alláh odstartovala vlnu vyjadřování veřejné nespokojenosti namířenou proti křesťanským komunitám. Příkladný přístup islámských nevládních organizací a nekompromisní postoj veřejnosti k prohlášením premiéra však situaci zklidnily. Je nešťastné, že jsme to nezaznamenali v našem konečném usnesení, protože podle mého názoru se zde zřídka zabýváme pozitivními situacemi. Neměli bychom muslimy chválit, když je k tomu důvod?

Je třeba, aby náboženskou toleranci podporovali jak ti, kteří mají politickou moc, tak veřejnost. Je stejně důležité uvědomit si, že došlo k chybám, jako uznat úspěch a podpořit ho.

Dominique Baudis (PPE). - (FR) Pane předsedající, činy fanatických zločinců, kteří v Egyptě zabili několik křesťanů, nesmí být připisovány celému národu a jeho vládě. Bylo by nespravedlivé svalovat na Egypt a Egypťany odpovědnost za tento příšerný masakr, za který budou předvedeni před soud jeho pachatelé.

Nesmíme zaměňovat činy jednoho zločince s politikou celé země! Neházejme fanatiky a celé obyvatelstvo do jednoho pytle. Zasahováním mezi koptské křesťany a jejich muslimské spoluobčany nakonec dáváme municí extremistům, kteří se snaží zobrazovat východní křesťany jako agenty Západu.

László Tórkés (PPE). - (HU) Čerstvé zprávy říkají, že před pár dní egyptský režim zatkl několik zastánců koptských práv v průběhu cesty na místo zločinů, jež se odehrály v osadě Nag Hammádí, aby tam bránili a podpořili komunity koptských křesťanů, kteří byli o Vánocích svědky vraždy několika členů své církve. Egyptské úřady, nakloněné muslimské většině, se snaží násilné činy spáchané na koptské menšině zlehčovat a nyní brání křesťanům, aby se zákonně chránili, čímž diskriminuje jednu stranu případu. Administrativa Spojených států se jednoznačně vyslovila proti tomuto postupu. Je známo, že komunita koptských křesťanů, kteří jsou považováni za domorodé Egypťany, byla za uplynulých 1500 let často vystavována krutému útlačku, a Evropská unie tedy musí usilovat o jejich obranu ještě razantněji a jednoznačněji, než je tomu v současnosti.

Anna Záborská (PPE). - (SK) Děkuji, že se zde znovu upozorňuje na porušování svobody vyznání v některých zemích, jako už tomu bylo v letech 2007 a 2008. Přemýšlím, zda důslednějšímu prosazování dodržování lidských práv v této oblasti EU brání její slabost nebo lhostejnost. Stále slyšíme stejné stížnosti a navrhuje stejná opatření.

Egypt a Malajsie patří mezi země, kde křesťané žijí v extrémně nebezpečných podmínkách, jsou perzekvováni, vyháněni ze svých domovů, unášeni, vražděni, zavírají se jejich kostely. Děje se to od Maghrebu po Írán, ale i v Indii, Číně, Pakistánu a mnohých dalších zemích. Křesťany pronásledují většinou extremistické skupiny. Je to však nebezpečné pro všechny křesťany, židy i muslimy. Žádám představitele EU a jednotlivých delegací Evropského parlamentu, aby využili všech možností ke zlepšení dialogu, náboženské tolerance a respektu a soužití různých kultur.

Mitro Repo (S&D). - (FI) Pane předsedající, situace v Egyptě mě obzvláště znepokojuje kvůli svým historickým, etnickým a politickým souvislostem. Koptští křesťané jsou ve skutečnosti stále významnou menšinou. V Egyptě tvoří kolem 10 % obyvatelstva, tedy osm milionů, a to proto, že dříve byli většinou. Jsou na to hrdí a také na svou orientální křesťanskou tradici. Proto události, které se staly při oslavách Vánoc v lednu, byly obzvláště kruté a úkladné. Navíc mnoho koptských křesťanů bylo násilím nuceno ke změně vyznání a vyskytly se případy znásilnění a jiných zločinů.

Situace v Egyptě je velmi špatným příkladem pro ostatní země, v nichž může dojít k podobné spirále pomsty, a právě proto musí EU být obezřetná, zasahovat okamžitě, jakmile se vyskytne problém a zdůrazňovat význam mírového dialogu mezi náboženskými skupinami.

Ivo Vajgl (ALDE). - (SL) Když dojde k vraždě, zejména nábožensky motivované, přirozeně nemůžeme dělat o mnoho víc než se zhroutit a ten čin odsoudit.

Tento nový incident a nový zločin na Blízkém východě je však důkazem celkového vývoje, přetrvávající netolerance náboženské svobody a nedostatku respektu k odlišnostem. To znamená, že je mnoho míst, kde nejsou respektovány náboženské hodnoty.

Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu navrhla, aby tato rozprava byla odložena nebo spíše, aby se rozpravy o respektování lidských práv v Egyptě a Malajsii vedly odděleně, z toho důvodu, že je třeba, abychom se touto otázkou zabývali velmi citlivě a věnovali se každé zemi zvlášť. Egypt nepochybně nepatří k nejhorším příkladům náboženské nesnášenlivosti. Právě naopak.

Charles Tannock (ECR). - Pane předsedající, v islámském světě bohužel převládá atmosféra rostoucí džihádistické radikálnosti namířené proti nemuslimským komunitám v jejich středu – to často znamená zejména proti křesťanům.

Koptští křesťané představují jednu z nejstarších křesťanských církví na světě a mají velkou diasporu v Londýně, který zastupují. Jejich vůdci za mnou přišli a stěžovali si na zhoršující se situaci v Egyptě, kterou ovládá muslimské bratrstvo. Navzdory upřímným snahám vlády prezidenta Mubaraka o jejich ochranu se věci vyostřily.

Jsme svědky podobné historie s asyrskými křesťany v Iráku, křesťany v Palestině a Pákistánu, a nyní poprvé dokonce v Malajsii.

Tento Parlament – podle mého názoru příliš dlouho – přehlížel práva křesťanské menšiny ve zbytku světa, ale oni Evropskou unii a Spojené státy žádají o ochranu. Proto toto usnesení vítám.

Gerard Batten (EFD). - Pane předsedající, pronásledování křesťanů a ostatních náboženských menšin v islámských zemích narůstá. Křesťané, kteří v zemích, jako je Egypt a středomořská oblast, již žijí téměř 2000 let, jsou stále častěji perzekvováni a vyháněni ze svých domovin. Děje se tak kvůli rostoucí síle netolerantních fundamentalistů a extremistické islamistické ideologie – islamo-fašismu.

Západní média o pronásledování křesťanských a jiných menšin v celém islámském světě informují velmi nedostatečně. Měla by veřejnosti vysvětlovat důvody, které k těmto událostem vedou. Měla by vysvětlovat, kdo to dělá, konkrétně muslimští fanatici, a proč to dělají – kvůli netolerantním a násilným směrům v islamistické ideologii.

Demokratické vlády po celém světě by měly vyvinout maximální diplomatický tlak na země, jako je Egypt, aby toto netolerovatelné pronásledování zastavily.

Neelie Kroes, členka Komise. – Pane předsedající, Komise je hluboce šokována a zarmoucena událostmi z koptského Štědrého dne v Nag Hammádi v jižním Egyptě – tragickou smrtí šesti koptů a muslimského policisty po střelbě z projíždějícího auta.

Jsme si jisti, že úřady podnikly urychlené kroky k dopadení a zatčení podezřelých ze spáchání tohoto příšerného zločinu, a že podrobné vyšetřování a předvedení zodpovědných osob před soud vyše jasný signál, že násilí založené na náboženském vlivu není v egyptské společnosti přijatelné.

Egyptská ústava zaručuje svobodu vyznání a svobodné praktikování víry. Slyšeli jsme však stížnosti na diskriminaci koptských křesťanů a ostatních náboženských menšin, jako je diskriminace víry bahá'í na pracovišti a soudním systémem. Jsme si vědomi nesnázi, kterým čelí někteří křesťanští konvertité jako Maher El-Gohary a Mohammed Hegazy u egyptských soudů. Vznegli jsme tyto otázky v našem pravidelném politickém dialogu s Egyptem.

Chápeme, že vláda se snaží řešit některé křivdy vůči koptům například odstraněním překážek, které zpožďují a omezují výstavbu a renovaci kostelů. Vítáme a podporujeme takové kroky a nabádáme vládu, aby odhalila a odstranila hlavní příčiny náboženského napětí v egyptské společnosti a aby ukončila veškeré formy diskriminace osob, které se hlásí k jiným náboženstvím.

Vandalské činy na kostelech v Malajsii po rozhodnutí vrchního soudu o používání slova „Alláh“ vzbuzují vážné obavy. Vláda i opozice, včetně Všemalajsijské islámské strany a 130 muslimských nevládních organizací, tyto útoky ostře odsoudily. Vláda posílila bezpečnostní opatření, aby ochránila všechny kostely, a také znovu potvrdila své odhodlání chránit malajskou sociální a náboženskou harmonii a kulturu náboženské a etnické rozmanitosti. Malajská federální ústava stanoví, že náboženstvím federace je islám, ale ostatní náboženství lze praktikovat v míru a harmonii v jakékoli části federace.

Vyzýváme úřady k co nejrychlejšímu zahájení dialogu se všemi náboženskými skupinami v zájmu podpory vzájemného porozumění, aby se Malajsie mohla dále vyvíjet v míru a v etnické a sociální harmonii. V tomto ohledu je povinností především malajského ministra vnitra, aby problém podrobně vysvětlil občanům.

Ostře odsuzujeme veškeré činy motivované nesnášenlivostí vůči komukoli kvůli jeho náboženskému vyznání, ať se stanou kdekoli. Bohužel žádná země není vůči těmto věcem imunní. Vyzýváme veřejné činitele k plné ochraně náboženských komunit včetně křesťanů před diskriminací a utiskováním.

Komise považuje svobodu náboženství nebo vyznání za ústřední zásady politiky lidských práv EU, připisuje jim velký význam a hodlá otázku vnést do politického dialogu se zeměmi, kde problém přetrvává, a bude podporovat místní projekty v oblasti lidských práv a aktivně prosazovat svobodu náboženského vyznání na fórech OSN.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve 12:00 hodin.

Písemná prohlášení (článek 149)

Carlo Casini (PPE), *písemně.* – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasuji ve prospěch společného usnesení a zdůrazňuji tím zvláštní závažnost násilných činů, k nimž došlo v Malajsii v reakci na výhradně nominalistický problém.

Jisté je, že jak křesťané, tak muslimové věří pouze v jediného Boha, který je Bohem všech lidí, věřících i nevěřících. Skutečnost, že je nazýván různými jmény, je naprosto druhořadá. Tvzení, že muslimský Bůh je pouze muslimský, mohou se k němu tudíž dovolávat pouze muslimové a používat při tom tradičně muslimské jméno, znamená návrat k pohledu našich prapředků, že existuje jiný Bůh pro každou skupinu lidských bytostí. Jinými slovy to odporuje monoteistické představě, díky níž jsou univerzální náboženství, jako křesťanství a islám, která stojí proti mnohoslužebnictví a polyteismu, velkými náboženstvími, jež jsou lidem blízká.

Stejně závažným problémem je pronásledování koptských křesťanů v Egyptě. Monoteistická náboženství, která se prohlašují a také jsou silou prosazující bratrství a mír, se zrodila právě na březích Středozemního moře. Je však pozoruhodné, že právě tam, v Jeruzalémě – svatém městě pro ty, kteří věří v Boha, Alláha a Jehovu – se nachází hlavní semeniště konfliktů.

V této oblasti je nejsilnější zemí právě Egypt, kde křesťané a muslimové musí žít vedle sebe v míru, aby mohli udržovat mír v celé oblasti jižního Středomoří.

Edite Estrela (S&D), *písemně.* – (PT) Podporuji společný návrh usnesení o nedávných útocích proti křesťanským komunitám, protože ostře odsuzuje jakékoli násilí, diskriminaci nebo nesnášenlivost zakládající se na náboženství nebo vyznání. Domnívám se, že je nezbytné podporovat všechny iniciativy, které se zaměřují na povzbuzování dialogu a vzájemného respektu mezi komunitami a které se snaží ochraňovat základní práva, jako je svoboda myšlení, přesvědčení a vyznání.

Diogo Feio (PPE), *písemně.* – (PT) Muži a ženy po celém světě stále trpí nejbrutálnějšími formami perzekuce, a to pouze proto, že věří v Boha stejným způsobem, jako je uctíván od Atlantiku po Ural. Poté, co se kromě jiných vyjádřila Čína, Indie, Irák, Pákistán, Turecko a Vietnam, dnes odsoudil pronásledování křesťanů v Egyptě a Malajsii i Parlament.

Evropa na to všechno pohlíží s relativní lhostejností. Jsou i lidé, kteří tuto neschopnost jednat omlouvají poukazováním na respekt k odlišné kultuře a svobodu vyznání. Evropa, jejíž původ, kultura a tradice jsou spjaty s křesťanskou vírou, k této otázce mlčí, což je skutečně udivující a hrozí, že její ticho promluví za vše...

Připomíná mi to poznámku boloňského arcibiskupa kardinála o dřívějších perzekucích, která výstižně ilustruje ducha naší doby a v níž se uvádí, že lidé se spíše strachují o osud ledních medvědů než o tisíce křesťanů, kteří žijí v ohrožení životů.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), *písemně.* – (PL) Další rok, tentokrát 2010, začal krvavou perzekucí křesťanů v mnoha částech světa. My jako Evropský parlament nesmíme být tváří v tvář těmto zločinům a násilným skutkům nečinní. Situace křesťanů je stejně dramatická i v zemích, které v dnešním usnesení nejsou zmíněny, jako je Severní Korea, Irák, Indie a Súdán. Ve Vietnamu stoupá počet útoků na katolíky. Jako poslanec z Polska, země s hlubokou křesťanskou tradicí a s dlouhou tradicí respektu, v němž vedle sebe existuje mnoho náboženských komunit, bych rád vyjádřil solidaritu s rodinami obětí. Egyptské a malajsijské úřady musí

křesťanům a členům ostatních komunit a náboženských menšit zajistit možnost požívat všech lidských práv a základních svobod, jinak budou čelit sankcím ze strany Evropské unie. Z toho důvodu bychom měli usnesení o nedávných útocích na křesťanské komunity podpořit.

Csaba Sógor (PPE), písemně. – (HU) Nedávné útoky vůči křesťanským komunitám v Egyptě a Malajsii lze nahlížet ze dvou různých úhlů pohledu. Zaprvé, musíme zdůraznit, že Evropská unie, jako společenství evropských států, které dosáhly vysoké úrovně demokracie a právního řádu, nesmí, v duchu náboženské tolerance, lidských práv a práv menšin, přecházet takové události mlčením, bez ohledu na to, ve které části světa se odehrávají. Musíme dát vládám, které se snaží s námi udržovat dobré vztahy, jasně najevo, že Evropa vyžaduje, aby její partneři respektovali široce přijímané normy univerzálních lidských práv a že na budoucí rozvoj vztahů mohou mít dopad problémy v této oblasti. Zároveň nesmíme zapomínat na porušování lidských práv, k němuž dochází na území Evropské unie.

V některých případech je třeba náboženskou toleranci, lidská práva a práva menšin – včetně práv členů menšinových církví – dále rozvíjet i ve členských státech EU. Pokud chce Evropa jít světu příkladem, nemůže si dovolit, aby kdokoli na jejím území trpěl diskriminací za svá náboženská přesvědčení, etnický původ nebo příslušnost k národnostní menšině. Vidíme, že platné právní předpisy v Egyptě podobně garantují náboženskou svobodu, ale v praxi jsou zkušenosti křesťanů opačné. Podobné případy rozporů mezi zákonem a denní realitou bohužel můžeme nalézt i v členských státech EU.

3.2. Porušování lidských práv v Číně, zejména případ Liou Siao-po

Předsedající. - Dalším bodem je rozprava o sedmi návrzích usnesení týkajících se porušování lidských práv v Číně, zejména případu Liou Siao-po⁽²⁾.

Renate Weber, autorka. – Pane předsedající, minulý měsíc byl pan Liou Siao-po, velmi známý spisovatel a politický aktivista odsouzen k 11 letům vězení za „podněcování k rozvracení státní moci“. Byl zatčen před více než rokem poté, co navrhl Chartu 08, chartu, již podepsalo více než 10000 obyčejných čínských občanů a která žádá v demokratické společnosti zcela běžné věci: právo na svobodu projevu, otevřené volby a právní řád.

Stíhání pana Liou Siao-po, založené pouze na jeho mírových iniciativách, a justiční pronásledování, kterému byl vystaven, jsou nepochybně neslučitelné s mezinárodně uznávanými normami pro lidská práva a základní svobody. Proto bychom měli důrazně vyžadovat bezpodmínečné a okamžité propuštění pana Liou Siao-po.

V posledních několika letech se vztahy mezi Evropskou unií a Čínou soustředily zejména na hospodářskou oblast, která zastínila demokratickou situaci země a nepřípustné porušování lidských práv, k němuž v Číně systematicky dochází.

Před několika dny policejní úředník poprvé přiznal, že známý obhájce lidských práv a kandidát na Nobelovu cenu míru, pan Gao Zhisheng se pohřešuje po roce, kdy ho čínské úřady zadržovaly. Mnoho lidí se obává, že může být mrtvý. Před pár týdny čínská vláda nedbala na výzvu EU nepopravovat britského občana.

Obzvláště znepokojivé je vidět, jak čínská vláda ignoruje mezinárodní závazky na poli lidských práv. Člověk se musí ptát, proč za takových okolností Čína podala svou kandidaturu do Rady pro lidská práva OSN – bylo to jen proto, aby legitimizovala své porušování lidských práv?

V dubnu roku 2009 čínská vláda vydala národní plán pro lidská práva, dlouhý dokument, který je zřejmě jen kusem papíru. Nesmí být žádných pochyb. Tato sněmovna, Evropský parlament, má povinnost podrobně zhodnotit výsledky dialogu EU a Číny o lidských právech.

Tunne Kelam, autor. – Pane předsedající, Čína předvedla působivý hospodářský pokrok. Nicméně část tohoto pokroku byla dosažena využíváním metod, které jsou v přímém rozporu s celosvětově přijímanými normami v oblasti lidských práv. Naděje, že události jako olympijské hry motivují čínské úřady, aby ukázaly více respektu k demokratickým normám, se ukázaly jako liché. Právě naopak, represivní opatření posílila a my z této skutečnosti musíme vyvodit závěry.

Dnes Evropský parlament vyslovuje znepokojení nad osudem předního zastávce lidských práv a učenice Liou Siao-po, signatáře Charty 08, která žádá ústavní reformu a ochranu lidských práv. Tuto chartu statečně

(2) Viz zápis

podepsalo více než 10000 čínských občanů. Minulý měsíc byl Liou Siao-po odsouzen k 11 letům vězení. My dnes žádáme o jeho okamžité a bezpodmínečné propuštění. Vyjadřujeme svou solidaritu s poklidnými akcemi čínských občanů na podporu demokratických reforem a ochranu lidských práv, k nimž se čínská vláda zavázala.

Véronique De Keyser, autorka. – (FR) Pane předsedající, naléhavá usnesení jsou vždy obtížná, protože často odrážejí spíše politickou bezmoc než humanitární pohotovost. Strategie veřejného označování, kterou využíváme každý měsíc, je z nouze ctnost. To zjevně znamená, že všechny ostatní způsoby dialogu nebo uplatňování tlaku se ukázaly jako neúčinné a že jsme bezmocní, a proto soudíme.

V případě Číny si nejsem jistá, zda zvyšování počtu naléhavých usnesení, která jsme předložili – v březnu 2009, v listopadu 2009, v lednu 2010 a další usnesení plánované na březen 2010 – je produktivní. Ne proto, že podceňuji obtíže, které Čína má při svém přechodu na demokracii; ale z toho důvodu, že jsem přesvědčena, že pokud jsme stále v ofenzivě, není špatný cíl, ale strategie. Existují jiné, přesvědčivější politické nástroje.

Byla jsem první osobou, která žádala usnesení o Ujgurech a přechovávala bohužel marnou naději, že se tak vyhneme trestům smrti. Jménem naší skupiny bych ráda vyjádřila podporu panu Liou Siao-po, nedávno odsouzenému disidentovi, který se účastnil události na náměstí Tiananmen, jehož jediným zločinem je jeho vášně pro demokracii. Odmítám však pranýřovat Čínu každé dva měsíce, prostě proto, že ji to stejně nepřinutí se vzdát. Právě naopak, protože Čína je klíčový obchodní partner, má stálé místo v Radě bezpečnosti OSN, zažívá intenzivní růst, nachází se uprostřed demokratického přerodu a my ji potřebujeme, abychom mohli bojovat proti změnám klimatu, musí tedy být partnerem, jemuž můžeme říci několik nepříjemných pravd, ale respektujeme jej za úsilí, jež vyvíjí.

Z těchto politických důvodů má skupina od podpisu ustoupila. Nicméně, abychom zajistili, že v otázce lidských práv, kterých si cením stejně jako vy, nedojde k žádným nejasnostem, bude má skupina hlasovat ve prospěch všech pozměňovacích návrhů, které se k usnesení vztahují. Pokud jde o konečný výsledek hlasování, ten bude záviset na pozměňovacích návrzích, které jsme předložili.

Marie-Christine Vergiat, autorka. – (FR) Pane předsedající, Čína je ohromná země s bohatou historií a s ohromným rozvojovým potenciálem. Pořádání olympijských her v Pekingu v loňském roce nepřineslo výsledky, jaké někteří očekávali.

Vztah, jaký je Evropská unie schopna s Čínou udržovat, je obzvláště významný. Je naší povinností jako poslanců EP, abychom jasně a nahlas řekli, co považujeme za důležité a co je nepřijatelné.

Skutečností je, že situace v oblasti lidských práv v Číně je nepřijatelná. Případ pana Liou Siao-po, který byl uznán vinným za to, že spolu s více než 10000 spoluobčany požadoval provedení demokratických reforem ve své zemi, to dokládá. Troufám si tvrdit, že podle mého názoru je to, že dokázal v této zemi zmobilizovat tolik lidí, spíše úspěch než zločin.

Musíme žádat propuštění pana Siao-po a všech dalších, kteří jsou stejně jako on pronásledováni a vězněni za to, že spáchali jediný zločin, tedy, že bránili lidská práva, a konkrétně jedno z nejzákladnějších lidských práv – svobodu projevu.

Jak řekl jeden z kolegů poslanců, nedávno byl popraven britský občan, a to navzdory skutečnosti, že byl mentálně nemocný. To je poprvé za více než 50 let, kdy byl Evropan popraven v Číně. Svoboda projevu je každý den přehlížena o trochu víc, jak nám nedávno odhalil Google, který má pověst operátora, jenž uživatelům internetu poskytuje ne-li nejlepší, tak alespoň nejméně špatnou ochranu.

Obecně se ví, že aby mohli operátoři proniknout na čínský trh, musí vyhovět požadavkům čínských úřadů na instalaci softwarových filtrů, k čemuž nakonec svolil i Google. Nemůžeme akceptovat vládu, která provozuje internetové pirátství a upírá uživatelům internetu svobodu projevu.

Evropské instituce musí spojit síly a začít v této záležitosti jednat. Čínští uživatelé internetu musí mít přístup necenzurovaným informacím. Evropská unie má povinnost podporovat internetové firmy, které odmítají pomáhat čínským úřadům cenzurovat internet, nebo dokonce zatýkat ochránce lidských práv, demokraty nebo novináře, což byl případ pana Siao-po v dubnu 2005.

Dámy a pánové, nemohu ukončit svou řeč, aniž bych vás požádala, abyste vzpomněli na osoby zabitě na náměstí Tiananmen; v noci 3. června 1989 zahynulo mnoho stovek mladých Číňanů. Bylo tomu právě 20 let, smutné výročí, které by mělo být připomínáno uctěním památky těchto mladých obětí. Ovšem ne všechny události roku 1989 si vysloužily stejnou pozornost.

Charles Tannock, *autor*. – Pane předsedající, skutečnost, že v této sněmovně znovu hovoříme o porušování lidských práv v Číně, naznačuje, že komunistické autoritářské vedení v Pekingu je stále odhodláno potlačit jakýkoli politický nesouhlas.

Tato skutečnost by nám však neměla zabránit v probírání těchto otázek v Parlamentu. Jsem přesvědčen, že to není pouze z povinnosti, ale že to také dlužíme obětem porušování lidských práv v Číně, jako je Liou Siao-po, jimž je upíráno právo vyjádřit se. Proto zde dnes o této záležitosti znovu diskutujeme.

Sacharovova cena pro Chu Ťia v roce 2008 ukázala světu, jak vážně my poslanci EP otázku lidských práv v Číně bereme. Bereme ji vážně, protože na Číně skutečně záleží. Její ohromná velikost a globální dosah, její vojenský vliv a hospodářská moc nutí EU snažit se o strategické partnerství založené na vzájemném respektu a bezpečnosti.

Snad jednou náš vztah s Čínou bude založen také na společném ctění demokracie, lidských práv a právního řádu – můžeme jen doufat. Dle mého názoru všichni doufáme, že se dožijeme dne, kdy budeme svědky dodržování těchto zásad v Čínské lidové republice.. Někdo tvrdí, že tyto ideály jsou Asii jaksi cizí. Já se vždy dívám na demokratický Tchaj-wan a ohromnou Indii s jejich demokratickými sekulárními tradicemi, které vzkvétají ve svobodné společnosti, a označuji domněnku, že ČLR nemůže být demokratická, za lživou.

Heidi Hautala, *autorka*. – (FI) Pane předsedající, na případu Liou Siao-po je důležité, že mu nyní nejméně 10000 lidí otevřeně vyjádřilo podporu, a já se domnívám, že Evropský parlament by měl vyzdvihnout a ocenit statečnost těchto lidí. Zároveň si musíme připomínat, že samotná Čína slíbila zlepšení situace v oblasti lidských práv. Čína se pokusila připojit k Radě pro lidská práva s tím, že je odhodlána prosazovat a chránit lidská práva a že bude v této oblasti hájit nejvyšší normy. To tedy přímo Čína slíbila před OSN a právě na tyto sliby bychom se měli odvolávat.

Toto usnesení také hovoří o dialogích o lidských právech mezi EU a Čínou, a jakkoli bychom chtěli být optimističtí, konečný výsledek je, že nemají téměř žádný přínos. Je také třeba, aby si instituce Evropské unie mezi sebou promyslely, jak mohou zlepšit své strategie a přimět Čínu pochopit, že její závazky v oblasti lidských práv jsou i naše věc a že budoucnost spolupráce mezi námi tkví převážně v nich.

Konečně bychom se mohli ptát, proč je politika Evropské unie vůči Číně tak nesoudržná a nestálá a co s tím můžeme dělat. Evropský parlament nepochybně podpoří Komisi v souhrnné snaze zavést ve vztazích s Čínou novou strategii.

Cristian Dan Preda, *jménem skupiny PPE*. – (RO) „Měli bychom přestat chápat slova jako zločiny.“ Toto hlásal Liou Siao-po v Chartě 08, politickém manifestu, který vydal a který podpořily, jak již bylo řečeno, tisíce čínských občanů. Liou Siao-po byl odsouzen k jedenácti letům ve vězení a bude zbaven svých politických práv na další dva roky – za to, že učinil takové prohlášení, a za opakovanou podporu lidských práv. Jsem přesvědčen, že tento trest značí, že čínské úřady zesilují svou kampaň proti zastáncům lidských práv. Dalším důkazem je zpráva z této neděle, že Tzu Yong Jun, vůdce hnutí z náměstí Tiananmen, byl také odsouzen k devíti letům vězení.

Proto věřím, že je nezbytné téma lidských práv zařadit do programu příštího summitu Evropská unie – Čína, jak říká článek 9 usnesení.

Jsem přesvědčen, jak již dříve zmínila Heidi Hautalová, že dialog o lidských právech není dostatečný. Tuto otázku je třeba řešit jako součást zasedání summitu, protože dialog dosud nepřinesl žádné výsledky.

Zigmantas Balčytis, *jménem skupiny S&D*. – Pane předsedající, Evropská unie nyní s Čínou vyjednává novou rámcovou dohodu, která stanoví další cestu k rozvoji hospodářských vztahů s touto zemí.

Tyto vztahy jsou velmi úzké, ale my nesmíme zavírat oči nad opakovaným porušováním lidských práv a nerespektováním právního řádu.

Evropská unie musí posílit dialog o lidských právech s Čínou. Tento dialog, započatý v roce 2000, se ukázal jako nedostatečný. EU, a zejména vysoký představitel, by měli zajistit koordinovanou a účinnou společnou zahraniční politiku EU vůči Číně. Základem této politiky musí být respekt k lidským právům.

Helga Trüpel, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (DE) Pane předsedající, když byla Čína vybrána jako pořadatel olympijských her, zpočátku jsem doufala, po všech slibech, že Čína zlepší situaci v oblasti lidských práv, že by se to opravdu mohlo stát.

Ovšem během olympijských her a po nich jsme museli přiznat, že se nic nezlepšilo, situace v oblasti lidských práv se spíše zhoršila. Nyní, po rozsudku nad panem Liou Siao-po, jsme byli svědky toho, jak policie zakázala slavnost homosexuálů, což znamená, že v Číně hrozí doba ledová pro disidenty, ochránce lidských práv a homosexuály.

Z toho důvodu požadujeme okamžité propuštění pana Liou Siao-po a ostatních ochránců lidských práv a zejména vyžadujeme, aby Čína – pokud chce být uznávaným partnerem v mezinárodním společenství – ukončila svá hysterická cenzorská opatření a sledovací metody.

To samozřejmě platí především pro internet. Nemůžeme akceptovat politické filtrování internetu. Je základním prvkem základních práv, že svoboda projevu musí být chráněna ve všech národech světa. Lidská práva jsou univerzální a nedělitelná, ať již zde v Evropě, v USA, Súdánu nebo Číně. Na to si Čínská lidová republika bude muset zvyknout, pokud skutečně chce zastávat jinou úlohu.

Jsem pevně přesvědčena, že my Evropané musíme Číně jasně dát najevo v rámci našich oficiálních vztahů na summitech – právě proto, že máme zájem na spolupráci v oblastech politiky ochrany klimatu, environmentální politiky a regulace finančních trhů – že naléhavě potřebuje změnit politiku v oblasti lidských práv.

Lorenzo Fontana, jménem skupiny EFD. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jedním z nejvýznamnějších problémů týkajících se lidských práv v Číně je zneužívání nucené práce v laogai, čínských koncentračních táborech.

Tento problém, kromě toho, že je skutečnou formou moderního otroctví, se zvláště týká evropského hospodářství. Je jisté, že mnoho zboží, které vychází z čínského trhu, vyrábějí lidé držení v táborech laogai, čímž se o poznání snižují náklady na práci, což vede k nekalé konkurenci vůči evropským produktům.

Podle zkušeností, mimo jiné, Spojených států, které již vydaly zákony zakazující dovoz čínského zboží vyrobeného v táborech laogai, by Evropa měla udělat, co je v jejich silách, aby zabránila vstupu zboží vyrobenému zcela nebo částečně nucenou prací.

Zprvce, měla by být vedena kampaň pro zvýšení veřejného povědomí o tomto problému; a zadruhé na všechny výrobky dovážené do Evropy by se měly vztahovat tytéž hygienické a bezpečnostní parametry, které jsou vyžadovány od evropských výrobců, a měly by být zavedeny právní předpisy pro označování výrobků, které zajistí jejich dohledatelnost.

Kromě toho se od podnikatelů, kteří v Číně investují, musí vyžadovat, aby se řídili jasně danými pravidly v oblasti lidských práv. A konečně je třeba stanovit pravidla a zejména zajistit jejich dodržování, aby byl nastolen absolutní zákaz dovozu zboží vyrobeného pomocí nucené práce.

Jsem přesvědčen, že toto je jediný způsob, jak můžeme skutečně pomoci čínským lidem v jejich boji za lidská práva. Pokud se to nestane, budeme spoluviníky, kteří chtějí upírat lidem svobodu.

Edward McMillan-Scott (NI). - Pane předsedající, mám tu čest být místopředsedou Evropského parlamentu odpovědným za demokracii a lidská práva. Usnesení se správně soustředí na Liou Siao-po, hlavního autora Charty 08. Anglická verze je dostupná na mé webové stránce charter08.eu.

Po mé poslední návštěvě Pekingu v květnu 2006 byli všichni disidenti, s nimiž jsem přišel do styku, zatčeni, uvězněni a v některých případech mučeni. Například Chu Ťia, který je stále ve vězení a potřebuje lékařskou péči. Zejména Kao Č'-šeng, který údajně zmizel po třech a půl letech, jež strávil ve vězení, v domácím vězení a při mučení, kvůli němuž se dvakrát pokusil spáchat sebevraždu. Kaovy otevřené dopisy režimu v roce 2005 byly vzorem pro Chartu 08. Jeho vyšetřování perzekuce duchovní buddhistické skupiny Falun Gong vedlo k široké podpoře po celé Číně. Domnívám se, že úřady by nyní měly Kao Č'-šenga propustit.

Nikdo by neměl pochybovat o tom, že Evropský parlament nevzdá pokusy o reformu v Číně, a samozřejmě také v Tibetu.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Pane předsedající, je nepřipustné, aby ve vztahu mezi EU a Čínou převládly komerční zájmy a aby trvání na dodržování lidských práv a demokratickém rozvoji hrálo víceméně úlohu srdečných pozdravů.

Se zájmem jsem sledovala statečnost společnosti vlastníci internetový prohlížeč Google a její plány na ukončení spolupráce s čínskými úřady s ohledem na filtrování internetových stránek a cenzuru, a dokonce plány na opuštění země. Google tak zároveň viditelně volá po svobodě projevu pro čínské uživatele internetu.

Sdílím obavy svých kolegů ohledně zacházení s panem Liou Siao-po a ostatními čínskými vězni svědomí a doufám, že Rada a Komise předloží případ pana Siao-po na příštím zasedání summitu mezi EU a Čínou. Dohody, které se právě dojednávají, by měly jasně říkat, že budoucí rozvoj komerčních vztahů s Čínou bude více vázán na politický dialog a respektování lidských práv.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Pane předsedající, hovořili jsme o různých věcech, pokud jde o to, jak by bylo nejlepší mluvit s Čínou a dostat ji pod tlak, protože je zjevné, že na tuto zemi jen tak něco neplatí. Véronique De Keyserová řekla, že z toho důvodu její skupina stáhla svůj podpis. Nedomnívám se, že to je správná cesta vpřed. Jako EU, která má lidská práva zakotvena v Listině základních práv a v Lisabonské smlouvě, bychom měli stále poukazovat na porušování základních lidských práv. V současné době nemáme žádné jiné možnosti. Až přijdeme na něco lepšího, okamžitě to podpořím.

Nejde zde však jen o pana Liou Siao-po, jde tu také o pana Kao Č'-šenga, který zmizel a podle toho, co jsme nyní slyšeli, údajně spáchal sebevraždu. Každý se domnívá, že byl pravděpodobně nějakým strašným způsobem zabit. To je nepřijatelné. V souvislosti s olympijskými hrami jsme zjistili, že pokud pojedeme do Číny a navážeme tam kontakty, v oblasti lidských práv se absolutně nic nezmění. Všichni jsme doufali, že změní, ale nestalo se tak. Proto bychom neměli přestávat se naléhavými výzvami.

Neelie Kroes, členka Komise. – Pane předsedající, EU jasně vyjádřila své hluboké znepokojení nad nepřiměřeným rozsudkem nad předním ochráncem lidských práv Liou Siao-po na 11 let vězení za jeho autorství Charty 08, plánu demokratické a na právech založené reformy v Číně, a za publikování několika esejů vztahujících se k lidským právům na internetu.

My přisuzujeme velký význam svobodě myšlení a projevu: jsou to základní kameny našeho demokratického systému. Verdikt nad panem Liou je zcela v rozporu s právem na svobodu projevu zakotveným v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech, jehož je Čína signatářem. Také jsme oddaní ochraně práva na sexuální projev a orientaci, o nichž se zmínila Helga Trüpelová.

EU se pokusila proces sledovat, ale bohužel, naši pozorovatelé byli ze soudní síně vykázáni. Podrobnosti o procesu, které jsme se přesto dozvěděli, jasně svědčí o tom, že pan Liou nedostal příležitost se řádně hájit a že se mu nedostalo spravedlivého soudu. EU bude dál vyzývat čínskou vládu, aby pana Liou bezpodmínečně propustila a skončila s pronásledováním a zadržováním ostatních signatářů Charty 08.

Naše celková politika vůči Číně je politika konstruktivního vztahu v rámci našeho strategického partnerství. Při několika příležitostech v minulosti jsme ocenili pokrok Číny, pokud jde o sociální hospodářská práva, stejně jako nedávné odstartování čínského akčního plánu pro lidská práva, ale na druhou stranu existují nesmírně vážné obavy ohledně občanských a politických práv a několika nedávných změn, jako jsou ty, které poslanci této sněmovny nastílnili v návrhu usnesení.

EU vyjadřuje svou oddanost lidským právům během našich pravidelných politických kontaktů a zejména při našem dialogu o lidských právech s čínskými představiteli. Poslední zasedání, jak víte, se konalo loni dne 20. listopadu v Pekingu. Pevnost našeho vztahu nám umožňuje diskutovat o těchto záležitostech s upřímností. Loni během 12. summitu EU–Čína v Nankingu byla otázka lidských práv vznesena, a to jak v diskusích, tak na tiskové konferenci.

Marie-Christine Vergiatová a Eija-Riitta Korholová se zmínily o internetových útocích proti společnosti Google. Komise se domnívá, že toto je další znepokojivý vývoj v oblasti svobody projevu v Číně. Samozřejmě situaci bedlivě monitorujeme. Pochopili jsme, že mezi společností a čínskými úřady probíhají konzultace. Zůstaneme ostražití pro případ, že by podobné útoky byly namířeny i proti společnostem z EU.

Dovolte, abych tuto sněmovnu ujistila, že budeme nadále tyto otázky vyzdvihovat i na nejvyšší úrovni a budeme připomínat mezinárodní povinnosti v oblasti lidských práv, k nimž se Čínská lidová republika zavázala. Také připomínáme čínské ústavní záruky o svobodě projevu. Všichni máme společný cíl – otevřenější, transparentnější Čínu, která ctí mezinárodní normy v oblasti lidských práv a spolupracuje na řešení globálních problémů. Abychom toho dosáhli, musíme pracovat na rozvoji našeho strategického partnerství.

Ráda bych reagovala na otázku Véronique De Keyserové. Pokud jde o popravu britského občana Akmalu Shaikha, Evropská unie odsoudila jeho popravu nejsilnějším možným způsobem. Hluboce lituje skutečnosti, že Čína nedbala opakovaných výzev Evropské unie a jednoho z jejích členských států, aby rozsudek smrti pro pana Shaikha změnila.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve 12.00.

Písemná prohlášení (článek 149)

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *písemně*. – (RO) Právo na život, právo na svobodu projevu a myšlení tvoří základ evropské integrace a našeho vidění světa. Když některý z našich partnerů, v tomto případě Čína, opakovaně tato práva porušuje, jsme povinni reagovat. Nesmíme však Čínu jen tak obvinít a přehlížet rozdíly v kultuře a způsobu života, které nás odlišují. Toto usnesení týkající se porušování lidských práv v Číně, zejména případu Liou Siao-po, je důkazem zjednodušujícího přístupu k těmto otázkám, kterým čelí čínská společnost. Svůj postoj jsme rozhodně nepřijali jako reakci na zásadu nedotknutelnosti lidských práv, která je základem usnesení a kterou bezvýhradně podporujeme. Ve skutečnosti jde o způsob, jakým byla vyjádřena. Abychom dosáhli požadovaných výsledků, je třeba ve vztazích s Čínou udržovat bezkonfliktní atmosféru. To je jediný způsob, jak můžeme přispět k rozvoji Číny směrem ke společnosti s hlubokou oddaností ochraně lidských práv.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *písemně*. – „Nebudme zlí,“ je známé motto společnosti Google. Jejich politika vůči Číně byla s odvoláním na toto heslo léta kritizována. Skupiny zabývající se lidskými právy obvinily Google z napomáhání čínské vládě v utiskování svých občanů a zejména ochránců lidských práv. Zdá se, že Google bude v budoucnu méně zlý. Rozhodnutí společnosti začít v Číně provozovat nefiltrovaný internetový vyhledávač si zaslouží vřelé gratulace. Ohlášením změny politiky v Číně Google riskuje ztrátu zisků z největšího internetového trhu na světě a potenciálně přichází o téměř 400 milionů uživatelů. V tomto konkrétním případě Google dokázal, že velká nadnárodní společnost skutečně může dodržovat svou etickou politiku. Google, který stále vedou jeho zakladatelé, má možnost v každém svém budoucím kroku odrážet své stěžejní hodnoty a přesvědčení. A pokud bude nadále prosperovat, pak dokáže, že vydělávání peněz a udržitelné, humánní chování nemusí být nezbytně v rozporu.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Čína opakovaně porušuje lidská práva a my ji za to musíme odsoudit. Skutečnost, že EU je jedním z hlavních ekonomických partnerů Číny, zesiluje naši povinnost odsoudit všechny činy, které porušují práva všech občanů, a zvláště těch, kteří brání svobodu projevu a lidská práva v této zemi. Je nutné, aby Čínská lidová republika respektovala a ctěla závazky, které učinila před Radou pro lidská práva.

Alajos Mészáros (PPE), *písemně*. – (SK) Čím je jedna země geograficky větší a hospodářsky nezávislejší, tím je náročnější od ní vyžadovat dodržování lidských práv. Považuji za nepřijatelné, že Evropská unie ve svých vztazích k Číně opakovaně staví do popředí ekonomické zájmy. Na téměř každém setkání vyšší diplomatické úrovně si jen nesměle dovolíme připomenout problém porušování lidských práv v této zemi. V Evropě máme za sebou bohužel bohaté negativní zkušenosti týkající se praktik komunistických režimů v oblasti potlačování lidských práv. Proto jsem stále přesvědčen, že počet případů porušování lidských práv je mnohem vyšší, než se na základě informací domníváme. Z toho důvodu je naprosto nevyhnutelné a naléhavé, abychom i za cenu ekonomických a politických obětí dokázali Čínu přimět k respektování lidských práv. Jinak vývoj v Číně může mít nepříznivý vliv na celkový vývoj politické situace v Asii a následně dopad na celkovou světovou ekonomiku a politiku.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *písemně*. – (PL) Hlasoval jsem ve prospěch usnesení odsuzujícího porušování lidských práv, protože jejich porušování nesmíme tolerovat nebo s ním souhlasit, ať již jako lidé nebo jako občané. Vedení, které škodí lidem, jejich svobodě a právům, která byla definována před mnoha lety, je v rozporu se základy, na nichž jsou budovány západní demokracie. Dialog, který Evropská unie a Čína započaly v roce 2000, nepřinesl očekávané výsledky. Proto bychom se měli zeptat sami sebe, jestli jsme udělali, co jsme mohli, a pokud je odpověď „ne“, měli bychom uplatnit ustanovení usnesení o účinnosti hospodářské spolupráce. Lidská práva by se měla stát základem pro dialog mezi Unií a Čínou a zájmy lidí by měly stát nad ekonomickými zájmy.

Zatčení a odsouzení bojovníka za mír a ochránce lidských práv Liou Siao-po, který volal po větší demokracii v Číně, je jasným signálem, že naše současná opatření nejsou účinná. Proto by bylo dobré vedle usnesení podniknout další kroky, které přinesou větší respekt k tomu, za co bojuje Liou Siao-po, tisíce Číňanů a mnoho dalších po celém světě.

Před třiceti lety v Číně započaly reformy, které světu ukázaly, že něco se mění a že by to mohlo být něco v zájmu společnosti. Totéž očekáváme dnes. Dnes chceme partnera, který respektuje zásady, jež jsou pro nás zásadní.

3.3. Filipíny

Předsedající. - Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení týkajících se Filipín⁽³⁾.

Fiorello Provera, autor. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, série smrtelných útoků, k nimž dochází po světě z politických, náboženských a jiných důvodů, jsou nyní bohužel každodenní realitou, ale krutost, s jakou bylo zavražděno 57 lidí shromážděných na politickém mítinku, aby podpořili prezidentského kandidáta na Filipínách, je omračující.

Byl to chladnokrevný masakr provedený ozbrojenou skupinou jménem revoluce, který těžko dává nějaký smysl. Navíc tato hromadná vražda není v této zemi ojedinělá, neboť některých jejích regionech, například v regionu Mindanao, se ozbrojená povstání – včetně nábožensky motivovaných – odehrávají již roky.

Domnívám se, že kromě náležitého vyjádření soustrasti ohledně těch krvavých událostí musíme filipínské vládě poskytnout silnou podporu, abychom prokázali, jak Evropa může být nápomocna při řešení závažných ozbrojených konfliktů, které tuto nešťastnou zemi smáčí krví.

Martin Kastler, autor. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, masakr ze dne 23. listopadu loňského roku v provincii Maguindanao na Filipínách byl černým dnem pro lidská práva a barbarský teroristický čin. Padesát sedm lidí bylo zabito, ženy byly znásilněny, mnoho lidí zraněno – to je krvavé poselství. Jako novináře mě zasáhlo zejména to, že mezi zabitými bylo 30 novinářů. Podle renomované Mezinárodní krizové skupiny dosud v žádném známém případě nebylo zavražděno tolik novinářů najednou. Proto je vhodné, aby Evropský parlament vydal jasné prohlášení, což činíme dnes tímto návrhem usnesení.

Jako skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) však žádáme, aby byl stávající text na třech místech zmírněn pomocí dílčího hlasování, protože bychom měli filipínskou vládu podporovat v boji proti terorismu a násilí, a proto se obejít bez přílišné obviňující poznámky namířené proti vládě. Jménem skupiny PPE proto žádám o dílčí hlasování o bodu odůvodnění F. Ten obviňuje Filipíny, že vykazují všechny známky nefunkčního právního systému.

V odstavci 2 bychom rádi vymazali narážku na to, co je nazýváno počátečními prodlevami ve vyšetřování.

Konečně v odstavci 6 se tvrdí, že některé hledané osoby jsou zavřené ve filipínských věznicích. Toto je také nedokázaná narážka a podle našeho názoru by měla být odstraněna.

Charles Tannock, autor. – Pane předsedající, tento ohavný zločin v Maguinadanau si nepochybně zaslouží naše nejostřejší odsouzení. Odhaluje, jak se v některých částech Filipín zakořenila zločinnost.

Pro tento smutný vývoj je mnoho důvodů: rozptýlenost filipínského souostroví, slabá centrální vláda, korupce, chudoba a na jihu pokračující vzpoura islamistických teroristů podporovaná Al-Kaidou.

Tento zločin byl zjevně politicky motivovaný, a proto musí být nahlížen v širším historickém kontextu. Neměli bychom přehlížet snahy, které v posledních 25 letech, po pádu kleptokratického diktátora Ferdinanda Marose, vyvíjí filipínská vláda, aby vyvinula demokratičtější politickou kulturu. Rovněž bychom neměli podceňovat existencialistickou hrozbu, kterou představují teroristé skupiny Abu Sayyaf, a způsob, jímž destabilizují celou společnost, která tvoří filipínský stát.

Konstruktivní účast a cílená pomoc poskytují nejlepší šanci, jak pomoci Filipínám, zemi, která v mnoha ohledech sdílí naše společné hodnoty, k zavedení právního řádu v centrální i místní vládě.

Marc Tarabella, autor. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, loni v listopadu jsem měl příležitost uvítat v Evropském parlamentu paní Editu Burgosovou, matku Jonase Burgoše. Tohoto mladého Filipince odvěkli ozbrojení muži z velmi rušného nákupního centra v Manile dne 28. dubna 2007. Od toho dne o něm jeho rodina ani jeho milovaní nemají žádné zprávy. Jonas Burgos je jedním ze stovek lidí, kteří na Filipínách zmizeli nebo byli zabiti. Vraždy jsou páčány s naprostou beztrestností a pachatelé jsou velmi zřídka postaveni před soud.

Před nadcházejícími volbami v květnu 2010 se obáváme nárůstu zločinnosti a únosů všech, kdo jsou v opozici proti stávající vládě. Masakr v Maguinadanau z loňského 23. prosince odsuzujeme a doufáme, že vraždy a mučení, jemuž byli vystaveni příznivci Ismaela Mangudadatua, budou objasněny.

⁽³⁾ viz zápis

Rui Tavares, autor. – (PT) Pane předsedající, před více než dvaceti lety vyvolaly Filipíny velkou naději po celém světě, když odstartovaly demokratickou vlnu v Asii. Vedla nás k naději, že se v té oblasti budou dodržovat lidská práva a posílí se práva zaměstnanců, studentů a osob a volební a demokratická realita těchto zemí.

Nyní, když je pozornost světa upřena jinam, nesmíme dopustit, aby se situace filipínské demokracie zkažila. Za posledních pár let se tam objevilo několik velmi znepokojujících případů korupce a zejména násilí a pronásledování namířených proti opozici během voleb.

Nejvíce znepokojivou událostí a předmětem našeho usnesení byl masakr v Maguinadanau, vražda 46 lidí, kteří se připojili k volebnímu konvoji opozičního kandidáta, pana Mangudadatua. Údajně byli zabiti skupinou napojenou na nejvlivnější klan v provincii Maguindanao, klan Ampatuanů.

Kromě jiného bych rád upozornil na skutečnost, že při tomto masakru bylo zavražděno 30 novinářů. Tím pádem jde o největší masakr novinářů ve světové historii.

Je zjevné, že sám Parlament je z toho, o čem zde diskutujeme, vystrašen, ale nesmíme dopustit, aby se kvůli tomu pověst Filipín za pouhé dvě a půl dekády změnila z nejlepšího příkladu demokracie na nejhorší.

Je třeba tento masakr vyšetřit a naléhat na prezidentku Gloriu Arroyovou, která patří ke klanu Ampatuanů, aby dovedl vyšetřování až do konce jako urgentní záležitost. Je také důležité, aby Filipíny věděly, že Evropa je ve střehu a bedlivě sleduje vývoj země.

Barbara Lochbihler, autorka. – (DE) Pane předsedající, důvod k této naléhavé diskusi je brutální vražda 57 lidí, kteří doprovázeli politika na cestě k e své registraci coby volebního kandidáta na post guvernéra provincie. Pachatelé patří k místní domobraně a byli mezi nimi i někteří policisté.

Tento brutální útok je extrémní příklad hrozivého vzestupu politicky motivovaných mimosoudních poprav a nuceného mizení lidí, které se děje již roky, aniž by se tyto závažné zločiny někdy vyšetřovaly.

Vláda nedává najevo žádnou vůli k přijetí rozhodných kroků k zastavení tohoto vývoje. Ze stovek případů byly vyšetřeny pouze dva a žádný z vysokých úředníků nebyl v souvislosti s nimi souzen. V roce 2008 zvláštní zpravodaj OSN pro mimosoudní popravy napsal, že „tyto vraždy zlikvidovaly vůdce občanské společnosti včetně obhájců lidských práv, odboráře a obhájce zemědělské reformy, zastrašily mnoho činitelů z občanské společnosti a omezily politickou diskusi v zemi“.

V takovém klimatu se Filipíny připravují na květnové volby. Je zde nebezpečí, že dojde k dalším politickým vraždám. Proto by filipínská vláda měla neodkladně přijmout účinná opatření, aby toto zastavila.

Chtěla bych podat ústní pozměňovací návrh. Odstavec 6 stanoví: „propustit všechny zmizelé osoby, které jsou stále v zajetí.“ Rádi bychom tuto část nahradili takto: „snažit se zajistit, aby všechny unesené osoby byly propuštěny ke svým rodinám.“

Justas Vincas Paleckis, jménem skupiny S&D. – (LT) Pokud bychom se zeptali středoevropského občana, co se děje na Filipínách, pravděpodobně by nedokázal odpovědět a řekl by, že v televizi o tom nic není, takže je tam zřejmě klid. Ovšem každodenní život na Filipínách jsou politické vraždy, války klanů, pohřbívání zaživa, vraždy řetězovou pilou, válečný stav. Nedávno bylo zavražděno 57 lidí, polovina z nich byli novináři. To je největší počet zabitých novinářů najednou na světě. Vyzýváme vládu, aby okamžitě tyto události zastavila, rozpustila soukromé domobrany a konečně skoncovala s beztrestností. Je to obzvláště důležité před nadcházejícími volbami.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Pane předsedající, prezidentské volby a volby do místních správ jsou na Filipínách naplánovány na 10. května. Nyní je čas udělat vše pro zajištění jejich řádnosti. Předně je nutné stanovit, kdo byl odpovědný za listopadovou vraždu 57 novinářů, členů rodin a spolupracovníků Ismaela Mangudadatua, kandidáta na guvernéra v provincii Mindanao. Místní bezpečnostní služby zatím neukázaly žádné odhodlání pachatele tohoto masakru nalézt. Ve vyšetřování došlo k tolika pochybením, že to téměř opravňuje k použití síly v politice. Filipínská vláda se musí konečně postavit zločincům, kteří využili příležitosti nedávných volebních kampaní k tolika politicky motivovaným únosům a zavraždili již více než 100 kandidátů.

Kromě toho by Filipíny měly podniknout kroky k účinnému využití prostředků dostupných v rámci programu podpory spravedlnosti EU–Filipíny, který byl založen v zájmu posílení soudního systému a vybudování

občanské společnosti. Květnové volby tedy nebudou jen kontrolou účinnosti filipínských úřadů, ale také efektivitu našich nástrojů pro pomoc.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Velmi stručně, jen bych rád řekl, že jsme v novém roce, s novou Smlouvou, ale se stejnými zlozvyky. Stále nám v takovéto rozpravě chybí přítomnost Rady a také stále postrádáme interinstitucionální dialog, který by nám umožnil reagovat na takovýto případ.

V konkrétním případě Filipín musím znovu zdůraznit, že tato situace sice nemá stejný dopad jako jiné události, např. na Haiti, avšak skutečnost, že v posledním desetiletí zmizelo nebo zemřelo 1 000 lidí, znamená, že se jedná o strukturální problém, který vyžaduje strukturální opatření.

Nemůžeme vždy jednat na základě novinových titulků. Musíme jednat na základě problémů a skutečnost, že v současné době jsou postiženi hlavně ochránci lidských práv a novináři, znamená nejen to, že tyto nesmíme situace mlčky přecházet, ale také to, že je třeba reagovat rozhodně.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane předsedající, ochrana lidských práv je obchodní značka Evropské unie. Velice lituji, že tato obchodní značka není pro španělské předsednictví důležitá a že zde v tuto chvíli nejsou žádní zástupci Rady. To je velmi znepokojivá a zcela skandální situace. Hovoříme o lidských právech, chceme je bránit, ale není tu nikdo z Rady a žádní zástupci země, která po příštích šest měsíců povede Evropskou unii. To je skutečně naprosto nepřijatelná situace.

Budu velmi stručný, protože chceme hlasovat. Filipíny jsou země s křesťanskou tradicí, která sahá až ke kultuře, jež je z části Evropská. V této zemi by lidská práva měla být obzvláště respektována, protože na jejím kontinentu často respektována nejsou. Musíme o tom hovořit otevřeně a ukázat solidaritu se všemi, kteří na Filipínách trpí diskriminací. Hovořit o této záležitosti je úlohou Evropského parlamentu.

Neelie Kroes, členka Komise. – Pane předsedající, já zastupuji vysokého komisaře a zastupuji Komisi.

Masakr v Maguindanau na ostrově Mindanao ze dne 23. listopadu loňského roku, při němž bylo zabito 57 lidí, upozornil na dlouho trvající problémy v oblasti lidských práv na Filipínách, které souvisejí s mizením nebo nevysvětleným zabíjením občanů a s faktickou beztrestností pachatelů v minulosti.

Při této příležitosti vláda jednala rychle a podnikla rozhodné kroky pro dopadení pachatelů. To je velmi pozitivní. Je důležité prolomit kulturu beztrestnosti za takové vraždy a učinit jim přítrž.

Vláda provedla některé důležité kroky při posilování lidských práv. Současná administrativa prezidentky Arroyové zrušila trest smrti a spolu se sdružením ASEAN hájila začlenění ustanovení o lidských právech do nedávno přijaté charty sdružení ASEAN.

Cíl, kterého je stále třeba dosáhnout, je konec 40letého konfliktu s muslimskými rebely v Mindanau na základě mírové dohody, která je spravedlivá pro všechny strany. Zdá se, že zde znovu dochází k pokroku a objevily se naděje na podepsání dohody později v letošním roce. Měli bychom upozornit, že masakr v Maguindanau se odehrál mezi politickými rodinami – mimochodem všechny byly muslimské – takže nesouvisel s interkomunálními konflikty.

EU má s filipínskou vládou zavedený dialog, v němž obě strany diskutují o mnoha otázkách včetně lidských práv. Také s Filipínami jednáme o dohodě o partnerství a spolupráci, která bude obsahovat důležité závazky v oblasti lidských práv. Aktivně podporujeme vládu v jejích snahách o zlepšení dodržování lidských práv.

Po dohodě s vládou jsme zformovali „Misi právní pomoci EU–Filipíny“. To je velmi aktuální akce zaměřená na budování kapacit pro filipínské justiční činitele, včetně policejního a vojenského personálu, s cílem podpořit vyšetřování případů mimosoudních zabití a soudní stíhání lidí vinných z vražd. Zavedeme také monitorovací systém pro rozvoj důvěry. Program EPJUST trvá původně 18 měsíců a je financován z nástroje stability, ale může být prodloužen. Navíc máme pokračující projekty na místní úrovni, které podporují dodržování lidských práv. Mezi ty patří monitorování provádění mezinárodních závazků, opatření na podporu ratifikace Římského statutu Mezinárodního trestního soudu a vzdělávání voličů.

EU také pomáhá při mírovém procesu v Mindanau, především prostřednictvím podpory sociálních služeb a aktivity v oblasti budování důvěry, ale pokud proces pokročí, jsme připraveni dělat víc.

Předsedající. – Rozprava je ukončena. Hlasování se bude konat nyní.

Chtěl bych připomenout Barbaře Lochbihlerové, aby předložila svůj ústní pozměňovací návrh ve správný čas, během volby.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: GIANNI PITTELLA*Místopředseda***4. Sdělení předsednictví: viz zápis****5. Termíny dílčích zasedání: viz zápis****6. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis****7. Hlasování****7.1. Nedávná napadení náboženských menšin v Egyptu a Malajsii (hlasování)****7.2. lidských****7.3. Filipíny (hlasování)**

Barbara Lochbihler, autorka. – Pane předsedajícím, rádi bychom nahradili větu v odstavci 6, která zní: „propustit všechny zmizelé osoby, které jsou stále v zajetí.“ Rádi bychom tuto část nahradili takto: „snažit se zajistit, aby všechny unesené osoby byly propuštěny ke svým rodinám.“

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

7.4. Evropská strategie pro Podunají (hlasování)

(Druhá část byla zamítnuta)

8. Vysvětlení hlasování**Ústní vysvětlení hlasování****Návrh usnesení B7-0031/2010**

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Pane předsedajícím, hlasoval jsem ve prospěch usnesení o evropské strategii pro Podunají, protože se domnívám, že Evropská unie takové regionální strategie potřebuje. Jsem přesvědčen, že provádění takových strategií může mít velmi pozitivní vliv na regionální rozvoj a tím pádem může ovlivnit životy obyvatel regionu a zlepšit kvalitu jejich života. Jsou to právě obyvatelé Evropské unie, kteří jsou cílem našeho konání – konání Parlamentu a Evropské unie. Proto jsem hlasoval pro přijetí usnesení.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedajícím, já vítám strategii pro Podunají jako něco hluboce evropského. Propojuje zakládajícího člena EU, konkrétně Německo, se dvěma nejčerstvějšími členy, Bulharskem a Rumunskem. Propojuje také příští kandidátskou zemi, Chorvatsko, se zemí, která se snaží získat kandidátský status, Srbskem. Těší mě, že záměr je zahrnout také Českou republiku, Černou Horu a pár dalších zemí, které historicky a geograficky do této skupiny patří, přestože neleží přímo na Dunaji. Ale žádal bych, aby nebylo opomíjeno Bavorsko. Kdyby bylo nezávislé, bylo by Bavorsko po Rumunsku druhým největším státem na Dunaji. Bavorsko má na dunajské strategii obzvláštní zájem. Proto jsem vděčný a potěšený, že tuto strategii nyní prosazujeme.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedajícím, znovu jsme svědky toho, jak Evropská unie vyzdvihuje zevnějšek nad podstatu, jak vyzdvihuje motiv nad výsledek. Právě jsme hlasovali o několika usneseních odsuzujících porušování lidských práv v Číně. Co však dělá Evropská unie v reálném světě? Izolujeme Tchaj-wan; v zásadě jsme souhlasili s prodejem zbraní komunistickému režimu v Pekingu; a spolupracujeme s ním na vytváření konkurence pro americký systém GPS, což prezident Chirac nazývá „technologickým imperialismem“.

Podívejte, jak bylo pokrytectví povýšeno na hlavní zásadu! Naříkáme kvůli lidským právům, a pak posíláme peníze Hamásu. Odmítáme se zabývat proticastrovskými disidenty na Kubě, přehlízíme demokracii v rámci našich vlastních hranic, v případě, že referendum dopadne špatně, ale přesvědčujeme se, že jsme pořád ti správní hoši, protože podívejte se na text našeho usnesení o lidských právech!

Nyní budeme mít mimořádnou podívanou, když vyšleme baronku Ashtonovou jako naši zahraniční zástupkyni do Íránu, na Kubu a podobná místa, aby jim tam řekla, že jejich demokracie je nedostatečná, když se sama ani jedinkrát za celou kariéru nedostavila k volební urně ani nepozvala své spoluobčany, aby volili pro nebo proti ní.

Zakončím, mohu-li, gratulací dobrým lidem ze státu Massachusetts, že se postavili proti nadměrným daním a vládě. Byli to právě lidé z Massachusetts, kteří začali revoluci v zájmu opuštění myšlenky, že daně mohou být vybírány bez všeobecného souhlasu. My v Evropě potřebujeme takovou revoluci znovu právě teď.

Mirolaw Piotrowski (ECR). – (PL) Pane předsedající, chci vyjádřit uspokojení nad tím, že Evropský parlament přijal usnesení o útocích na křesťanské menšiny. Poslanci Evropského parlamentu nesmí mlčet k útokům na křesťanské menšiny po celém světě, protože tato záležitost se dotýká kořenů národů Evropské unie. Aby náš hlas zněl věrohodně, měli bychom dnes přijmout dva pozměňovací návrhy, které předložila skupina Evropských konzervativců a liberálů, abychom se distancovali od výnosu Evropského soudu pro lidská práva o křížích. Lituji, že se to nestalo, protože si musíme připomínat, jak zásadní roli hrálo křesťanství ve formování historické a kulturní identity Evropy, a prosazovat a chránit tyto hodnoty ve světě a také uvnitř Evropské unie.

Předsedající. – Pane Piotrowski, povolil jsem vám řeč, přestože jste na ni neměl nárok, protože vysvětlení hlasování jsou přípustná pouze ohledně strategie pro Podunají, a nikoli o mimořádných usneseních. Teď už jste však mluvil. Pro příště tedy oznámím, že vysvětlení hlasování se nesmí týkat mimořádných usnesení. Proto také oznámím – v zájmu řečníků, kteří se registrovali, že vysvětlení hlasování se může vztahovat jediné k evropské strategii pro Podunají

Ústní vysvětlení hlasování

Návrh usnesení B7-0031/2010

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane předsedající, i já bych rád hovořil o diskriminaci křesťanů v Africe a Asii, ale samozřejmě budu mluvit o naší strategii v nesmírně důležité záležitosti. Připomeňme si, že Dunaj je po Volze druhou nejdelší řekou v Evropě. Dunaj protéká 10 evropskými státy a nejméně 17 států leží v jeho povodí. To je samozřejmě otázka jisté odpovědnosti, jisté výzvy pro Evropskou unii, protože některé tyto země jsou v současnosti zasaženy velmi těžkou krizí. Také hovořím o členských státech Evropské unie. Evropská unie tak ukazuje jistou solidaritu. Doufám, že to tak bude i v jiných případech.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch usnesení o dunajské strategii. Proč? – protože ukazuje, že Evropská unie je otevřená specifickým regionům, které mají společný rys, například dlouhou řeku, která jimi protéká. Také bych rád vyjádřil uspokojení nad tím, že pozměňovací návrhy, které předložila skupina Evropských konzervativců a liberálů, nebyly přijaty. Tím je naše usnesení jasnější. Přál bych si, abychom se po tomto usnesení zaměřili na další charakteristické regiony, například oderský koridor.

Písemná vysvětlení hlasování

Návrh usnesení B7-0031/2010

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Vítám závěry Evropské rady ze dnů 18–19. června 2009, v nichž žádá Evropskou komisi o vypracování evropské strategie pro Podunají do roku 2011. Hlasuji ve prospěch zde představeného návrhu usnesení. Podunají čelí několika problémům a strategie pro tento region vylepší spojovací a komunikační systémy, bude chránit životní prostředí a podpoří růst, vytváření pracovních míst a bezpečnost. Je důležité, aby Komise vylákala maximum z provozních zkušeností, které získala se strategií pro Baltské moře, a aby její strategie byla založena na odhodlání vlád a občanů členských států a regionů překonat nálehavé společné výzvy. Je také důležité, aby tato strategie byla v souladu se strategií EU do roku 2020 a zprávou Komise nazvanou „Regiony 2020“, aby bylo možné zvládnout hlavní výzvy, kterým Evropa momentálně čelí, jako je globalizace, demografické trendy, změny klimatu a používání a dodávky energie. Také nabádám Parlament k zavedení procesu úvah o budoucnosti evropské politiky soudržnosti a

k navržení nových možných strategií pro ostatní regiony, aby se adaptovaly na změny a tlaky globálního světa.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písemně. – (RO) Domnívám se, že posílení strategie Evropské unie pro Podunají usnadní zahraniční činnost EU v jejím nejbližším okolí a vyzdvihne její potenciální úlohu při pomoci vnést stabilitu do regionů jihovýchodní a východní Evropy prostřednictvím provádění specifických projektů podporujících hospodářský a sociální rozvoj těchto regionů. Skutečnost, že členské státy lemující Dunaj převzaly zodpovědnost za prosazování návrhu na vytvoření této strategie pro Podunají, potvrzuje jejich schopnost konkrétně přispět k prosazování významných iniciativ schopných zajistit pokračování evropského procesu integrace.

Ioan Enciu (S&D), písemně. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch společného usnesení Evropského parlamentu o Dunaji, které navrhuje, aby evropská strategie pro tento region byla vypracována s nejvyšší urgentností. Tato strategie významně povzbudí meziregionální spolupráci a bude mít následující cíle: rozvoj a modernizace říční dopravy na vodní cestě Rýn/Máza-Mohan-Dunaj stejně jako silniční a železniční dopravy v Podunají; rozvoj a účinné využívání zdrojů obnovitelné energie za účelem snížení emisí uhlíku a zvýšení energetické bezpečnosti; ochrana životního prostředí prováděním projektů, které mají obnovit a ochraňovat ekosystémy v regionu; dostatečná absorpce fondů EU a přilákání investic, podpora turismu. To vše je součástí strategie EU do roku 2020.

Tato strategie bude mít pozitivní dopad na Rumunsko, zejména na jeho spojení s evropskými dopravními sítěmi, ochranu národního dědictví Delt, stejně jako sociálně-ekonomický rozvoj lokalit v povodí Dunaje a ostatních oblastech.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Pevně věřím, že plný rozvoj Evropské unie může nastat, jedině pokud existují dostatečné rozvojové politiky pro všechny regiony EU, které respektují jejich odlišnosti, potřeby a specifické rysy.

Domnívám se, že územní soudržnost znamená vytváření různých strategií pro různé regiony, podporu udržitelného rozvoje při respektování životního prostředí a hospodářského využití jeho potenciálu.

Jsem si vědom toho, že makroregionální strategie jsou zaměřeny na podporu vyváženého regionálního rozvoje v EU za využití existujících zdrojů.

A konečně si uvědomuji strategický, územní, environmentální a kulturní význam Dunaje ve střední Evropě. Ze všech těchto důvodů hlasuji ve prospěch tohoto návrhu usnesení na strategii EU pro Podunají.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Toto usnesení doprovází strategii pro Podunají se soudržným, územně založeným přístupem k této důležité řece a umožňuje udržitelný a integrovaný rozvoj regionu, který se rozprostírá přes 14 evropských zemí.

Navrhovaná strategie umožní koordinovanou a integrovanou politiku, jejímž prostřednictvím lze dosáhnout součinných účinků, podpořit soudržnost a rozvíjet hospodářský růst a konkurenceschopnost a zároveň ochraňovat životní prostředí.

Cíle, jichž má být dosaženo a které mají být harmonizovány, zahrnují modernizaci přístavů, zlepšení splavnosti řeky (koridory pro nákladní dopravu, propojení a intermodalita se Severním mořem), zlepšení kvality vody, ochranu celého povodí Dunaje a ochranu ekosystémů, které spadají do sítě Natura 2000.

Komise by proto měla brzy zahájit rozsáhlý proces konzultací se všemi zeměmi kolem Dunaje, aby zmiňovaná strategie byla do konce tohoto roku připravená a sladěná s příštím víceletým finančním rámcem.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Souhlasíme s vytvořením strategie pro Podunají založené na předchozí konzultaci a spolupráci mezi zeměmi a regiony, které se nacházejí kolem Dunaje. Taková strategie bude podporovat hospodářskou a sociální soudržnost v regionech a prosazovat územní soudržnost, aniž by něco z toho ohrozila. Strategie vyžaduje zlepšení ekologického stavu Dunaje spolu s vyvinutím podrobného plánu na zakonzervování a obnovu přírodních nalezišť.

Navíc se strategie ukazuje jako pozitivní v návrhu na zlepšení multikulturního prostředí Podunají, kulturního dialogu a ochranu jeho kulturního a historického dědictví.

Jak bylo řečeno ve zprávě, jsme přesvědčeni, že provádění této strategie nesmí zasahovat do povinností regionální nebo místní vlády, protože je založená na spolupráci mezi zeměmi a oblastmi v rámci regionu.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), písemně. – (PL) Strategie pro Podunají, kterou jsme připravili a o níž jsme dnes hlasovali, umožňuje podporu regionální a přeshraniční spolupráce. Povodí Dunaje spojuje v současné době nejméně 10 evropských zemí – Německo, Rakousko, Slovensko, Maďarsko, Chorvatsko, Srbsko, Bulharsko, Rumunsko, Moldavsko a Ukrajinu, z nichž většina jsou členskými státy Evropské unie nebo země aspirující na to, stát se členskými státy. Z toho důvodu je Podunají důležitým faktorem, který svádí dohromady různé programy, jež jsou součástí politiky soudržnosti EU, i programy pro kandidátské země a země zařazené do Evropské politiky sousedství. Dnes jsme přijali jakýsi nástin plánu podpory pro povodí řeky Dunaje, ale otázka, jestli program zůstane na papíře, nebo bude vyplněn konkrétním obsahem, záleží na tom, zda se najdou další prostředky, které neovlivní nebo nesníží prostředky určené na politiku soudržnosti v jednotlivých zemích. Doufám, že soudržná strategie pro Podunají přispěje ke zvýšení prosperity a udržitelného a trvalého rozvoje a vytvoří v regionu nová pracovní místa a bezpečnost.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch vypracování rozvojové strategie pro Dunaj, což nám umožní požádat Komisi, aby tento dokument co nejdříve navrhla a vzala v úvahu specifické konzultace s odborníky v oboru a v příslušných regionech, a zároveň identifikovala dostupné finanční zdroje, včetně zemí mimo EU. Tato strategie se musí soustředit na aspekty týkající se ochrany životního prostředí a vodní kvality, hospodářského potenciálu a transevropských dopravních sítí. Usnesení o evropské strategii pro Podunají zdůrazňuje úlohu a význam rozsáhlých konzultací s místními činiteli, které Evropská komise musí pořádat, aby byly co nejvěrněji zastoupeny zájmy občanů.

Kromě toho usnesení říká, že jakákoli strategie vztahující se k makroregionům musí být začleněna do politiky soudržnosti, která je koordinační politikou na úrovni Evropské unie. Navíc bude třeba vypracovat analýzu o přidané hodnotě této strategie, pokud jde o evropskou územní soudržnost. Domnívám se, že je nezbytné sladit strategii Transevropské dopravní sítě, kde je Dunaj pod bodem 18, s novou územní a hospodářskou rozvojovou strategií, aby k rozvoji docházelo soudržně.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Vzhledem ke strategickému významu Podunají díky jeho poloze jsou bližší vztahy mezi všemi zeměmi v tomto regionu nezbytné, zejména pro ty, které ještě nepatří k EU. V případě budoucího rozšiřování EU to napomůže integraci. Proto je provádění všech doporučení schválených v tomto návrhu usnesení nezbytné, pokud má do konce roku 2010 existovat navrhovaná strategie pro Podunají.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Strategie pro Podunají představuje rozumný model pro koordinování opatření EU pro tento sousedící region. Výsledkem programu, který Komise hodlá vypracovat, by kromě záležitostí týkajících se přímo řeky, jako je zlepšení kvality vody a ekologické situace, mohla být i hospodářská a administrativní spolupráce. Zpráva, která byla předložena, obsahuje v tomto ohledu některé dobré návrhy, a proto jsem hlasoval v její prospěch.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Usnesení o evropské strategii pro Podunají jsem podpořil. Územní soudržnost je vepsaná v Lisabonské smlouvě jako jedna z priorit Evropské unie. Provádění strategie pro Podunají se týká mnoha oblastí podpory, jako je sociální politika, kultura a vzdělávání, ochrana životního prostředí, infrastruktura a trvalý hospodářský rozvoj. Samotný fakt velkého dopadu strategie a jejích řešení v těchto oblastech dokazuje, že regionální strategie by měly být zaváděny a prováděny. Podunají potřebuje strategii, podporu a naše opatření, protože tato záležitost se týká mnoha evropských zemí. Šest z nich jsou členské státy EU a zbytek jsou potenciální kandidáti. Vliv regionu je také důležitý pro ostatní země, které s ním nejsou přímo spjaty.

Myšlenka založení funkčních regionů – makroregionů – začala strategií pro region Baltského moře. Strategie pro Podunají, stejně jako ostatní makroregionální strategie plánované EU, má hlavní cíl posílit integraci pomocí spolupráce na regionální a místní úrovni. Je nesmírně důležité, aby vlády, místní vlády, nevládní organizace a občané spolupracovali s Evropskou unií na rozvoji a realizaci přijímaných řešení, protože spolu s námi tvoří Evropskou unii.

Artur Zasada (PPE), písemně. – (PL) Každá iniciativa EU, který má za cíl koordinovat a posilovat regionální iniciativy a která přispívá ke zvýšené hospodářské spolupráci, zlepšení dopravní infrastruktury a lepší ochraně životního prostředí, by měla být podporována. Strategie pro Podunají potvrzuje rostoucí význam makroregionálního přístupu k regionální politice Evropské unie. Díky dokumentu, který byl dnes přijat, budou posíleny vztahy mezi starými, novými a možnými budoucími členskými státy EU na jedné straně a střední Evropou a černoomořským regionem na straně druhé. Jsem přesvědčen, že v nepřilíh vzdálené budoucnosti bude podobně schválen koncept koridoru založeného na toku řeky Odry. Ten by spojil Baltské moře s Jaderským a vedl by ze Švédska přes Polsko, Českou republiku, Slovensko a Maďarsko do Chorvatska.

Předsedající. – Toto není možné, pane Zasado. Již jsem vysvětlil, že vysvětlení hlasování o mimořádných usneseních nejsou možná. Vysvětlení hlasování se mohou vztahovat pouze k evropské strategii pro Podunají. Je mi líto, ale nebylo to mé rozhodnutí.

9. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

10. Prováděcí opatření (článek 88 jednacího řádu): viz zápis

11. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

12. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 123 jednacího řádu): viz zápis

13. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

14. Termíny příštích zasedání: viz zápis

15. Přerušování zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 12:45)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Zodpovědnost za tyto odpovědi nese výhradně úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 10, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0498/09)

Předmět: Nepoctivé katalogové firmy

Jakou radu může poskytnout Rada tisícům evropských občanů, kteří se stali oběťmi nepoctivých katalogových firem, jako tomu bylo v případě společnosti European City Guide se sídlem ve Španělsku a podobných společností?

Může Rada ujistit sněmovnu o tom, že se EU zaváže k ukončení nepoctivých katalogových reklam?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Paní poslankyně si může zcela jistá závazkem Rady bojovat proti zakázaným praktikám klamavé reklamy jak při transakcích mezi podniky, tak při transakcích mezi podnikem a spotřebitelem, a zejména pak závazkem Rady, na jehož základě bude trvat na úplném provádění a účinném prosazování směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách (která se vztahuje na vztahy mezi podniky a spotřebiteli) a směrnice 2006/114/ES o klamavé reklamě, která se vztahuje na transakce prováděné mezi podniky a je uplatnitelná na případy, které zmínila paní poslankyně.

Prísne a účinné uplatňování těchto ustanovení však náleží k odpovědnostem vnitrostátních soudů a orgánů.

Radě tedy nenáleží, aby se vyjadřovala k jednotlivým údajným případům nekalých praktik.

Paní poslankyně dále soustředí svoji pozornost na článek 9 směrnice 2006/114/ES, který od členských států vyžaduje, aby Komisi sdělily veškerá opatření přijatá při uplatňování této směrnice. Komise do současné doby Radě neoznámila, že by v kterémkoli členském státě došlo při uplatňování směrnice k nějakým problémům nebo nedostatkům, a Komise nepředložila žádné dodatečné návrhy právních opatření.

*
* *

Otázka č. 11, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău (H-0500/09)

Předmět: Ochrana infrastruktury elektronické komunikace a osobních údajů

Rada ve složení pro dopravu, telekomunikace a energetiku začlenila do závěrů ze svého zasedání konaného ve dnech 17. a 18. prosince 2009 potřebu vypracovat nový plán EU pro digitální prostředí, který by navazoval na tzv. „strategii i-2010“. Rada EU tak zdůraznila, že je důležité vyvinout metody umožňující elektronickou identifikaci uživatelů elektronických prostředků a služeb a současně zaručující ochranu osobních údajů i soukromí.

Jaká opatření hodlá Rada začlenit do budoucího plánu EU pro digitální prostředí pro období do roku 2020 s cílem chránit infrastrukturu elektronické komunikace a vypracovat metody umožňující elektronickou identifikaci uživatelů elektronických prostředků a služeb a současně zaručující ochranu osobních údajů i soukromí?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

V oblasti elektronické identity je již prováděno mnoho činností. V rámci sedmého rámcového programu pro výzkum bylo zahájeno několik nových projektů souvisejících s řízením elektronické identity a v rámci programu na podporu politiky informačních a komunikačních technologií (IKT), který spadá do rámcového

programu pro konkurenceschopnost a inovace (CIP), jsou rovněž vypracovány projekty, jež jsou spolufinancovány ze strany EU. Také nedávno přijatý přezkum předpisového rámce pro sítě a služby elektronických komunikací zlepšuje situaci, pokud jde o práva občanů na soukromí.

Paní poslankyně si jistě vzpomene na úsilí vyvíjené Evropskou agenturou pro bezpečnost sítí a informací (ENISA), která byla založena za účelem zvyšování schopnosti EU, členských států a podnikatelské sféry předcházet obtížím v oblasti bezpečnosti sítí a informací a řešit je a reagovat na ně.

Dne 18. prosince 2009 Rada přijala závěry k dokumentu „Strategie post-i2010 – směrem k otevřené, ekologické a konkurenceschopné společnosti založené na znalostech“, přičemž zdůraznila, že je důležité vypracovat metody umožňující elektronickou identifikaci, které zaručují ochranu osobních údajů a respektují soukromí občanů a zajišťují lepší kontrolu osobních údajů poskytovaných on-line. Rada navíc přijala usnesení o společném evropském přístupu k bezpečnosti sítí a informací, ve kterém zdůrazňuje důležitost posílené a celostní evropské strategie pro bezpečnost sítí a informací.

Ve svých závěrech a v usnesení Rada vyzývá Komisi, aby předložila návrhy. Nový digitální program, ke kterému přispěly i prosincové závěry, se očekává již letos na jaře.

Rada je připravena vyvíjet další úsilí pro posílení bezpečnosti sítí. Budoucí rozvoj internetu a nových a atraktivních služeb ve velké míře závisí na těchto otázkách. Jakýkoli nový návrh Komise přezetřeme s velkou pozorností.

*
* *

Otázka č. 12, kterou pokládá Brian Crowley (H-0502/09)

Předmět: Podvod s pozemky společnosti Fortuna

Mnoho irských investorů přišlo o značné množství peněz díky pochybnému investičnímu systému zřízenému španělskou společností se sídlem ve Fuengirole. Jaká opatření mohou být přijata, a to buď na úrovni jednotlivých států, nebo na úrovni EU, s cílem pomoci těmto investorům, z nichž mnozí přišli o své celoživotní úspory, získat náhradu?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Chápeme obavy investorů, kteří přišli o svoje úspory a rovněž těch, kteří investovali pod záštitou subjektu, jenž zmiňuje pan poslanec.

Príslušné orgány z členských států, kterých se tato nebo podobná situace týká, nyní tedy musí přijmout opatření nezbytná pro to, aby zahájily vyšetřování a skutečně pomohly investorům, kteří byli poškozeni.

Španělské orgány již v této oblasti skutečně zahájily trestní vyšetřování, ale předsednictví Rady nepřisluší, aby se k nim vyjadřovalo.

*
* *

Otázka č. 13, kterou pokládá Pat the Cope Gallagher (H-0504/09)

Předmět: Přezkum Fondu solidarity EU

Od chvíle, kdy Evropský parlament přijal v prvním čtení v roce 2006 návrh na zjednodušení a zlepšení Fondu solidarity EU (2005/0033), zůstává tento návrh v Radě pozastaven. V posledních letech Evropa trpí častěji extrémními projevy počasí. Například nedávné záplavy v Irsku výrazně poškodily mnoho domů, podniků, zemědělských usedlostí, silnic a vodních zdrojů. Je nezbytné, aby se reforma Fondu solidarity EU stala prioritou.

Jaká opatření přijme nastupující předsednictví s cílem odblokovat pozastavený návrh v Radě?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Fond solidarity Evropské unie byl zřízen v reakci na mimořádně silné povodně, které zasáhly střední Evropu v průběhu léta v roce 2002. Dne 6. dubna 2005 Komise předložila návrh revize nařízení, který by zejména rozšířil oblast působnosti nařízení na katastrofy, které nejsou přírodního původu, snížil limity pro škody vzniklé v důsledku katastrofy a začlenil dodatečné politické kritérium. Ve svém stanovisku z května 2006 Parlament tento návrh schválil s několika změnami.

Po přešetření tohoto návrhu však vedly diskuse v Radě k závěru, že revize nařízení navržená Komisí se netěší dostatečné podpoře.

*
* *

Otázka č. 14, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0507/09)

Předmět: Změna demografické struktury členských států EU

Všímá si Rada skutečnosti, že se významně mění demografická struktura členských států EU? Jde zde jednak o rychlé stárnutí společenství „sedmadvacítky“ a jednak o velký nárůst imigrace z mimoevropských států.

Má Rada v úmyslu připravit návrh podpory pronatalitní a prorodinné politiky na území EU tak, aby tuto tendenci zvrátila?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Demografická výzva představuje jednu z dlouhodobých výzev Unie. Ve skutečnosti je úzce spojena s rodinnými otázkami, jak pan poslanec zdůrazňuje.

Členské státy jsou tedy i nadále odpovědné za vytváření a uplatňování svých zvláštních rozhodnutí v oblasti rodinných politik. V oblasti sociální politiky může Unie na základě Smluv podporovat a doplňovat „činnosti členských států prostřednictvím podnětů, které mají za cíl zlepšování znalostí, rozvoj výměny informací a osvědčených zkušeností, podporu inovačních přístupů a vyhodnocování zkušeností“⁽⁴⁾.

Demografické a sociální otázky, případně včetně rodinných otázek, však nadále zůstávají na programu Rady. Dne 30. listopadu 2009 Rada schválila stanoviska připravená Výborem pro sociální ochranu a Výborem pro zaměstnanost o budoucí agendě Unie pro období po roce 2010, protože se domnívá, že prodloužení délky pracovního života a podpora lepšího sladění pracovního a soukromého života bude nadále zásadní⁽⁵⁾ pro strategii Unie pro období po roce 2010 a že stárnutí obyvatelstva a globalizace zůstanou mezi klíčovými výzvami evropské strategie zaměstnanosti⁽⁶⁾.

Ve svých závěrech⁽⁷⁾ navíc Rada uznala „že vzhledem k demografickým změnám se očekává, že v příštích desetiletích dojde ke snížení podílu populace v produktivním věku a že v Evropě nastane situace, kdy jednu starší osobu budou místo současných čtyř osob v produktivním věku podporovat pouze osoby dvě. V této souvislosti mají pro dosažení společně stanovených cílů v oblasti vyšší míry zaměstnanosti i pro splnění cílů v oblasti hospodářského růstu a sociální soudržnosti v Evropské unii zásadní význam politiky na posílení rovnosti žen a mužů a na zlepšení sladění pracovního, rodinného a soukromého života“.

(4) Ustanovení čl. 153 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování EU.

(5) Dokument 15859/09.

(6) Dokument 15529/09.

(7) Přijaty Radou pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele dne 30. listopadu, dokument 16214/09.

Ve svém programu v oblasti zaměstnanosti a sociální oblasti⁽⁸⁾ španělské předsednictví potvrzuje, že ke stárnutí populace se v Evropě začíná přistupovat nejen jako k výzvě, ale také jako k příležitosti pro sociální politiky.

Domnívá se, že nadešel čas k tomu, aby EU přijala iniciativu na podporu aktivního stárnutí; např. podporuje možné rozhodnutí Komise vyhlásit rok 2012 Evropským rokem aktivního stárnutí a mezigeneračních vztahů. Kromě toho zorganizuje konferenci o aktivním stárnutí, která se bude konat v provincii La Rioja (29.–30. dubna 2010).

Španělské předsednictví bude rovněž podporovat spolupráci členských států vedoucí k lepší reakci na významné sociální a demografické změny, kterým členské státy čelí, bude tak činit například prostřednictvím intenzivnější výměny informací, vzájemným vzděláváním a výměnou osvědčených postupů. Důraz bude kladen jak na různé iniciativy pro sladění pracovního, soukromého a rodinného života, tak na iniciativy pro zvyšování úrovně zaměstnanosti, zejména pro starší pracovníky.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiienė (H-0002/10)

Předmět: Uskutečňování priorit španělského předsednictví v oblasti vztahů mezi EU a Latinskou Amerikou

Jednou z klíčových priorit španělského předsednictví jsou vztahy mezi EU a Latinskou Amerikou.

Čeho by chtělo španělské předsednictví dosáhnout v oblasti mezinárodního obchodu s Latinskou Amerikou?

Bude během španělského předsednictví uzavřena dohoda o volném obchodu se zeměmi jako Kolumbie a Peru? Jaké nejdůležitější problémy je ještě nutno vyřešit?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Posilování vztahů mezi EU a Latinskou Amerikou je skutečně jednou z klíčových priorit španělského předsednictví.

V návrhu osmnáctiměsíčního programu⁽⁹⁾, který společně připravilo španělské a budoucí belgické a maďarské předsednictví, předsednická trojka zdůraznila, že důraz by měl být kladen na uzavření dohod o přidružení se středoamerickým regionem, na uzavření mnohostranné obchodní dohody s andskými zeměmi a dále rovněž na opětovné zahájení jednání a pokrok v těchto jednáních, jejichž účelem je uzavření dohody o přidružení se zeměmi Mercosur.

S ohledem na jednání o dohodě o přidružení se Střední Amerikou probíhají se zeměmi Střední Ameriky diskuse ohledně prozatímního harmonogramu opětovného zahájení jednání s cílem uzavřít tato jednání do dubna tohoto roku. V této souvislosti je zejména nutné sledovat, jak se v nadcházejících měsících vyvine situace v Hondurasu po nedávných událostech, ke kterým v této zemi došlo.

Pokud jde specificky o mnohostrannou obchodní dohodu (dohodu o volném obchodu) s Kolumbií a Peru, v jednáních bylo dosaženo uspokojivého pokroku a španělské předsednictví vyvine veškeré úsilí nutné k dokončení těchto jednání v průběhu prvního pololetí roku 2010. Příští kolo jednání se koná tento týden v Limě. Stále je třeba vyřešit řadu otázek, jako jsou například obchodní otázky (přístup na trhu, pravidla původu, otázky duševního vlastnictví) a zavedení tzv. politických doložek (o lidských právech a zbraních hromadného ničení). Jak Kolumbie, tak Peru ale ukázaly svoji ochotu přistoupit ke kompromisu, takže vyhlídky na uspokojivý výsledek jednání jsou příznivé. Pokud bude dohoda dosažena ve velmi blízké budoucnosti, budou zahájeny postupy k tomu, aby mohla být podepsána v průběhu summitu EU-Latinská Amerika, který se koná v Madridu ve dnech 17.–18. května.

⁽⁸⁾ Připravený společně třemi španělskými ministry, tj. ministrem pro práci a imigraci, ministrem zdravotnictví a sociálních věcí a ministrem pro rovné příležitosti.

⁽⁹⁾ Dokument 16771/09.

Úloha Evropského parlamentu v postupu vedoucím k uzavření výše zmíněných mezinárodních dohod a k jejich vstupu v platnost je určována novými ustanoveními Lisabonské smlouvy v souladu s právním základem dané dohody.

Když byla v roce 2004 pozastavena jednání se zeměmi Mercosur, již v té době bylo dosaženo uspokojivého pokroku, pokud jde o politický dialog a spolupráci. EU jako celek a zejména španělské předsednictví kladou velký význam na obnovení jednání, která by mohla být opětovně zahájena, pokud budou stanoveny vhodné podmínky. Takové podmínky musí být pečlivě přezkoumány ještě před tím, než budou přijata příslušná rozhodnutí EU týkající se opětovného zahájení jednání.

*
* *

Otázka č. 16, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0004/10)

Předmět: Evropská unie schvaluje považování nacistů za hrdiny

Dne 18. prosince, jen pár hodin předtím, než gruzínská vláda nechala odstřelit protifašistický památník ve městě Kutaisi, byla na půdě Valného shromáždění OSN předložena rezoluce odsuzující snahy ospravedlnit nacismus, které se objevují v několika evropských zemích a členských státech EU, například mj. v pobaltských státech, v nichž jsou členové fašistických band „Waffen SS“ oslavováni jako hrdinové; současně přijímají vlády rozhodnutí o stržení a odstranění památníků protifašistického odboje a vítězství lidu dané země. Pro návrh rezoluce hlasovala valná většina členských zemí OSN (127), proti návrhu se vyslovily pouze USA a podpořilo je 27 členských států EU, které se zdržely hlasování.

Tážeme se Rady: znamená skutečnost, že se EU při hlasování o této rezoluci zdržela, že schvaluje a podporuje oslavování a rehabilitaci fašistických band a těch, kteří spolupracovali s nacistickými válečnými zločinci, v některých členských státech a v jiných evropských zemích? Souhlasí EU a Rada s bořením památníků připomínajících vítězství nad fašismem ve členských státech EU a v jiných zemích? Je to, že EU odmítla odsoudit oslavování fašistů, kteří jsou vinni zločiny proti lidskosti, součástí historicky pomýlené snahy stavět nacismus naroveň komunismu?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Evropská unie vždy jasně prosazovala svůj závazek vůči globálnímu boji proti rasismu, rasové diskriminaci, xenofobii a související intoleranci. To bylo zopakováno v prohlášení švédského předsednictví, které bylo učiněno jménem EU a které vysvětlovalo její rozhodnutí zdržet se na 64. zasedání Valného shromáždění OSN hlasování Třetího výboru o rezoluci nazvané „Nepřijatelnost některých praktik, které přispívají k podpoře současných forem rasismu, rasové diskriminace, xenofobie a související intolerance“.

Jak je uvedeno v tomto prohlášení, v celém průběhu projednávání uvedeného textu EU vyjadřovala silnou ochotu nalézt způsoby, jak zajistit, aby rezoluce představovala skutečnou a vážnou odpověď na současné formy rasismu, rasové diskriminace, xenofobie a související intolerance.

Některé z nejzávažnějších obav, jež EU a další delegace vyjádřily, ale bohužel nebyly vzaty v úvahu. Stejně jako v předcházejících letech, namísto toho, aby komplexně řešil obavy týkající se lidských práv související s rasismem a rasovou diskriminací, z nichž jednou z nejzávažnějších obav je oživení rasistického a xenofobního násilí, návrh textu zaujal selektivní přístup, který přehlíží tyto nejzávažnější obavy a vlastně od nich odklání pozornost.

Obzvláště politováníhodným příkladem nedostatků tohoto textu je použití nepřesných citací z rozsudku Norimberského tribunálu.

Zásadní je rovněž to, že text nezohledňuje základní úvahu, že boj proti rasismu, rasové diskriminaci, xenofobii a související intoleranci musí být v souladu s ustanoveními článků 4 a 5 Mezinárodní úmluvy OSN o odstranění všech forem rasové diskriminace a nesmí narušovat ostatní uznávaná lidská práva a základní svobody.

Znění rezoluce usilovalo o porušení svobody zvláštního zpravodaje OSN podávat Radě OSN pro lidská práva a Valnému shromáždění OSN zprávy o všech aspektech současných forem rasismu, rasové diskriminace a xenofobie.

Kvůli všem těmto důvodům se EU rozhodla zdržet se hlasování.

*
* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Charalampos Angourakis (H-0005/10)

Předmět: Napadení starosty Nazaretu

Dne 29. prosince byl vržen ruční granát na dům starosty Nazaretu Rameze Jeraisyho, který spolupracuje s izraelskou komunistickou stranou v rámci Demokratické fronty pro rovnost a mír.

K tomuto útoku došlo právě v době, kdy si připomínáme výročí vražedného izraelského útoku v Gaze, v době zvýšené agresivity izraelského státu a stále častějších protikomunistických a protidemokratických výpadů. Ve stejné době byly zakázány veřejné demonstrace a zahájeno stíhání člena Knesetu a ústředního výboru Komunistické strany Izraele Muhammada Barakiho pro jeho protiválečné aktivity.

Hodlá Rada odsoudit tyto protikomunistické a protidemokratické útoky Izraele?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Rád bych poděkoval panu poslanci Evropského parlamentu za tuto otázku.

Násilné útoky proti občanům nezávisle na tom, zda jsou státními úředníky či nikoli, a bez ohledu na jejich politické názory, jsou trestným činem, který musí být vyšetřen a stíhán na základě řádného soudního řízení. Jakékoli politicky motivované násilné útoky jsou navíc neslučitelné se základními demokratickými hodnotami Evropské unie, zejména se jedná o svobodu projevu a politickou orientaci, nediskriminaci a právní stát. To se vztahuje i na případy, kdy vlády nebo útvary státního aparátu stíhají své občany z politických důvodů.

Pokud jde o události, na které odkazuje pan poslanec, neexistují žádné důkazy o tom, že by se tak stalo z politických důvodů ani v případě útoku na dům starosty Nazaretu, při němž došlo k použití ručního granátu – tento případ nyní podléhá trestnímu šetření prováděnému izraelskou policií – ani v případě stíhání člena Knesetu Muhammada Barakiho, který se sám rozhodl, že nevyužije své poslanecké imunity. Konflikt v Gaze z počátku roku 2009 byl předmětem mnoha prohlášení EU, včetně prohlášení Rady, která mimo jiné zdůraznila to, že všechny strany musí respektovat lidská práva a řídit se mezinárodním humanitárním právem.

Rád bych ujistil pana poslance, že Rada přikládá zvláštní význam demokratickým hodnotám a zásadám a je připravena odsoudit jejich porušování, pokud je to vhodné a pokud je takové porušování podloženo řádnými důkazy.

*
* *

OTÁZKY KOMISI

Otázka č. 18, kterou pokládá Liam Aylward (H-0488/09)

Předmět: Bezpečnost výrobků a jejich stahování z oběhu

Jaké kroky podniká Komise ve světle nedávno vyvstalých otázek ohledně bezpečnosti určitých odrážedel a dětských hraček prodávaných v Evropské unii, aby zajistila ochranu evropských spotřebitelů a zvláště dětí a aby se nevyšila četnost případů stahování výrobků z oběhu?

Co může dále Komise udělat, aby zajistila, že stahování výrobků z oběhu v případě vadného nebo nebezpečného zboží bude prováděno co nejefektivnějším a nejrychlejším způsobem, aby byli spotřebitelé obtěžováni co nejméně?

Odpověď

Hračky a výrobky pro děti nejsou stejné jako ostatní spotřební zboží. Bezpečnost hraček a výrobků pro děti je jednou z nejvýše postavených priorit v portfoliu bezpečnosti spotřebitelských výrobků.

Komise v nedávné době podnikla širokou škálu činností, jejichž cílem bylo zvýšení úrovně bezpečnosti hraček a výrobků pro děti v Evropě. Komise prosazovala právní předpisy a standardy, posílala finanční podporu určenou na přeshraniční akce zaměřené na dohled nad trhem, spolupracovala s odvětvím hraček a rovněž s našimi mezinárodními partnery.

Dne 18. července 2009 byla přijata nová směrnice 2009/48/ES⁽¹⁰⁾ o bezpečnosti hraček. Díky našim konstruktivním rozpravám směrnice nyní obsahuje posílené požadavky na bezpečnost a může být rychle přizpůsobována nově identifikovaným rizikům zejména tehdy, jedná-li se o chemické látky.

Bezpečnost výrobků, které se používají k obecné péči o děti, jako jsou kočárky nebo dětské postýlky, se řídí směrnicí 2001/95/ES⁽¹¹⁾ o obecné bezpečnosti výrobků. Směrnice ukládá všem subjektům dodavatelského řetězce obecnou povinnost uvádět na trh pouze bezpečné výrobky. Jednou z primárních obav při prosazování těchto právních předpisů je rovněž bezpečnost dětí.

Několik evropských standardů stanoví referenční hodnoty. Příslušný standard pro bezpečnost hraček bude muset být revidován tak, aby vyhovoval nové směrnici o bezpečnosti hraček. Nedávno bylo provedeno posouzení několika výrobků určených k péči o dítě, které se obvykle používají při krmení, spánku, koupání nebo odpočinku kojenců a malých dětí. V důsledku toho bude Komise v blízké budoucnosti požadovat přijetí nových evropských standardů pro výrobky, které se používají při koupání, např. se jedná o dětské koupací vaničky nebo sedátka do vany, a dále pro výrobky, které se používají v prostředí pro spánek dětí, to vše bude součástí širší činnosti v této oblasti.

Od konce roku 2008 Komise vyčlenila 0,5 milionu EUR na podporu koordinace dohledu, který je zaměřen na hračky pro děti. Orgány patnácti evropských zemí již testovaly 200 vzorků hraček, aby tak prověřily riziko, které představují malé části (včetně magnetů) a těžké kovy. Hračky, u nichž se prokázalo, že nesplňují určité požadavky a že jsou nebezpečné, se stahují z trhu.

Komise rovněž vyzvala odvětví hraček, aby pokračovalo ve svých činnostech, jejichž účelem je zajištění toho, aby se na evropském trhu vyráběly a prodávaly pouze bezpečné hračky. Dvě dobrovolné dohody uzavřené se skupinou Toy Industries of Europe, zástupci maloobchodníků s hračkami a jejich dovozci zavazují toto odvětví k provádění několika činností, jako je vzdělávání a školení nebo vytváření pokynů, které budou společnostem napomáhat ke stanovení vhodných systémů pro kontrolu bezpečnosti.

Pokud jde o mezinárodní činnosti, spolupráce s Čínou již vedla k zadržení stovek nebezpečných hraček a výrobků k péči o děti na čínských hranicích a dále k odebrání mnoha vývozních licencí čínskými orgány. Odborníci na bezpečnost hraček z EU, Číny a také USA pravidelně diskutují o bezpečnosti hraček, společných obavách, možných opatřeních a rozsahu sbližování odpovídajících požadavků.

Vzhledem k tomu, že na prvním místě jsou za bezpečnost svých výrobků odpovědné obchodní subjekty, měly by vždy zaujímat proaktivní postoj k identifikaci potenciálně problematických otázek, které mohou vyvstat v průběhu výrobní fáze. Pro případ mimořádných událostí by měly být zavedeny vhodné postupy rychlé organizace dobře zacíleného stažení daného předmětu z oběhu. Mnoho společností přistupuje ke svým povinnostem vyplývajícím z právních předpisů o bezpečnosti výrobků vážně a jednájí pohotově. Avšak vzhledem k tomu, že někteří aktéři nejsou schopni provádět řádné řízení rizik, vnitrostátním orgánům, které se zabývají prosazováním právních předpisů, by měly být zajištěny zdroje nezbytné k monitorování jejich činností a k nařízení dodatečných restriktivních opatření, pokud by opatření přijatá na dobrovolném základě mohla být považována za opožděná nebo nedostatečná na to, aby mohla řešit veškerá rizika. Proto Komise vřele vítá silný zájem a vedoucí úlohu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (IMCO) v rámci rozpravy o posílení dohledu nad trhem, pokud jde o bezpečnost spotřebitelů.

*
* *

⁽¹⁰⁾ Směrnice Parlamentu a Rady 2009/48/ES ze dne 18. června 2009 o bezpečnosti hraček, Úř. věst. L 170 ze dne 30.6.2009.

⁽¹¹⁾ Směrnice Parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků, Úř. věst. L 11 ze dne 15.1.2002.

Otázka č. 20, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău (H-0501/09)**Předmět: Evropský rámec pro elektronickou fakturaci (e-fakturaci)**

Komise v roce 2007 vedla konzultaci se skupinou odborníků, zástupci bankovních institucí a podniků a normalizačními orgány s cílem definovat překážky přechodu na elektronickou fakturaci a vymezit evropský rámec pro jeho usnadnění.

V roce 2008 zřídila Komise útvar, jehož úkolem bylo do konce roku 2009 vymezit evropský rámec pro elektronickou fakturaci. Vzhledem k tomu, že tento evropský rámec by přinesl mnohé výhody jak podnikům, tak finančním a daňovým správám, mohla by Komise uvést, jakých výsledků dosáhla skupina odborníků, která byla v roce 2008 pověřena vypracováním tohoto rámce, a mohla by především upřesnit, jaká opatření a s jakým harmonogramem pro jejich uplatnění hodlá přijmout za účelem vypracování a zavedení evropského rámce pro elektronickou fakturaci?

Odpověď

Ve srovnání s fakturami v papírové podobě nabízí elektronická fakturace společností všech velikostí podstatné ekonomické výhody. Většina potenciálu, který elektronická fakturace nabízí, však zůstává nevyužita, zejména v případě malých a středních podniků, a to kvůli přetrvávající existenci regulačních a technických překážek, které brání jejímu plnému zavedení. Na konci roku 2007 zřídila Komise skupinu odborníků, jejímž úkolem bylo navrhnout evropský rámec pro elektronickou fakturaci, který by podporoval poskytování služeb elektronické fakturace otevřeným, konkurenceschopným a interoperabilním způsobem v celé Evropě.

Skupina odborníků svoji práci již dokončila a v listopadu 2009 přijala svou závěrečnou zprávu, která zahrnovala navrhovaný evropský rámec pro elektronickou fakturaci. Hlavními překážkami pro zavedení elektronické fakturace, které identifikovala skupina odborníků, jsou: nekonzistentní právní požadavky na elektronickou fakturaci ve všech členských státech EU, a to zejména tehdy, pokud jde o přijetí elektronické fakturace daňovými orgány pro účely DPH; nedostatečná technická interoperabilita mezi stávajícími řešeními elektronické fakturace; neexistence společného standardu ohledně údajů uváděných v elektronické fakturaci. Aby bylo možné tyto otázky vyřešit, navrhovaný evropský rámec pro elektronickou fakturaci zahrnuje kodex zásad pro soulad právních a daňových otázek, který je v souladu s revidovanou směrnicí o DPH, již navrhuje Komise. Evropský rámec pro elektronickou fakturaci navíc obsahuje soubor doporučení pro interoperabilitu a pokyny ohledně standardů pro údaje uváděné ve fakturaci. Tento rámec je založen na souboru požadavků podniků se zvláštním zaměřením na malé a střední podniky.

Zpráva skupiny odborníků byla Evropskou komisí zveřejněna na portálu Europa a její doporučení jsou v současnosti předmětem veřejné konzultace, která je přístupná pro všechny zainteresované strany do konce února 2010⁽¹²⁾. O výsledcích veřejné konzultace a doporučeních skupiny odborníků budou vedeny diskuse rovněž na konferenci na vysoké úrovni o elektronické fakturaci, která se aktuálně plánuje na duben 2010 pod záštitou španělského předsednictví.

Na základě zprávy skupiny odborníků a na základě veřejné konzultace Evropská komise posoudí, zda jsou nutné další iniciativy, zejména pro účely odstranění překážek na úrovni EU, aby bylo možné dosáhnout přínosů pro konkurenceschopnost, které by způsobil přechod k elektronické fakturaci v celé Evropě. Na základě výsledků tohoto posouzení Komise zváží, jaké následné kroky by měly být přijaty na podporu zavedení elektronické fakturace do podzimu 2010. Komise by navíc chtěla připomenout svůj návrh o revizi směrnice o DPH, pokud jde zejména o přijetí elektronické fakturace, který je v současnosti předmětem diskusí mezi spoluvůdci právních předpisů.

*
* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0480/09)**Předmět: Význam odborného vzdělávání a výměny**

Co činí Komise pro to, aby se v EU zlepšila úroveň odborného vzdělávání ve srovnání se vzděláváním akademickým, a jakou perspektivu mají do budoucna přeshraniční výměny mládeže v oblasti odborného vzdělávání?

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/itemshortdetail.cfm?item_id=3875&lang=en

Odpověď

Komise podporuje účast jak na obecném vzdělávání, tak odborném vzdělávání, a zejména přihlíží k rostoucím potřebám vzdělání ve společnosti následně po krizi a vzhledem ke stárnutí obyvatelstva.

V rámci tzv. Kodaňského procesu Komise společně s členskými státy usilovně pracovala na zvýšení kvality a přitažlivosti odborného vzdělávání a přípravy.

Ústřední součástí tohoto procesu je vytvoření společných evropských rámců a nástrojů na podporu vzájemné důvěry, transparentnosti, uznávání a kvality kvalifikací a usnadnění mobility studujících mezi zeměmi a mezi vzdělávacími systémy.

Nejvýznamnější nástroje v této oblasti představují Evropský rámec kvalifikací (ERK), http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc46_en.htm, evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu (ECVET) a evropský referenční rámec pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy (EQARF).

Program http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-programme/doc82_en.htm, který spadá do programu celoživotního učení na roky 2007–2013, poskytuje významnou finanční podporu na provádění politiky odborného vzdělávání a přípravy a na přeshraniční mobilitu studujících a pedagogů z oblasti odborného vzdělávání a přípravy. V roce 2008 mohlo období mobility prostřednictvím programu Leonardo da Vinci využít celkem 67 740 osob. Protože to však představuje pouze přibližně 1 % celkové cílové populace, je potřebná rovněž silná podpora ze strany vnitrostátních, regionálních a místních aktérů a zainteresovaných stran, aby se mobilita stala spíše standardem než výjimkou. V rámci iniciativy EU na období do roku 2020 Komise zohledňuje novou ambiciózní iniciativu Mládež v pohybu, která má podpořit studijní mobilitu mladých lidí ze všech úrovní vzdělávání.

*
* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Nikolaos Chountis (H-0482/09)

Předmět: Ovlivňování výsledků ve fotbale - špatný příklad pro mladé

Zpráva Unie evropských fotbalových svazů (UEFA) odhalila skandál s ovlivňováním výsledků zápasů, k němuž docházelo v loňské sezoně. Takové případy jednoznačně dávají špatný příklad mladým a poskvřňují étos sportu, který poškozují obrovské částky peněz jdoucí z ruky do ruky při sázkách a hazardních hrách.

Se zřetelem k čl. 165 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, který stanoví, že „činnost Unie je zaměřena na ... rozvoj evropského rozměru sportu podporou spravedlivého a otevřeného sportovního soutěžení a spolupráce mezi subjekty odpovědnými za sport, jakož i ochranou fyzické a mravní integrity sportovců, obzvláště mladých sportovců“, se táží Komise:

Zabývala se již touto záležitostí, a pokud ano, jaký na ni má názor? Jaká opatření má podle ní přijmout UEFA vůči svazům, mužstvům, klubovým funkcionářům a hráčům zapleteným do tohoto skandálu? Jaká opatření má v úmyslu přijmout vzhledem k tomu, že ohromné částky, o které se každoročně hraje při legálních či nelegálních sázkách, jsou neustále lákadlem ke snahám o ovlivňování výsledků sportovních soutěží?

Odpověď

Ovlivňování výsledků poškozují sociální a vzdělávací funkce sportu. Ovlivňování výsledků poskvřňuje étos profesionálního i neprofesionálního sportu, protože představuje přímou hrozbu pro integritu sportovních soutěží. Případy ovlivňování výsledků jsou často spojeny s nezákonnými hazardními hrami a korupcí a obvykle se na nich podílejí mezinárodní zločinecké sítě.

Vzhledem k celosvětové oblibě sportu a přeshraniční povaze dojmů ze sportovních událostí a hazardních her rozsah problému často přesahuje působnost vnitrostátních orgánů. V souladu s článkem 165 Smlouvy o fungování Evropské unie, který stanoví, že činnost Unie musí podporovat spravedlivé sportovní soutěžení a spolupráci mezi subjekty odpovědnými za sport, se Komise bude na základě výzvy učiněné ze strany zainteresovaných stran z oblasti sportu zabývat otázkou ovlivňování výsledků, protože zde existuje riziko, že by mohlo docházet k poškozování hodnoty sportu v Evropě.

V této souvislosti Komise přistoupila ke konzultacím s UEFA ohledně nedávného skandálu v otázce ovlivňování výsledků, který vyšetřují německé orgány. Komise nabídla UEFA svoji podporu při zvyšování povědomí o problémech souvisejících s ovlivňováním výsledků na úrovni EU.

Co se týče nezákonného provozování hazardních her, Komise si není vědoma žádného obvinění z ovlivňování výsledků, které by bylo vzneseno proti renomovaným evropským provozovatelům. Její útvary v souvislosti se svou činností týkající se vnitřního trhu v oblasti zákonného přeshraničního sportovního sázení monitorují několik regulačních orgánů členských států, které úzce spolupracují s provozovateli zákonného on-line sportovního sázení s cílem odhalovat nezákonné činnosti. Sami provozovatelé sázkových kanceláří navíc s cílem zaujmout klienty zavedli společně se sportovními federacemi samoregulační systémy včasného varování na odhalování podvodných činností, ke kterým dochází v rámci jednotlivých sportovních událostí.

Co se týče širšího problému, tedy korupce, Komise právě zavádí mechanismus pro monitorování úsilí členských států pro boj proti korupci jak ve veřejném, tak soukromém sektoru.

Komise podpoří sportovní hnutí a ostatní příslušné zainteresované strany (např. sázkové společnosti a sdělovací prostředky) v jejich úsilí odstraňovat případy ovlivňování výsledků na evropské úrovni. V tomto ohledu Komise podporuje takové druhy partnerství, kdy zainteresované strany z oblasti sportu spolupracují se sázkovými společnostmi za účelem vývoje systému včasného varování, jejichž cílem je předcházet podvodům a skandálům týkajícím se ovlivňování výsledků v oblasti sportu. Jsou příkladem řádné správy v oblasti sportovního sázení.

Komise rovněž podpoří spolupráci mezi soukromým a veřejným sektorem, aby našla nejúčinnější způsoby, jak se vypořádat s ovlivňováním výsledků a jinými formami korupce a finanční trestné činnosti v evropském sportu.

*
* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Ernst Strasser (H-0497/09)

Předmět: Plánovaná opatření v oblasti sportu - nové oblasti působnosti

Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost spadá oblast sportu do působnosti Evropské unie.

Jaká opatření na podporu, koordinaci či doplnění opatření členských států v této oblasti zamýšlí Komise během příštích 12 měsíců přijmout?

Odpověď

Co se týče uplatňování nových ustanovení o sportu, úkolem Komise je navrhnout vhodná opatření umožňující dosažení cílů, které jsou uvedeny ve Smlouvě. Řídící zásadou Komise bude zajistit přidanou hodnotu EU jakéhokoli navrhovaného opatření. O specifitějším jednotlivých opatřeních rozhodne budoucí nová Komise.

Před přípravou svých návrhů Komise pravděpodobně uspořádá v první polovině roku 2010 širokou veřejnou konzultaci, včetně zacílené diskuse vedené se členskými státy a sportovním hnutím. Lze očekávat, že budoucí návrhy zohlední výsledky takových konzultací a diskuse a budou dále čerpat ze zkušenosti získané uplatňováním bílé knihy o sportu z roku 2007⁽¹³⁾, pokud jde o společenské, ekonomické a správní otázky. Na tomto základě bude jistě cílem návrhů Komise na opatření EU mimo jiné podpora dobré správy a společenských, zdravotních a vzdělávacích funkcí sportu.

Provádění přípravných akcí v oblasti sportu v roce 2009 a 2010, jak navrhl Evropský parlament, již poskytuje podporu, která je vyčleněná z rozpočtu EU a je určená na činnosti, na nichž se podílí více aktérů, v oblastech jako je zdravotnictví, vzdělávání, rovné příležitosti, antidopingová opatření a dobrovolnictví, a Komisi nepochybně pomůže k tomu, aby v rámci programu pro sport navrhla vhodná témata.

Aby Komise zajistila souvislé uplatňování těchto nových pravomocí, bude úzce spolupracovat s Parlamentem a Radou.

*
* *

⁽¹³⁾ KOM(2007) 391 v konečném znění.

Otázka č. 24, kterou pokládá Morten Messerschmidt (H-0474/09)**Předmět: Výhrůžka Turecka, že zakáže vstup do země pro Geerta Wilderse**

Turecká vláda hrozí, že zamítne vstup do země celé delegaci nizozemského parlamentu, pokud se cesty, která se má uskutečnit v lednu 2010, zúčastní Geert Wilders ze Strany svobody.

Vezmeme-li v úvahu, že nizozemská delegace navštíví zemi, která žádá o vstup do EU a od níž tedy lze očekávat základní pochopení hodnot, jako jsou demokracie a svoboda projevu, jsou výhrůžky Turecka, podle mínění zadavatele otázky, absurdní.

Původcem této hrozby je přitom turecký ministr zahraničních věcí, který patří k islamisticky zaměřené vládní straně.

Domnívá se Komise, že výhrůžky turecké vlády, že zamítne vstup do země nizozemskému politikovi zvolenému lidem, jsou výrazem osvíceného a demokratického smýšlení, jež lze pokládat za základní předpoklad pro přijetí země do EU? Zastává dále Komise názor, že tento postup je v souladu s kodaňskými kritérii, pokud jde o demokracii, právní stát a lidská práva?

Odkazují na článek „Tykiet truer Wilders med indrejseforbud“ (Turecko hrozí Wildersovi zákazem vstupu do země) v novinách Jyllands-Posten ze dne 26. 11. 2009.

Odpověď

V prosinci 2009 zrušila delegace členů dolní sněmovny nizozemského parlamentu plánovanou návštěvu Turecka.

Důvodem zrušení návštěvy bylo prohlášení mluvčího turecké vlády, pokud jde o plánovanou účast Geerta Wilderse, poslance dolní komory nizozemského parlamentu. Na základě tohoto prohlášení delegace dospěla k názoru, že by je turecká vláda nepřijala.

Předseda harmonizačního výboru EU z tureckého Velkého národního shromáždění následně prohlásil, že turecký parlament vyjádřil lítost nad zrušením dané návštěvy.

Komise si není vědoma toho, že by Turecko zamýšlelo odmítnout členům nizozemského parlamentu vstup na jeho území.

Komise navíc nespatřuje žádnou spojitost mezi uvedeným zrušením a kodaňskými kritérii.

*
* *

Otázka č. 25, kterou pokládá Jim Higgins (H-0475/09)**Předmět: Celoevropská odborná příprava nezaměstnaných absolventů středních a vysokých škol a podpora poskytovaná těmto absolventům**

Zvažuje Komise, že by vzhledem k šokující míře nezaměstnanosti nedávných absolventů středních a vysokých škol v celé Evropě zavedla celoevropskou odbornou přípravu a podpůrnou síť pro tyto absolventy? Tento systém by měl mnoho výhod: absolventům by se tak poskytla příležitost získat tolik důležitou praxi, přizpůsobit znalosti tak, aby vyhovovaly realitě pracovního života, předcházet „odlivu mozků“, být přínosem pro společnost a využít vzdělání, které získali.

Odpověď

Komise kladla důraz na řešení nezaměstnanosti mladých lidí v rámci Lisabonské strategie a evropské strategie zaměstnanosti ještě mnohem dříve před tím, než zasáhla krize. Komise určila klíčové výzvy ve spolupráci s členskými státy, které podnikají opatření na podporu integrace mladých lidí na trhu práce v rámci Evropského paktu mládeže z roku 2005. V této souvislosti by měla být zvláštní pozornost věnována zlepšení přechodu od vzdělávání na trh práce, a to např. posílením vztahů mezi vzdělávacími systémy a trhem práce a rozvíjením praktického vzdělávání ve společnostech (stáže).

Ještě před zásahem krize a i když členské státy v této oblasti začaly přijímat opatření, mnoho mladých absolventů se setkalo s potížemi při vstupu na trh práce. V důsledku krize se nezaměstnanost mladých lidí dramaticky zvýšila, a to mnohem více než u ostatních skupin na trhu práce.

Při přípravě hlavního politického programu EU pro budoucnost (EU 2020) by měla být věnována náležitá pozornost podpoře přístupu mladých lidí na trh práce a vytváření nových pracovních míst. Dále by měly být zlepšeny mechanismy na zajištění účinného provádění politiky. Komise identifikovala několik klíčových oblastí činnosti v konzultačním dokumentu EU 2020 ze dne 24. listopadu 2009, včetně podpory získávání nových dovedností, podpory kreativity a inovací a rozvoje podnikání. Strategie EU 2020 bude stavět rovněž na spolupráci politik EU v oblasti vzdělávání a politiky mládeže prostřednictvím pracovních programů Vzdělávání a odborná příprava 2020 a Mládež 2010–2018.

EU zavedla několik nástrojů, které mají napomáhat mladým uchazečům o zaměstnání, tyto nástroje v rámci iniciativy EURES zahrnují: sekci portálu EURES, která je věnována pracovním příležitostem pro absolventy⁽¹⁴⁾. Členské státy navíc mohou při provádění reforem svých systémů vzdělávání a odborné přípravy využít Evropský sociální fond (ESF). Na období 2007–2013 bylo na podporu vytváření systémů celoživotního učení vyčleněno 9,4 milionu EUR a dalších 12,4 miliardy EUR bylo vyčleněno na zvyšování celoživotní účasti na vzdělávání a odborné přípravě.

V souvislosti s iniciativou, kterou zahájila Komise a jejímž cílem je vytvoření a posílení dialogu a spolupráce mezi vysokoškolským vzděláváním a světem práce (KOM(2009) 158 v konečném znění: Nové partnerství pro modernizaci univerzit: Fórum EU pro dialog mezi univerzitami a podniky), pořádá Komise v rámci partnerství s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a s Masarykovou univerzitou tématické fórum, které se bude konat v Brně ve dnech 2.–3. února 2010, kde budou představeny a prodiskutovány stávající a možná opatření zahájená ve spolupráci s institucemi vysokoškolského vzdělávání, společnostmi a orgány veřejné správy jakožto reakce na aktuální krizi.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá Sławomir Witold Nitras (H-0483/09)

Předmět: Strategie spolupráce v oblasti energetické bezpečnosti a solidarity v rámci Lisabonské smlouvy

Vzhledem k tomu, že 1. prosince 2009 vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, která jako první smlouva zohledňuje a upravuje společnou politiku energetické bezpečnosti a solidaritu členských států v této oblasti, chtěl bych se vážené Komise zeptat na strategii a vizi této politiky ve světle nové smlouvy.

Chtěl bych se zeptat, jaké hodlá Komise podniknout kroky, aby členské státy zabezpečila před možným pozastavením dodávek plynu třetími zeměmi? Chtěl bych se zeptat na harmonogram investic do energetické infrastruktury, která je podstatným prvkem bezpečnostní strategie, a zda má Komise plány rozvoje této infrastruktury ve směru sever-jih?

Odpověď

Energetická politika EU byla doposud vytvářena na základě několika různých článků Smlouvy. Lisabonská smlouva poprvé poskytuje komplexní základ pro budoucí vývoj energetické politiky EU. Bezpečnost dodávek je jasně stanovena jako jeden z cílů a politika musí být vyvíjena a prováděna v duchu solidarity.

Přístup k otázce energetické bezpečnosti stanovený ve druhém strategickém přezkumu energetické politiky byl schválen členskými státy. Snížení zranitelnosti, která je způsobena přerušováními dodávek plynu, na základě spolupráce a dalšího rozvoje propojení v rámci Evropy by tedy mělo podpořit silné postavení EU při externích jednáních o energetice. Spolupráce v rámci Evropy probíhá primárně prostřednictvím dobře fungujícího vnitřního trhu s energií postaveného na společných standardech a odpovídajících infrastrukturách, jak je stanoveno v navrhovaném nařízení o bezpečnosti dodávek zemního plynu. Pokud jde o solidaritu, ta musí být mezi členskými státy a společnostmi, jež mohou být případně zasaženy, zavedena s dostatečným předstihem, než dojde ke krizi. Členské státy musí s předstihem spolupracovat na otázce posouzení rizika a preventivních opatření, včetně rozvoje infrastruktury a krizových plánů. Regionální spolupráce je důležitá zejména pro řešení krizí. Úlohou Komise bude především pomáhat a koordinovat; může posoudit situaci, vyhlásit v Unii stav pohotovosti, rychle rozmístit monitorovací pracovní skupinu, svolat koordinační skupinu pro otázky plynu, aktivovat mechanismus civilní ochrany a zejména pak vyjednávat se třetími zeměmi. Komise doufá, že dohody ohledně návrhu nařízení bude brzy dosaženo.

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/eures/main.jsp?lang=en&acro=job&catId=7576&parentId=52>

Investice do energetické infrastruktury jsou potřebné zejména tehdy, pokud jde o zabezpečení dodávek. Ustanovení třetího balíčku opatření pro vnitřní trh s energií již zlepšují plánování infrastruktury v Evropě, včetně otázky bezpečnosti dodávek energie. Navrhované nařízení o bezpečnosti dodávek zemního plynu předkládá standard pro infrastrukturu a Evropský energetický program na podporu hospodářského oživení zaměřuje finanční podporu na projekty energetické infrastruktury, včetně přibližně 1,44 miliardy EUR určených na plynárenské sítě, terminály kapalného zemního plynu (LNG), skladovací zařízení a zpětné toky. V průběhu roku 2010 bude revidován program transevropských energetických sítí, aby se zajistilo, že je řádně zaměřen na energetickou infrastrukturu EU tak, aby odpovídal potřebám vnitřního trhu a posiloval bezpečnost dodávek.

Propojení sever-jih ve střední a východní Evropě jsou ve druhém strategickém přezkumu energetické politiky určena jako prioritní pro bezpečnost dodávek energie. Toto úsilí je rozvíjeno také v souvislosti se Smlouvou o Energetickém společenství. Propojení sever-jih zaujímají významné místo rovněž v plánu propojení baltického trhu s energií, na kterém se dohodly příslušné členské státy a který je nyní prováděn.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Erminia Mazzoni (H-0484/09)

Předmět: Zavedení daňového zvýhodnění na podporu rozvoje některých hospodářských regionů

Má Komise v úmyslu s ohledem na čl. 87 odst. 1 a 3 písm. e) Smlouvy o ES⁽¹⁵⁾, jakož i na bod 37 usnesení Evropského parlamentu 2005/2165(INI)⁽¹⁶⁾ a rozhodnutí Soudního dvora Evropských společenství ve věci C-88/03⁽¹⁷⁾ definitivně upustit od strnulého postoje, podle něž je místní/regionální daňové zvýhodnění v rozporu s právními předpisy Společenství zakazujícími poskytování podpory ze strany členských států, zejména pokud jde o postupy pro stanovení podmínky územní selektivnosti, a povolit poskytování podpory daňové povahy, která by byla zaměřena na posílení rozvoje určitých hospodářských činností či regionů?

Je Komise toho názoru, že tato změna postoje by mohla být uznána tím, že se do nařízení (ES) č. 1083/2006⁽¹⁸⁾ vloží ustanovení o možnosti považovat daňové zvýhodnění za slučitelné s pravidly pro zachování tržní rovnováhy?

Odpověď

Komise paní poslankyni připomíná, že podle čl. 107 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (Smlouva o fungování EU), tedy bývalého čl. 87 Smlouvy o ES, Komise může prohlásit za slučitelné „podpory, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností“ a stejně tak „podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem“.

V tomto ohledu Komise v souladu s pokyny k regionální podpoře na období 2007–2013 již schválila mapu regionální podpory, která ukazuje, které regiony jsou skutečně způsobilé pro regionální podporu podle čl. 107 odst. 3 Smlouvy o fungování EU⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁵⁾ „Za slučitelné se společným trhem mohou být považovány: [...] e) jiné kategorie podpor, které určí Rada na návrh Komise rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou.“

⁽¹⁶⁾ „Parlament proto podporuje účinnější přístup k poskytování regionální podpory se zaměřením na investice do infrastruktury a horizontální podporu ve znevýhodněných či méně rozvinutých regionech EU, včetně zavedení výhodnějších daňových podmínek na přechodná období nepřesahující pět let.“

⁽¹⁷⁾ „V situaci, kdy regionální nebo místní orgán při výkonu svých pravomocí dostatečně autonomních ve vztahu k ústřední pravomoci stanoví daňovou sazbu, která je nižší než celostátní daňová sazba a která se použije pouze na podniky na území spadajícím do jeho pravomoci, relevantní právní rámec pro posouzení selektivnosti daňového opatření se může omezit na dotyčnou zeměpisnou oblast v případě, kdy entita nepůsobící na úrovni státu, zejména z důvodu svého statutu a pravomocí, hraje základní úlohu při určení politického a hospodářského prostředí, ve kterém působí podniky přítomné na území spadajícím do jeho pravomoci.“

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽¹⁹⁾ Pro Itálii viz rozhodnutí Komise ze dne 28. listopadu 2007, věc N 324/2007.

Pokud jde o otázku, zda Komise má v úmyslu „definitivně upustit od strnulého postoje, podle nějž je místní/regionální daňové zvýhodnění v rozporu s právními předpisy Společenství zakazujícími poskytování podpory ze strany členských států, zejména pokud jde o postupy pro stanovení podmínky územní selektivnosti“, by Komise ráda připomněla, že podle nedávné judikatury ve věcech týkajících se souostroví Azory⁽²⁰⁾ a Baskicka⁽²¹⁾, je region považován za „autonomní“ ve smyslu pravidel státní podpory, pokud jsou splněna všechna tři kritéria ohledně institucionální, procesní a hospodářské a finanční autonomie. Jak je navíc stanoveno v judikatuře, regiony, které jsou autonomní ve smyslu uvedené judikatury, mohou přijímat fiskální opatření, která jsou obecná, aniž by tak porušovaly pravidla státní podpory. Otázkou zůstává zda a které regiony jsou institucionálně, procesně, hospodářsky a finančně autonomní.

Komise by tedy ráda zdůraznila, že jakékoli zvláštní fiskální předpisy, které jsou určeny pouze pro některé regiony, pravděpodobně představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

Na druhé straně čl. 107 odst. 3 písm. e) Smlouvy o fungování EU, který uvedla paní poslankyně, není podle názoru Komise zvláštním právním základem pro podporu regionálního rozvoje. Komise se naopak domnívá, že příslušná opatření, jež zohledňují potřeby méně rozvinutých oblastí, jsou již zavedena nebo mohou být uplatňována na základě stávajících nařízení o státních blokových výjimkách nebo mohou být oznámena na základě čl. 108 odst. 1 Smlouvy o fungování EU (bývalý článek 88 Smlouvy o ES) a posouzena podle čl. 107 odst. 3 písm. a) nebo c) Smlouvy o fungování EU.

Co se týče o nařízení Rady (ES) č. 1083/2006⁽²²⁾, jeho čl. 54 odst. 4 stanoví, že „pokud jde o státní podporu podnikům ve smyslu článku 107 Smlouvy o fungování EU, musí veřejná podpora poskytnutá v rámci operačních programů dodržovat stropy stanovené pro státní podporu“. V případě jakéhokoli fiskálního opatření, které může představovat státní podporu, tedy řídicí orgán zajistí jeho slučitelnost s pravidly, jež řídí státní podporu na základě článku 107 Smlouvy o fungování EU. Komise paní poslankyni připomíná, že záměrem nařízení (ES) č. 1083/2006⁽²³⁾ je stanovit obecná ustanovení o strukturálních fondech spíše než určovat slučitelnost opatření státní podpory.

*
* *

Otázka č. 28, kterou pokládá Struan Stevenson (H-0485/09)

Předmět: Odchylka od elektronické identifikace ovcí a koz pro Shetlandy

Shetlandy, odlehlé souostroví s pouhými 22 000 obyvatel, mají pouze jediné vstupní místo a v současnosti jsou všechny ovce a dobytek dovezené na tyto ostrovy vyšetřeny zvěrolékařem, zaregistrovány a je u nich proveden rozbor krve. Shetlandy jsou tak již náležitě zařízeny na rychlé a účinné sledování přesunů zvířat a další záznamy o jednotlivých přesunech ovcí prostřednictvím elektronické identifikace na Shetlandách by pro producenty znamenalo značnou zátěž, avšak nepřispělo by ke kontrole šíření nemocí na území Spojeného království či Evropy. Provádění elektronické identifikace pouze donutí několik málo zbývajících shetlandských chovatelů ovcí, aby opustili toto odvětví, přičemž mnozí z nich chovají svá stáda na nejdlehlších místech, takže právě jim by vznikly nejvyšší náklady na přizpůsobení.

Souhlasila by proto Komise vzhledem k uvedeným odpovídajícím opatřením v oblasti zdraví zvířat, jež zajišťují dohledatelnost a kontrolu šíření nemocí, a vzhledem k izolované geografické poloze souostroví s odchylkou od nařízení o elektronické identifikaci pro Shetlandy?

(20) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2006, věc C-88/03, Portugalsko v. Komise.

(21) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 11. září 2008, věci C-428/06 až C-434/06, Unión General de Trabajadores de la Rioja.

(22) Úř. věst. L 210, 31.7.2006.

(23) Nařízení rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999, Úř. věst. L 210, 31.7.2006.

Odpověď

Nařízení Rady (ES) č. 21/2004⁽²⁴⁾ zavedlo zásadu individuální dohledatelnosti ovcí a koz postupem v jednotlivých krocích. Komise však již představila několik opatření na základě postupu projednávání ve výborech, a to s cílem usnadnit hladké uplatňování požadavků na elektronickou identifikaci, která se bude vztahovat na zvířata narozená po 31. prosinci 2009.

Zejména opatření, která Komise přijala v říjnu 2009, prokazatelně povedou ke snížení nákladů především pro chovatele, kteří mají malá stáda. Nyní je možné načítat zvířata v kritických kontrolních bodech (např. trh, jatka nebo sběrná střediska) namísto v zemědělském podniku odjezdu. Tuto nedávnou změnu uvítalo zejména odvětví chovu ovcí ve Spojeném království.

Stávající předpisy ale nedávají Komisi pravomoc udělovat takové odchylky od základních ustanovení nařízení, jaké požaduje pan poslanec.

*
* *

Otázka č. 29, kterou pokládá Georgios Papanikolaou (H-0490/09)

Předmět: Programy jazykové výuky pro přistěhovalce

Doba potřebná k tomu, aby se přistěhovalci přizpůsobili určité společnosti a začlenili se do ní, závisí do značné míry na tom, zda se naučili jazyky země, v níž žijí. Znalost jazyka je nezbytným předpokladem pro pracovní a společenské začlenění přistěhovalců, přispívá ke snížení marginalizace a odcizení a může být ve prospěch přistěhovance i hostitelské země.

Mají členské státy EU k dispozici odpovídající programy jazykové výuky, které umožňují přistěhovalcům naučit se jazyk hostitelské země? Pokud ano, které z nich financuje EU? Jaké informace má Komise k dispozici, pokud jde o využívání těchto programů v Řecku?

Má Komise k dispozici kvantitativní údaje o programech tohoto typu, jako jsou např. počty přistěhovalců, kteří tyto programy využívají, a účinnost těchto programů?

Zastává Komise názor, že je zapotřebí toto úsilí zintenzívnit? Pokud ano, jakým způsobem?

Odpověď

Podle článku 165 Smlouvy o fungování EU jsou členské státy plně odpovědné za obsah výuky a za organizaci vzdělávacích systémů a jejich kulturní a jazykové rozmanitosti. Vnitrostátní programy pro přistěhovalce spadají do působnosti vnitrostátních orgánů a údaje týkající se těchto programů by měly být požadovány od vnitrostátních orgánů⁽²⁵⁾.

Na základě údajů, které shromáždila síť Eurydice, je jazyková podpora pro děti, které nejsou v určité zemi rodilými mluvčími, poskytována v rámci vzdělávacích systémů všech členských států⁽²⁶⁾. Dvě třetiny vnitrostátních zpráv z roku 2009 o provádění programu Vzdělávání a odborná příprava 2010⁽²⁷⁾ navíc odkazuje na zvláštní opatření na podporu rozvoje jazyka pro děti a mladé lidi z rodin přistěhovalců a dvanáct vnitrostátních zpráv odkazuje na povinné jazykové kurzy pro dospělé přistěhovalce.

V oblasti vzdělávání a odborné přípravy je úkolem Evropské unie přispívat k rozvoji kvality vzdělávání povzbuzováním ke spolupráci mezi členskými státy, a pokud je to nezbytné, podporou a doplňováním jejich činnosti. Podpora učení se jazykům a jazykové rozmanitosti je obecným cílem programu celoživotního

⁽²⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnice 92/102/EHS a 64/432/EHS, Úř. věst. L 5, 9.1.2004.

⁽²⁵⁾ Některé údaje k těmto tématům lze nalézt v následujících studiích sítě Eurydice:

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/095EN.pdf

http://eacea.ec.europa.eu/ressources/eurydice/pdf/044DN/044_EL_EN.pdf

⁽²⁶⁾ http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/105EN.pdf

⁽²⁷⁾ Předloha společné zprávy Rady a Komise pro rok 2010 o pokroku při provádění pracovního programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“, KOM(2009)640 v konečném znění; SEK(2009) 1598.

učení na roky 2007–2013. Ačkoli je program celoživotního učení prakticky otevřen všem osobám a subjektům, které se účastní na vzdělávání nebo odborné přípravě, podmínky pro účast cizích státních příslušníků, kteří pobývají v účastnických zemích programu celoživotního učení, na jejich akcích a projektech stanoví účastnické země programu celoživotního učení. V současné době mohou být v rámci programu celoživotního učení podporovány následující činnosti zaměřené na učení se jazykům, a to jako součást projektu nebo jako jeho hlavní téma: partnerství mezi školami a regiony (v rámci podprogramu Comenius) nebo mezi organizacemi pro vzdělávání dospělých (podprogram Grundtvig); asistentské pobyty pro budoucí pedagogy a doškolování interních pedagogů (Comenius); jazyková příprava pro mobilitu v Evropě (Erasmus a Leonardo); studentské stáže (Erasmus); workshopy zaměřené na jazykové vzdělávání pro dospělé (Grundtvig); mnohostranné projekty, sítě a konference (Comenius, Erasmus, Leonardo, Grundtvig, hlavní činnost – jazyky).

V minulosti Komise podporovala rovněž osvojování si jazyka hostitelské země pro dospělé přistěhovače prostřednictvím různých způsobů, např. v rámci Evropského sociálního fondu (ESF). Vnitrostátní zpráva Řecka na rok 2009 o provádění programu Vzdělávání a odborná příprava 2010 odkazuje na vzdělávací program Výuka řečtiny jako druhého jazyka určená pro pracující přistěhovače, který spravuje Institut pro průběžné vzdělávání dospělých (IDEKE), který poskytl v období let 2004–2008 jazykovou přípravu 15 873 osobám. Zpráva o provádění Národního reformního programu pro růst a zaměstnanost za rok 2009 zmiňuje probíhající program pro poskytování kurzů řečtiny při kvalifikovaných ústavech odborného vzdělávání určený pro 8 400 nezaměstnaných přistěhovačů či repatriovaných osob.

Komise se domnívá, že úsilí vyučovat přistěhovače jazyky hostitelských zemí by mělo být zintenzivněno na vnitrostátní úrovni. Ve své nedávno vydané zelené knize Migrace a mobilita: úkoly a příležitosti vzdělávacích systémů EU⁽²⁸⁾ Komise zdůrazňuje důležitost učení se jazykům z důvodu integrace a sociálního začlenění. Ve svých závěrech o vzdělávání dětí z rodin migrantů⁽²⁹⁾ Rada vyzývá členské státy, aby vytvářely přiměřené politiky pro výuku jazyka hostitelské země a zvážily možnosti, jak by si žáci z rodin migrantů udrželi a rozvíjeli svůj mateřský jazyk.

*
* *

Otázka č. 30, kterou pokládá Saïd El Khadraoui (H-0492/09)

Předmět: Podpora EU při přijímání přistěhovačů z členských států EU v jiném členském státě

Boj proti diskriminaci je jedním z hlavních úkolů EU. Diskriminace určitých skupin obyvatelstva totiž může způsobovat vlny uprchlíků uvnitř EU. Právě s tímto problémem se potýká město Gent. V uplynulých třech letech se Gent musel vypořádat s přílivem uprchlíků, zejména Romů, kteří nyní tvoří téměř 2,5 % z celkového počtu obyvatel tohoto města.

Jak vyplývá z dopisu, který Komise obdržela v listopadu tohoto roku (2009-2174-01), představuje tato situace problém pro sociální síť, již město poskytuje.

Může EU poskytnout podporu na přijímání uprchlíků z členských států EU v jiném členském státě? Jaká další opatření Komise přijme k řešení takových situací a jejich předcházení?

Odpověď

Evropská unie hraje důležitou roli v boji s diskriminací zaměřenou proti Romům, a to prostřednictvím široké škály legislativních, politických a finančních nástrojů, které má k dispozici.

Zprvč směrnice 2000/43/ES⁽³⁰⁾ zakazuje diskriminaci na základě rasy nebo etnického původu v oblasti zaměstnání, vzdělávání, sociální ochrany (včetně zdravotní péče) a přístupu ke zboží a službám. Komise zajišťuje, aby byla směrnice v členských státech správně a účinně prováděna.

⁽²⁸⁾ KOM(2008) 423 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0423:FIN:EN:PDF> a http://ec.europa.eu/education/school21/sec2173_en.pdf

⁽²⁹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/111482.pdf

⁽³⁰⁾ Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22–26.

Zadruhé Komise mezi členskými státy podporuje koordinaci této politiky v oblasti sociální ochrany a sociálního začleňování prostřednictvím tzv. otevřené metody koordinace v oblasti sociální politiky. Otevřená metoda koordinace v oblasti sociální politiky je založena na společných cílech na úrovni EU a na souboru ukazatelů, které měří dosažený pokrok. Komise a Rada pravidelně posuzují a předkládají zprávy o pokroku, a to ve formě společných zpráv o sociální ochraně a sociálním začleňování. Návrh společné zprávy o sociální ochraně a sociálním začleňování na rok 2010 Komise bude zakrátko přijat, aby mohl být v březnu 2010 předložen Radě ministrů pod záštitou španělského předsednictví v Radě.

Zatřetí strukturální fondy EU, zejména Evropský sociální fond (ESF) a Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR), poskytují finanční podporu projektům, které se zabývají problémem vyloučení Romů. Na základě požadavku Evropské rady předložila Komise v červenci 2008 pracovní dokument svých útvarů, který poskytuje přehled nástrojů a politik Společenství, které prosazují začleňování Romů⁽³¹⁾. Navazující zpráva bude předložena před druhou vrcholnou schůzkou o otázce Romů, která se bude konat v Córdobě dne 8. dubna 2010.

Co se týče Flander, Komise zdůrazňuje, že jak ESF, tak EFRR mohou přispívat na projekty na podporu integrace Romů. V programovém období 2007–2013 se prioritou 2 operačního programu pro Flandry v rámci ESF zaměřuje na podporu sociálního začleňování znevýhodněných skupin prostřednictvím individuálně uzpůsobené pomoci. Opatření zahrnují individuálně uzpůsobené poradenství a odbornou přípravu, uznávání schopností a dovedností, pracovních zkušeností a odborné přípravy na pracovišti. V rámci priority 4 programu pro Flandry, který spadá do EFRR, mohou být financovány menší projekty na rozvoj měst v okolí Antverp a Gentu nebo projekty na úrovni městských čtvrtí Antverp a Gentu.

Je třeba zmínit, že výběr projektů spolufinancovaných v rámci ESF nebo EFRR náleží na základě zásady subsidiarity do kompetence členských států nebo příslušných řídicích orgánů podle podmínek stanovených v operačních programech. Komise tedy vyzývá pana poslance, aby se pro podrobnější informace obrátil na příslušné řídicí orgány z Flander.

Pokud Romové, kteří přicházejí do Belgie, pocházejí ze zemí mimo EU a požádají o azyl nebo jim je přiznáno postavení uprchlíka či podpůrná ochrana, Belgie může využít rovněž pomoci EU v rámci Evropského uprchlického fondu⁽³²⁾. Jedním z ústředních cílů Evropského uprchlického fondu je podpora a povzbuzení úsilí členských států „při přijímání uprchlíků a vysídlených osob a při nesení důsledků tohoto přijímání“. Finanční pomoc může být poskytnuta např. na vnitrostátní projekty, jejichž cílem je posílení ubytovací infrastruktury, nebo na služby pro žadatele o azyl nebo osoby požívající mezinárodní ochranu.

*
* *

Otázka č. 31, kterou pokládá Iliana Malinova Iotova (H-0493/09)

Předmět: Přijímání a umísťování vězňů z americké věznice Guantánamo v zemích EU

Bulharská veřejnost je vážně znepokojena tím, že Bulharsko bylo požádáno, aby přijalo vězně z americké věznice Guantánamo. Tuto žádost bulharské vládě oficiálně předložily USA. Znepokojení je způsobeno skutečností, že chybí informace o případných dohodách mezi USA a Evropskou unií o kritériích a přijatých opatřeních pro uskutečnění tohoto procesu.

Domníváme se, že podobné rozhodnutí skrývá nebezpečí teroristických útoků proti Bulharsku i proti kterémukoli jinému státu EU, který přijme vězně z Guantánama.

V této souvislosti bych se ráda otázala Evropské komise, jaké konkrétní závazky přijala pro přijímání a umísťování vězňů z americké věznice Guantánamo v zemích EU po jejím uzavření?

Nepokládá EK za nutné zveřejnit informace o tom, jak přesně a za jakých podmínek tyto závazky uskuteční, pokud je přijala?

Odpověď

Evropská unie (EU), včetně Komise, soustavně vyzývala k uzavření věznice Guantánamo Bay. Na základě závěrů Rady pro spravedlnost a vnitřní věci ze dne 4. června 2009 a připojeného mechanismu pro výměnu

⁽³¹⁾ SEK (2008) 2172.

⁽³²⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES ze dne 23. května 2007, Úř. věst. L 144/1.

informací a společného prohlášení Evropské unie, jejích členských států a Spojených států amerických (USA) o uzavření věznice Guantánamo Bay a budoucí protiteroristické spolupráci ze dne 15. června 2009, EU stanovila rámec na podporu uzavření věznice Guantánamo.

Obě dohody jasně stanoví, že rozhodnutí o přijetí bývalých vězňů a určení jejich právního postavení spadá do výhradní odpovědnosti a pravomoci přijímajícího členského státu nebo země přidružené k schengenskému *acquis*. Komise neučinila žádný závazek, pokud jde o přijímání a umísťování vězňů z americké věznice Guantánamo v zemích EU po jejím uzavření.

*
* *

Otázka č. 32, kterou pokládá Francesco De Angelis (H-0494/09)

Předmět: Restrukturalizace podniků a budoucnost evropských pracovníků

Stále větší počet evropských společností a průmyslových podniků využil v době krize podpory EU k zajištění přesunu a odborné přípravy svých zaměstnanců. Některé průmyslové podniky, které využily příspěvků z Evropského sociálního fondu, nicméně neplní závazky, které si předsevzaly. To je i případ společnosti Videocon v Anagni, která v současnosti zaměstnává přibližně 1 400 pracovníků. Pokud indický majitel nezvolí zodpovědný přístup, budou tito zaměstnanci dnem 21. prosince převedeni do fondu pro náhradu mzdy (*Cassa integrazione guadagni*) a v průběhu roku 2010 by mohli být propuštěni.

Jaká okamžitá opatření hodlá Komise přijmout, aby zabránila uzavření společnosti v Anagni a dalších společností, které procházejí restrukturalizací a které, ačkoli byly nahlášeny a finančně podporovány ze strany EU, nezaznamenaly hmatatelný pokrok v souvislosti s obnovou své výrobní činnosti?

Odpověď

Komise si je vědoma dopadu nebývalé hospodářské krize, která zasahuje členské státy, včetně Itálie, kde se nachází společnost v Anagni.

Komise navrhla soubor opatření, jejichž cílem je omezit dopad krize na sociální situaci a zaměstnanost v EU. V této souvislosti Komise v rámci Plánu evropské hospodářské obnovy⁽³³⁾, navrhovala mimo jiné změnu pravidel Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci⁽³⁴⁾. Komise dále navrhovala změnu nařízení č. 1083/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti, pokud jde o některá ustanovení týkající se finančního řízení.

Komise připomíná, že pokud nedochází k porušení právních předpisů Společenství, nemá pravomoci na to, aby předcházela rozhodnutím společností o restrukturalizaci nebo do nich zasahovala. Právní rámec Společenství zahrnuje několik směrnic Společenství, které stanoví postupy informování zástupců pracovníků a projednávání se zástupci pracovníků a které lze použít v případě uzavření společností, zejména se jedná o směrnici 98/59/ES⁽³⁵⁾, směrnici 2009/38/ES⁽³⁶⁾ a směrnici 2002/14/ES⁽³⁷⁾.

Informace, které poskytuje pan poslanec, Komisi neumožňují, aby posoudila, zda v tomto případě došlo k porušení právních předpisů Společenství. Komise každopádně připomíná, že zajištění správného a účinného uplatňování vnitrostátních pravidel, která tyto směrnice provádí do vnitrostátního práva, náleží vnitrostátním orgánům, zejména pak soudům, a to s ohledem na zvláštní okolnosti každého případu a totéž platí i v případě zajištění plnění veškerých povinností zaměstnavatele v tomto ohledu.

⁽³³⁾ KOM (2008) 800 v konečném znění.

⁽³⁴⁾ KOM (2008) 867 v konečném znění.

⁽³⁵⁾ Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění, Úř. věst. L 225, 12.8.1998.

⁽³⁶⁾ Směrnice Parlamentu a Rady 2009/38/ES ze dne 6. května 2009 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na úrovni Společenství a skupinách podniků působících na úrovni Společenství (přepřacované znění), Úř. věst. L 122, 16.5.2009.

⁽³⁷⁾ Směrnice Parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství, Úř. věst. L 80, 23.3.2002.

Co se týče příspěvků získaných z Evropského sociálního fondu, Komise posoudí, zda jsou splněny podmínky pro to, aby bylo možné zasáhnout prostřednictvím příslušných vnitrostátních nebo regionálních orgánů s cílem získat udělené částky zpět.

Je nejasné, zda případ, na který odkazuje pan poslanec, je v souladu s požadavky Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Komise pro tento případ neobdržela žádost o pomoc z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, ani s italskými orgány nevedla neformální diskuse o takové žádosti.

Pouze na základě obdržení žádosti Komise může daný případ analyzovat a navrhnout příspěvek, jaký může schválit rozpočtový orgán. Pomoc v rámci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci je každopádně striktně zacílena na dotčené pracovníky a za žádných okolností nesmí být pomocí pro daný podnik nebo ovlivňovat jeho rozhodnutí ohledně možného uzavření společnosti.

*
* *

Otázka č. 33, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0499/09)

Předmět: Úbytek populace včel

Může Komise nastínit, jaké podnikla kroky v souvislosti s usnesením Evropského parlamentu ze dne 20. listopadu 2008 o situaci ve včelařském odvětví (P6_TA(2008)0567)? Může se Komise vyjádřit k nedávno zveřejněné studii Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EÚBP) o úmrtnosti včel (3.12.2009)? Má Komise nějaké bezprostřední plány pro přijetí opatření v souvislosti s doporučeními této zprávy?

Odpověď

Komise si je dobře vědoma problémů ve včelařském odvětví, které jsou zdůrazněny v usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. listopadu 2008 [B6-0579/2008/P6_TA-PROV(2008)0567].

Komise již podnikla několik kroků, pokud jde o zdraví včel, a zejména:

revidovala nařízení o limitech reziduí veterinárních léčivých přípravků v potravinách; to by mělo napomoci ke zvýšení dostupnosti veterinárních léčivých přípravků pro včely;

navrhla nové nařízení o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, v němž byla mimo jiné dále posílena stávající kritéria přijatelnosti, pokud jde o vystavení včely medonosné riziku, tato kritéria jsou stanovena ve směrnici 91/414. Uvedené nařízení bylo mezitím přijato Evropským parlamentem a Radou;

v případě příslušných již schválených insekticidů podminila jejich povolení přísnými opatřeními ke zmírnění rizika, která mají být uplatňována členskými státy;

podpořila několik výzkumných projektů, jejichž celkový rozpočet dosahoval přibližně 5 milionů EUR.

Komise dále zřídila interní koordinační platformu, aby zajistila součinnost a optimální využívání zdrojů.

Na základě žádosti Komise Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EÚBP) nedávno zveřejnil studii o úmrtnosti včel a jejich příčinách v EU. Na základě studie EÚBP bylo zjištěno, že na úbytcích včelstev se podílí mnoho faktorů, jako jsou původci nákazy, změna klimatu, používání pesticidů a veterinárních léčiv. Relevance mnoha uvedených faktorů však zůstává nejasná. Výzkumný projekt týkající se včel (BEE DOC) byl zahájen v březnu 2010 a očekává se, že k této otázce přinese více informací. Zpráva EÚBP rovněž zdůrazňuje, že členské státy používají velmi odlišné systémy sledování úmrtnosti a chorob včel a to brání lepšímu pochopení zdravotních problémů, které včely postihují.

V tomto ohledu má Komise v příštích měsících v úmyslu diskutovat s odborníky, zúčastněnými stranami a příslušnými orgány členských států o zřízení referenční laboratoře pro problematiku včel a zřízení sítě na úrovni EU, která by se zabývala lépe harmonizovaným sledováním zdraví včel.

Cílem Komise je chránit včely a ostatní opylovače podporou propojení stanovišť a integrací politiky biologické rozmanitosti do ostatních odvětví politiky. Programy rozvoje venkova nabízejí několik opatření, která jsou vhodná rovněž pro včelaře, včetně poradenských služeb, odborné přípravy, podpory modernizace podniků a různých druhů agroenvironmentálních opatření příznivých pro včely.

Jak je vysvětleno výše, Komise již podnikla několik kroků a bude tak činit i nadále, aby vyřešila zdravotní problémy včel, přičemž zohlední nové vědecké poznatky, které budou k dispozici.

*
* *

Otázka č. 34, kterou pokládá Brian Crowley (H-0503/09)

Předmět: Pomoc pro zdravotníky

Byla by Evropská komise ochotna prozkoumat, zda lze na úrovni EU vytvořit program pomoci pro zdravotníky, kteří trpí závislostmi nebo nemocemi vyvolanými stresem?

Odpověď

Stres, závislosti, včetně zneužívání alkoholu, a psychické problémy se skutečně staly jedním z klíčových problémů na pracovištích v EU. Stres může vést k duševním poruchám, jako je syndrom vyhoření a deprese, které mohou u občanů značně snižovat schopnost pracovat, a to často dlouhodobě. Stres je druhým nejčastějším zdravotním problémem v EU souvisejícím s prací, prvním je bolest zad.

V některých členských státech se duševní poruchy staly prvořadou příčinou pracovní neschopnosti a předčasného odchodu do důchodu. Ztráty produktivity způsobené duševními poruchami jsou obrovské. Jejich výše se v roce 2007 odhadovala na 136 miliard EUR.

Je dokázáno, že stres, závislosti a syndrom vyhoření jsou rozšířeny rovněž mezi zdravotníky. Ve skutečnosti se zdá, že zdravotníci jsou problémem duševních poruch ještě více ohroženi než pracovníci z jiných odvětví. Vysoká zátěž na pracovišti, nedostatečná zpětná vazba k výkonnosti a nedostatek emoční podpory k tomu může přispívat.

Odvětví zdravotnictví je jedním z největších zaměstnavatelů v EU. Ve stárnoucí společnosti je dostupnost udržitelné pracovní síly ve zdravotnictví, která se sama těší dobrému zdraví, stále více významná.

Komise tedy souhlasí s tím, že je důležité napomoci zdravotníkům zvládat problémy související se závislostmi, stresem a jinými duševními problémy.

Komise ale nemá pravomoc a zdroje, aby mohla sestavit celoevropský program pomoci, který by se specificky zaměřoval na zdravotníky.

Úloha EU by místo toho měla spočívat v následujících oblastech:

- zvyšování povědomí o tom, že zdravá pracoviště jsou ekonomicky racionálním cílem;
- zvyšování povědomí a šíření údajů o zdravotních výzvách pro zdravotníky;
- zdůrazňování osvědčených postupů a vytváření pokynů pro to, aby byly sledovány;
- podpora sociálních partnerství v odvětví zdravotní péče s cílem provádět povinné hodnocení rizik na pracovišti podle rámcové směrnice 89/391/EHS⁽³⁸⁾ a uplatňovat sociální rámcové dohody o pracovním stresu (z roku 2004) a násilí a obtěžování (z roku 2007) na úrovni EU.

Velký počet vhodných opatření již byl ve skutečnosti proveden nebo je prováděn či plánován. Tato opatření zahrnují dříve zmíněné iniciativy v rámci sociální politiky a činnosti agentury v Bilbau a Dublinské nadace.

V průběhu roku 2010 Komise zváží závěry obsažené ve zprávě o konzultaci Zelené knihy o pracovních vztazích ve zdravotnictví v Evropě, která byla zveřejněna na webových stránkách Komise o veřejném zdraví v prosinci 2009. Komise uvažuje výsledky této veřejné konzultace, aby posoudila, jakým způsobem EU může přispět k řešení výzev, jimž čelí evropští pracovníci ve zdravotnictví, a na počátku roku 2011 uspořádá konferenci o duševním zdraví v pracovním prostředí v rámci Evropského paktu za duševní zdraví a pohodu.

Prostřednictvím těchto iniciativ a činností EU vysílá důležité signály a nabízí významnou podporu všem aktérům na pracovištích, včetně pracovníků v odvětví zdravotní péče a organizací sociálních partnerů, které je zastupují.

*
* *

⁽³⁸⁾ Směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci, Úř. věst. L 183, 29.6.1989.

Otázka č. 35, kterou pokládá Pat the Cope Gallagher (H-0505/09)**Předmět: Lov makrel**

Kdy Evropská komise předpokládá, že bude přijata změna nařízení Komise (ES) č. 1542/2007⁽³⁹⁾ o vykládce a vážení sledě obecného, makrelly obecné a kranase obecného, podle níž budou do oblasti působnosti uvedeného nařízení spadat oblasti VIII a, b, c, d, e, IX a X, a od kdy bude tato změna platit?

Vzhledem k tomu, že z vědeckých poznatků Mezinárodní rady pro průzkum moří (ICES) vyplývá, že pokud jde o jižní složku, překračuje Španělsko v posledních letech vždy nejméně dvojnásobně kvótu pro lov makrel, jaká kontrolní opatření a jaké vyšetřovací postupy hodlá Komise uplatnit, aby zabránila opakování této situace, a bude zaveden systém odpočtu přečerpaného množství?

Odpověď

Komise se bude naléhavě zabývat změnou nařízení Komise (ES) č. 1542/2007 o vykládce a vážení sledě obecného, makrelly obecné a kranase obecného, jakmile bude ve funkci nové kolegium komisařů.

Komise dále panu poslanci s potěšením sděluje, že tvrzení o možném překročení kvót pro lov bylo předmětem jednání na vysoké úrovni mezi Komisí a Španělskem. Komise vyjádřila své vážné obavy s ohledem na údajné překročení kvót a Španělsko bylo naléhavě požádáno, aby se touto záležitostí vážně zabývalo.

Španělsko reagovalo na obavy Komise pozitivně a loňský rybolov makrelly japonské zakázalo počínaje 10. červnem 2009. Nařízení Komise (ES) č. 624/2009 ze dne 15. července 2009, kterým se stanoví zákaz rybolovu makrelly obecné v oblastech VIIIc, IX a X; ve vodách ES oblasti CECAF 34.1.1 plavidly plujícími pod vlajkou Španělska zavedlo tento zákaz do práva EU. Prozatímní údaje o úlovcích, které Španělsko sdělilo Komisi, nevykazují nutnost zahájit postup pro odpočet přečerpaného množství.

Komise pana poslance ujišťuje, že bude v této záležitosti usilovat o další šetření a učiní vše, co je v jejích silách, aby zabránila dalšímu překročení kvót pro populace makrelly japonské.

*
* *

Otázka č. 36, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0506/09)**Předmět: Stabilita finančního trhu v Polsku**

Evropská centrální banka dne 18. 12. 2009 zveřejnila pololetní zprávu týkající se finanční stability v eurozóně, ve které se uvádí, že banky eurozóny budou muset v roce 2010 mobilizovat rezervy ve výši 187 mld., přičemž jako jednu ze dvou hlavních příčin uvádí ztráty plynoucí ze špatné ekonomické situace ve střední a východní Evropě (CEE). V tomto kontextu uvádí komentář deníku The Wall Street Journal ke zprávě ECB jmenovitě skupinu Unicredit.

Nedomnívá se Komise, že obchodní praktiky a účetní postupy ve skupině Unicredit vedou k zakrývání skutečných finančních ztrát, což může ve střednědobé a dlouhodobé perspektivě ohrozit stabilitu finančního systému v EU? Mám zde na mysli umělé posilování výsledků a likvidity banky Unicredit Ukrajina ze strany Bank Pekao SA prostřednictvím odložení splatnosti nedobytných pohledávek a neustálého navyšování finančních prostředků, což ve mne vzbuzuje obavy o stabilitu finančního trhu v Polsku, protože banka Pekao SA na své investice na Ukrajině doposud nemobilizovala rezervy vyžadované evropskými zákony (IFRS).

Je odčerpávání finančních prostředků z dceřiné společnosti Pekao SA mateřskou společností Unicredit v souladu se zákony EU? Dceřiným společností jsou v rámci tzv. „Projektu Chopin“ (Polsko, Rumunsko, Bulharsko) vnucovány nevýhodné kontrakty s firmou Pirelli Real Estate SpA, kterou Unicredit protežuje, a to v situaci zjevného střetu zájmů předsedy představenstva Unicreditu Alessandra Profuma (v době podpisu kontraktů vykonával funkci ve správním radě společnosti ze skupiny Pirelli). Nevede tato skutečnost k porušení pravidel hospodářské soutěže v EU?

Odpověď

Jedním z klíčových cílů Evropské unie je vytvářet společný právní rámec finančního odvětví EU, jehož cílem je zajistit pevný obezřetnostní dohled, transparentnost a řádné řízení účastníků trhu. Společná právní

⁽³⁹⁾ Úř. věst. L 337, 21.12.2007, s. 56.

struktura je zásadní pro finanční stabilitu a spravedlivou hospodářskou soutěž evropského finančního odvětví.

Na základě toho EU přijala několik právních aktů, jako je například: směrnice o kapitálových požadavcích (směrnice 2006/48/ES⁽⁴⁰⁾), která stanoví pravidla týkající se [přístupu k a výkonu] činnosti úvěrových institucí a obezřetnostního dohledu nad nimi; nařízení o IAS (nařízení (ES) č. 1606/2002⁽⁴¹⁾), které kotovaným společnostem ukládá povinnost, aby uplatňovaly mezinárodní standardy účetního výkaznictví (IFRS) na své konsolidované účetní výkazy a směrnice 2006/43/ES⁽⁴²⁾, která vyžaduje, aby účetní výkazy podléhaly auditu prováděnému schválenými externími auditory.

V reakci na finanční krizi Komise výrazně vystupňovala své úsilí na posílení finanční stability, přispěla k tomu rovněž svým členstvím v Radě pro finanční stabilitu a zvláště pak vypracováním mnoha nových významných návrhů, např. o ratingových agenturách, sekuritizaci, dohledu nad přeshraničními bankovními skupinami a všeobecné revizi architektury dohledu EU založené na De Larosièrově zprávě. Mnoho návrhů Komise již bylo přijato v prvním čtení, a to díky úzké a konstruktivní spolupráci mezi Parlamentem a Radou.

Komise navíc pracuje na dalších iniciativách, které posílí schopnost bankovního odvětví vypořádat se s hospodářskými šoky. Komise bude například zakrátko jednat o upevnění kvality regulačního kapitálu, nových požadavcích na likviditu a proticyklických rezervách pro banky.

Ačkoli Komise důkladně monitoruje správné a včasné uplatňování právních předpisů EU členskými státy, vymáhání těchto právních předpisů a dohled nad tržním chováním jednotlivých finančních institucí náleží do výhradní odpovědnosti vnitrostátních orgánů.

Pokud jde o možné dopady obchodních praktik skupiny Unicredit na stabilitu finančního trhu v Polsku, aniž by zaujímal vůči tomuto konkrétnímu případu zvláštní postoj, Komise zdůrazňuje, že:

ačkoli je Bank Pekao SA součástí (dceřinou společností) skupiny Unicredit, dohlíží na ni polský orgán finančního dohledu (KNF). Jako licencovaná polská banka navíc musí v každém případě sama o sobě splňovat minimální požadavky EU na platební schopnost;

pokud jde o stabilitu bankovního odvětví, Polsko zřídilo zvláštní Výbor pro finanční stabilitu, který se skládá z ministra financí, guvernéra Polské národní banky a předsedy polského orgánu pro finanční dohled;

skupina Unicredit podléhá dohledu italských orgánů (Banca d'Italia a Consob);

po Unicreditu jako italské bance a stejně jako po všech evropských kotovaných bankách je vyžadováno, aby předkládaly konsolidované účetní výkazy v souladu s mezinárodními standardy účetního výkaznictví (IFRS), které Evropská unie přijala podle nařízení (ES) č. 1606/2002 a které poskytují vysokou úroveň transparentnosti.

Z hlediska práva obchodních společností je třeba poznamenat, že v právních předpisech EU neexistuje žádné pravidlo, které zakazuje přesun aktiv mezi dceřinou a mateřskou společností nebo které stanoví zvláštní podmínky pro jakoukoli takovou transakci. Návrh tzv. deváté směrnice o právu společností⁽⁴³⁾, která měla upravovat vztahy mezi přeshraničními skupinami společností, byl nakonec opuštěn, a to v souvislosti s akčním plánem pro právo společností z roku 2003⁽⁴⁴⁾ a s ohledem na nedostatečnou podporu ze strany členských států a podnikatelského sektoru, jež takový komplexní rámec nepovažovaly za potřebný. Transakce

(40) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepracované znění), Úř. věst. L 177, 30.6.2006.

(41) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů, Úř. věst. L 243, 11.9.2002.

(42) Směrnice Evropského parlamentu a rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS, Úř. věst. L 157, 9.6.2006.

(43) Předloha návrhu Komise týkající se deváté směrnice podle čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o EHS o vazbách mezi podniky a zejména o skupinách

(III/1639/84).

(44) Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu – Modernizace práva společností a efektivnější řízení podniků - plán postupu – (KOM(2003)284 v konečném znění).

mezi mateřskými a jejich dceřinými společnostmi se však považují za transakce spřízněných stran, a podléhají tedy povinnosti zveřejňovat takové informace. Tyto transakce proto musí být zveřejněny v účetní závěrce společnosti v souladu s mezinárodním účetním standardem (IAS) 24, který vyžaduje, aby subjekt zveřejňoval povahu vztahu spřízněných stran a informace o transakcích a nevypořádaných zůstatcích nezbytné pro pochopení možných účinků takového vztahu na účetní závěrku.

Kromě těchto povinností ohledně zveřejňování informací se na všechny akciové společnosti vztahují pravidla o rozdělování akcionářům podle tzv. druhé směrnice v oblasti práva obchodních společností⁽⁴⁵⁾ nezávisle na tom, zda jsou součástí téže skupiny společnosti či nikoli. Článek 15 směrnice mimo jiné vyžaduje, že rozdělení zisku nesmí vést ke snížení čistého obchodního jmění společnosti pod částku upsaného základního kapitálu zvýšenou o rezervy, a chrání tedy finanční stabilitu společnosti.

Co se týče podnětu, že Unicredit „odčerpává finanční prostředky“ ze své polské dceřiné společnosti, Komise si není v tomto ohledu vědoma žádných zvláštních problémů. Dostupné statistiky uvádí, že mezinárodní banky v průběhu druhé poloviny roku 2008 a na počátku roku 2009 ve skutečnosti poněkud snížily svoji expozici vůči polskému odvětví bankovníctví, ale poté ji v druhém čtvrtletí roku 2009 opět zvýšily. To nasvědčuje tomu, že snížení expozice – případně včetně vztahu mezi Unicreditem a bankou Pekao – mohlo být dočasné, spojené s poklesem úvěrů. Komise bude vývoj v této oblasti i nadále sledovat.

Se zvláštním ohledem na obavu, vznesenou pokud jde o možnost, zda by nemohlo chování Unicreditu „vést k porušení pravidel hospodářské soutěže v EU“, se na základě informací obsažených v otázce zdá, že pravidla hospodářské soutěže EU, zejména antimonopolní pravidla, nejsou vhodným nástrojem pro řešení záležitosti uvedených v otázce a údajných praktik Unicreditu nebo jeho odpovědných činitelů. Tato záležitost ve skutečnosti nesouvisí ani s koluzí ani s protisoutěžní dohodou mezi podniky nebo s jakýmkoli zneužitím dominantního postavení.

*
* *

Otázka č. 37, kterou pokládá Ivo Belet (H-0001/10)

Předmět: Detektor pro fyzickou kontrolu

Nizozemsko uvede již v průběhu měsíce ledna 2010 na letišti Schiphol do provozu detektor pro fyzickou kontrolu (tzv. „millimetre wave scanner“), a to především na linkách do Spojených států. Tyto detektory jsou nezbytné, jelikož je díky nim možno zjistit nebezpečné látky nebo tekutiny.

Sdílí Komise názor, že je rozhodnutí nizozemské vlády oprávněné, jelikož bezpečnost cestujících letadlem má přednost před jejich absolutním právem na soukromí?

Za jakých podmínek jsou podle názoru Komise detektory pro fyzickou kontrolu přijatelné? Stačí, že snímání zobrazení těla nesmí být ukládáno nebo postoupeno dále?

Jaká další opatření Komise v nejbližší době plánuje, aby zajistila bezpečnost cestujících v letecké dopravě, především na linkách do Spojených států? Je Komise připravena během nadcházejících týdnů předložit pravidla pro detektory pro fyzickou kontrolu?

Odpověď

Nebyly přijaty žádné předpisy EU týkající se detektorů pro fyzickou kontrolu jako možné metody detekční kontroly cestujících před nástupem do letadla. Z právního hlediska mají členské státy nárok zavést detektory pro fyzickou kontrolu na zkoušku nebo jako formu přísnějšího bezpečnostního opatření⁽⁴⁶⁾.

Bezpečnosti lze dosáhnout pouze prostřednictvím víceúrovňového přístupu. Detektory pro fyzickou kontrolu mohou být vzhledem ke své účinnosti součástí tohoto víceúrovňového přístupu, pokud jsou respektovány

⁽⁴⁵⁾ Druhá směrnice Rady 77/91/EHS ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření, Úř. věst. L 26, 31.1.1977.

⁽⁴⁶⁾ Bez právního základu v právu EU nemohou detektory pro fyzickou kontrolu nahradit stávající detekční prostředky používané v souladu se současnými právními předpisy EU, výjimku tvoří pouze časově omezená zkušební období.

požadavky na ochranu soukromí, údajů a zdraví. Letecká bezpečnost je rovněž součástí širšího přístupu, protože bezpečnostní opatření na letištích jsou pouze poslední úrovní ochrany.

Komise v úzké spolupráci s Parlamentem a Radou zvažuje potřebu evropského přístupu, který zajistí, že zavedení detektorů pro fyzickou kontrolu bude splňovat požadavky na ochranu soukromí, údajů a zdraví.

Provozní normy detektorů pro fyzickou kontrolu musí být navrženy tak, aby byly v souladu s požadavky na základní práva, jak jsou uvedena v právu EU, včetně ochrany údajů. Jakékoli zásahy do soukromí cestujících musí být přiměřené a dobře odůvodněné, což s sebou přináší potřebu pečlivého posouzení. Přijatá opatření musí být striktně omezena na minimum nezbytné k tomu, aby byla zohledněna identifikovaná rizika. Podmínky mohou zahrnovat následující: omezené ukládání striktně vylučující jakékoli použití nebo opětné získání snímku poté, co byl cestující odbaven; nízké rozlišení pro oblasti těla, které nejsou určeny jako oblasti, jež by mohly obsahovat potenciálně nebezpečné předměty, nebo stoprocentně dálkové bezkontaktní prohlídky za použití naprogramovaného automatizovaného aktivního detektoru. Možnost využívat detektory pro fyzickou kontrolu může být spojena s povinností používat nejnovější technologie na podporu soukromí, aby byly zásahy do soukromí sníženy na minimum. Při použití detektorů pro fyzickou kontrolu navíc budou muset být cestujícím poskytovány srozumitelné informace. Jakékoli technologie, které budou použity, nesmí představovat zdravotní riziko. V této souvislosti je třeba poznamenat, že takové technologie jsou vyvinuty.

V nadcházejících týdnech a měsících bude Komise nadále zvažovat a posuzovat možná nová bezpečnostní opatření a jejich sloučitelnost s požadavky na základní práva a posoudí účinnost opatření a nástrojů, které již jsou dostupné. Komise může navrhnout opatření EU na používání detektorů pro fyzickou kontrolu pouze na základě tohoto posouzení.

Není tedy pravděpodobné, že Komise navrhne právní předpisy týkající se detektorů pro fyzickou kontrolu v průběhu několika příštích týdnů.

*
* *

Otázka č. 38, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiienė (H-0003/10)

Předmět: Další provádění strategie pro oblast Baltského moře

Strategie pro oblast Baltského moře byla jednou z klíčových priorit švédského předsednictví EU.

Jak bude Komise pokračovat v provádění této strategie v nadcházejících 18 měsících během předsednictví následující trojice států (Španělsko, Belgie a Maďarsko)?

Jaké kroky hodlá v blízkém a dlouhodobějším horizontu Komise podniknout za účelem vybudování silné základny pro provádění strategie pro oblast Baltského moře?

Odpověď

Komise je odhodlána pokračovat v úspěšném provádění strategie EU pro oblast Baltského moře a bude tak činit v úzkém partnerství s členskými státy.

Rada Evropské unie – Rada pro obecné záležitosti – nese nadále odpovědnost za zajištění celkového politického vedení této strategie. To bude zahrnovat sestavování doporučení na základě zpráv Komise členským státům a zúčastněným stranám. Ostatní sestavy Rady se mohou zabývat zvláštními otázkami v rámci strategie a Evropská rada bude pravidelně informována o pokroku.

Přípravu a zajištění diskusí Rady pro obecné záležitosti bude provádět Komise v souladu se svými povinnostmi monitorování, koordinace a předkládání zpráv s ohledem na tuto strategii. Aby bylo zajištěno, že Komise disponuje veškerými příslušnými informacemi o pokroku a vývoji strategie, je třeba zavést určité struktury a postupy, a to ve spolupráci s členskými státy a ostatními zúčastněnými stranami.

Komise zejména svolá pracovní skupinu na vysoké úrovni složenou z vysoce postavených úředníků ze všech členských států, aby prodiskutovala pokrok dosažený v rámci strategie. Tato skupina může případně přizvat další členy, a to jak z klíčových zainteresovaných stran, jako jsou mezivládní organizace, tak z ministerstev, která se zabývají touto politikou. Skupina bude Komisi radit ohledně obsahu pravidelné zprávy, jež má být připravena ke strategii, a ohledně doporučení týkajících se jakýchkoli nezbytných úprav strategie a jejího akčního plánu.

Základní činnost při uplatňování strategie bude prováděna patnácti koordinátory z prioritní oblasti a 80 vedoucími hlavního projektu. Koordinátoři z prioritní oblasti pocházejí zejména z ministerstev členských států, zatímco vedoucí hlavního projektu mohou pocházet rovněž z regionů, univerzit, mezinárodních organizací a nevládních organizací. Jejich úkolem bude zajistit, aby strategie postoupila od slov k činům. Komise poskytne nezbytnou podporu, aby mohli tito klíčoví aktéři plnit své úkoly.

Komise dále již v roce 2010 uspořádá výroční fórum s cílem zachovat vysokou viditelnost strategie a její pokrok. Fórum bude zahrnovat Komisi a ostatní instituce EU, členské státy, regionální a místní orgány a mezivládní a nevládní subjekty a mělo by být přístupné veřejnosti. Toto první fórum Komisi umožní zkontrolovat, zda zavedené struktury účinně fungují nebo zda je nutné provést změny.

*
* *

Otázka č. 39, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0006/10)

Předmět: Tragická smrt devíti námořníků na palubě lodi Aegean Wind

Devět námořníků zahynulo na Štědrý den tragickou smrtí při požáru, který vypukl na palubě 26 let staré lodi jménem Aegean Wind, která plula pod řeckou vlajkou. Tato nejnovější námořní nehoda byla připsána na seznam obdobných nehod, které si vyžádaly mnoho obětí na životech, jako tomu bylo v případech trajektu Express Samina, tankerů Dystos a Iron Antonis, Errica, Prestige atd. Členské státy a EU přizpůsobují svou námořní politiku vlastníkům lodí, pro něž je důležitý zisk a konkurenceschopnost, ignorují oprávněné požadavky námořníků a nechávají vyplouvat zastaralé a špatně udržované lodě, zvyšují tlak na námořníky, snižují počty členů posádek a zavádějí vyčerpávající 16–18 hodinové pracovní dny, čímž ohrožují bezpečnost lidského života na moři.

Má Komise informace o tom, zda Aegean Wind splňovala základní bezpečnostní standardy, které by zabránily ztrátě životů námořníků, zda byla loď vybavena nezbytnými systémy protipožární ochrany, a pokud ano, zda fungovaly správně? Vydala Evropská agentura pro námořní bezpečnost nějaké informace a posudek týkající se smrti těchto námořníků?

Odpověď

Dne 25. prosince 2009 vypukl požár na palubě plavidla pro běžný náklad Aegean Wind, stalo se tak u pobřeží Venezuely a z 24 členů posádky jich devět zemřelo a pět bylo zraněno. Komise hluboce lituje této ztráty na životech a zranění a cení si pomoci venezuelských orgánů poskytnuté zejména zraněným členům posádky.

Vzhledem k tomu, že vyšetřování nehody, které spadá do odpovědnosti řeckých orgánů, v současnosti probíhá, Komise se nenachází v postavení, aby mohla učinit jakékoli prohlášení o původu nehody. Při poslední zvláštní prohlídce v roce 2007 však byla vydána všechna osvědčení o třídě a ta jsou platná až do roku 2012 poté, co byla nedávno potvrzena v červnu 2009. V červnu 2009 byly provedeny také prohlídky zákonných osvědčení určených pro loď a potvrdily platnost zákonných osvědčení požadovaných na základě Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) a Mezinárodní úmluvy o zabránění znečištění z lodí (MARPOL). Lodi bylo v březnu 2008 vydáno nové osvědčení o řízení bezpečnosti s obvyklou pětiletou platností. Navíc je třeba poznamenat, že plavidlo podléhalo pravidelným inspekcím přístavních států a za posledních 10 let nebylo nikdy zadrženo. Poslední inspekce provedená dne 14. října 2009 v Texasu pobřežní stráží Spojených států neodhalila žádnou závadu.

Členské státy jsou v současnosti podle mezinárodních právních předpisů zavázány k vyšetřování nehod, pokud z nich lze vyvodit jakékoli významné skutečnosti. Nehoda, na kterou odkazuje pan poslanec, musí být považována za velmi závažnou nehodu ve smyslu článku 3 směrnice 2009/18/ES⁽⁴⁷⁾, kterou se stanoví základní zásady pro vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy, jež je součástí třetího balíčku pro námořní bezpečnost. V případě takových nehod směrnice členským státům stanoví povinnost uspořádat bezpečnostní vyšetřování prováděné nezávislou organizací za účelem určení příčin nehody a identifikace opatření, která mají v budoucnosti předcházet podobným událostem. Členské státy musí zveřejnit odpovídající zprávu do jednoho roku. Lhůta pro provedení této směrnice do vnitrostátního práva končí dne 17. června 2011. Ačkoli

(47) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/18/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se stanoví základní zásady pro vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy a kterou se mění směrnice Rady 1999/35/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES, Úř. věst. L 131, 28.5.2009.

Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA) nehraje žádnou roli při vyšetřování námořních nehod, shromažďuje informace o námořních nehodách, které získá od členských států a z komerčních zdrojů. Po provedení směrnice 2009/18/ES do vnitrostátního práva budou členské státy povinny ohlásit všechny námořní nehody a mimořádné události prostřednictvím Evropské informační platformy pro námořní nehody (EMCIP), kterou spravuje EMSA.

Pokud jde o pracovní dobu na palubách lodí, Komise chce zdůraznit, že směrnice 1999/63/ES⁽⁴⁸⁾ o úpravě pracovní doby námořníků stanoví jak maximální délku pracovní doby, tedy čtrnáct hodin v období 24 hodin a 72 hodin v období sedmi dnů, tak minimální dobu odpočinku, tedy deset hodin v období 24 hodin a 77 hodin v období sedmi dnů.

*
* *

Otázka č. 40, kterou pokládá Charalampos Angourakis (H-0007/10)

Předmět: Pronásledování členů Strany za demokratickou společnost (DTP)

Dva dny poté, co EU poblahopřála turecké vládě k pokroku při demokratizaci země a řešení problémů s kurdským společenstvím, se Ústavní soud Turecké republiky rozhodl postavit mimo zákon Stranu za demokratickou společnost (DTP). Soud navíc zbavil 37 členů této strany jejich politických práv na dobu pěti let a odebral status poslance parlamentu předsedovi strany Ahmetu Türkovi a Aysel Tuglukové. Podle starosty Diyarbakiru bylo během koordinované operace ze strany tureckých orgánů zatčeno a vzato do vazby 81 členů strany, včetně devíti demokraticky zvolených starostů.

Odsuzuje Komise takovéto činy, které mají za cíl zastrašovat a omezovat politickou aktivitu a které představují hrubé porušení základních demokratických práv tureckých občanů?

Odpověď

Komise vyjádřila své vážné obavy po nedávných událostech, jako byly teroristické útoky v jihovýchodní oblasti, zákaz činnosti Strany za demokratickou společnost (DTP) a zatčení členů této strany, včetně starostů. Komise se domnívá, že tyto události nevytvářejí správné podmínky pro účinné provádění demokratizace, kterou turecká vláda zahájila v létě 2009.

Jihovýchod Turecka potřebuje mír, demokracii a stabilitu, které mohou přinést hospodářský, sociální a kulturní rozvoj. Cílem demokratizace je zvyšování demokratických standardů a životní úrovně pro všechny turecké občany. Demokratizace zvýšila naději, že po desetiletích násilí bude možné vyřešit kurdskou otázku prostřednictvím dialogu a v rámci demokratických institucí Turecka. Úspěch této iniciativy vyžaduje účast a podporu všech politických stran a všech segmentů společnosti.

Komise zároveň důrazně odsuzuje terorismus. Komise rovněž vyzývá všechny zúčastněné strany, aby učinily totéž a pracovaly v rámci demokratických institucí Turecka na posílení práv a svobod všech tureckých občanů bez ohledu na etnické, jazykové, náboženské nebo kulturní zázemí.

Komise bude situaci nadále důkladně sledovat na základě příslušných ustanovení Evropské úmluvy o lidských právech, judikatury Evropského soudu pro lidská práva a doporučení Benátské komise Rady Evropy ohledně tureckého právního rámce a postupů, pokud jde o zákaz činnosti politických stran. V tomto ohledu Komise znovu opakuje, že právní předpisy Turecka o politických stranách musí být uvedeny do souladu s evropskými standardy.

*
* *

(48) Směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků uzavřené mezi Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Federací odborů pracovníků v dopravě v Evropské unii (FST) – Příloha: Evropská dohoda o úpravě pracovní doby námořníků, Úř. věst. L 167, 2.7.1999.